

საქართველო

ფასი | ღირსი

გვერდითი

gazeti@inbox.ru

12-13 აპრილი
საქართველოს
მედიის
საერთაშორისო
საერთაშორისო

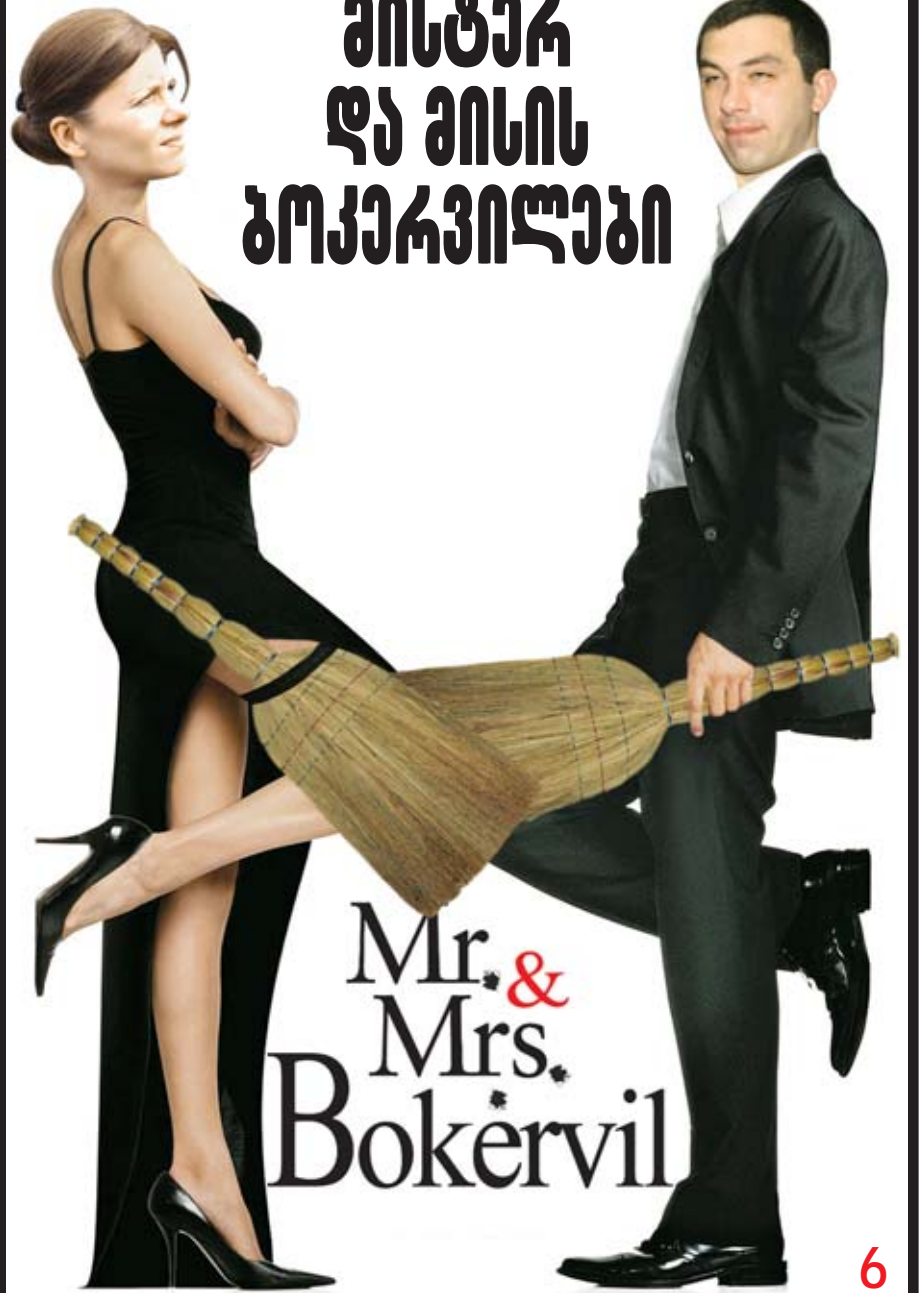
«ველოსიპედისტის ხელი» «ისტორიული გეგმობრის» სამსახურში

7

«ავვისტოს ომი იყო თავდაჯერებული და დაუსჯელოდ ბათავსებადული 14 არაპაზადების სისლიანი ავანტიურა!»

მისტარ და მისი ბოქავილები

6

გურამ ქურდიე: ვნუხვარ ბიძინა ივანიშვილის გემო, რადგან მისი გარემოსვას ფულის შოვნაზეა გადასული

16

„მივადი კირვალისთან და ვთხოვე, რომ მელვინეობის ინსტიტუტში უნიკალური სამეცნიერო მასალა და ხელი არ ახლოთ-მეთქი, მაგრამ სულ ტყუილად. ცოტა ხანში პოლიტიკის თანხლებით მივიღწენ, მთელი მასალა ბაიბანეს და აგრარულ უნივერსიტეტში წაიღეს. ის, რისი ბაკეთების საშუალებაც განდუქიქეს არ მივცით, ახალი ხელისუფლების წარმომადგენელმა კირვალისმა ჩაუბღო მას ხელში.“

რატომ გავსვი ჩიბანი ხოხის ტარზე?

10

ნატოობის
20
წელიწადი

საქართველოს ტერიტორიული
რღვევა გრძელდება!!!
ვის ინტერესებთა ქვეყნის დაქუცმაცება?

3

ლიბიკი მონიკას
სააპოკრიფო მხარე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შინაბანად მაინც არ გვინდა, რომ სააკაშვილის
საქართველომ და ფაშისტურ რეჟიმებს შორის
პარალელური გავაყოლოთ (შესაძლოა, გვრცხვენი),
თუმცა არსებითად, ის, რაც დღეს საქართველოში
ხდება, სწორედ რომ დენაციფიკაციის დასაწყისია.

«უცხოო 5»: პრთინანი ნაპონალური პრეპიერა

1 აპრილს
განსაკუთრებული
არაფერი მოხდარა —
მიხეილ სააკაშვილის
პროფესიულმა
დღესასწაულმა
შეუმჩნევლად,
უჩვეულოდ
უმტკივნეულოდ ჩაიარა
და, როგორც იქნა,
დადგა ნამდვილი
გაზაფხული, როდესაც
მიზანშეწონილია
გამათბობლის,
ტელევიზორისა და
კომპიუტერის
გამორთვა და
გასეირნება საყვარელ
ადამიანთან ერთად,
რომლის
მეორე-მესამე ეტაპზე,
სიღრმისეული
მოტივებიდან და
მატერიალური
შესაძლებლობებიდან
გამომდინარე,
შეიძლება ნასვლა
თეატრში
ან კინოში, კაფეში
ან რესტორანში.

ლია რობერტის და რიჩარდ
გირის მონაწილეობით, ამ ემო-
ციურ ამოფრქვევასთან შედარ-
ებით არაფერია. არის „უც-
ხოო“ რაღაც, რაც მათთვის
კატეგორიულად მიუღებელია,
მიუხედავად იმისა, რომ ეს
ფილმი არაა რიგითი „უფასტ-
კი“, არამედ საეტაპო მოვლენაა
კინოს ისტორიაში; მისი
ფილოსოფიური და ფსიქოლო-
გიური ფესვები არა მხოლოდ
კარლ იუნგამდე და ჟილ დელე-
ზამდე, არამედ ანტიკურ აე-
ტიკურებამდე ჩადის, ხოლო
მხატვრის, შანს რუდი გიგერ-
ის, ნამუშევრებს, რომლისთ-
ვისაც „ოსკარით“ დააჯილდო-
ვეს, ძველგვიგობურ არქიტექ-
ტურას გარდა, რაღაც პრეის-
ტორიულ, კაცობრიობისთვის
პრენატალურ ხანამდე მიყვან-
ვით. ძნელი სათქმელია, რას
მოიხმარდა გიგერი ასეთს
ფილმზე მუშაობის დროს; ეს
მხოლოდ მისმა მეგობარმა,
ყველასათვის ცნობილმა ტი-
მოტი ლორიმ თუ იცოდა (შესა-
ბამისად, დეტალურ უკვე ვერ
დავაზუსტებთ). გიგერის სუ-
რათობი, ლორის აზრით, „ცალ-
სახად გვიჩვენებს, თუ საიდან
მოვედით და სად წავალთ“ და
ამ კარაა, რომ მხატვარმა ძალ-
ზე შთაბეჭედა შედეგს მიაღ-
წინა. ცალკე საუბრის თემა რე-
ჟისორის, მსახიობების, დეკორ-
ატიკებისა და ა. შ. ბრწყინვა-
ლენ ნამუშევარი, რომლისთვის
არაერთი დამსახურებული ჯი-
ლდო მიიღეს, თუმცა, ყოველი-
ვე თქმულის მიუხედავად, მან-
დილოსნების უდიდესი ნაწილი
ამ ფილმს დასაწყისად ვერ
იტანს. ალბათ, არის რაღაც
ისეთი ადამიანისა და ანტი-
ადამიანის დაპირისპირების ის-
ტორიაში, რაც მათ ძალიან
აინებს.

ნი“ პარაზიტოიდები არიან,
მათი განსხვავება ბანალური
პარაზიტებისგან იმაში მდგო-
მარეობს, რომ ისინი თანდა-
თან კლავენ ორგანიზმებს,
რომელთა ხარჯზე იკვებებიან
და იზრდებიან, ვიდრე დამოუ-
კიდებელ ცხოველებს დაიწყე-
ბენ. ამ გარემოებიდან, რომ-
ლის შეცვლა არავის ძალუძს,
კაცობრიობის სრული განად-
გურება და ორ სახეობას შო-
რის კოაბიტაციის შეუძლებ-
ლობა გამომდინარეობს. ბე-
რის სხვა ფანტასტიკური ნა-
წარმოებისგან განსხვავებით,
რიდლი სკოტის ფილმში ქსე-
ნომორფები არ აყენებენ სა-
კუთარი თავის წინაშე გეოპო-
ლიტიკურ ამოცანებს, როგო-
რიცაა, მაგალითად, დედამი-
ნის ოკუპაცია ან გალაქკიკის
დაპყრობა, მათ უბრალოდ სი-
ცოცხლე, კვება და გამრავლე-
ბა სწყურიათ, მოკლედ, არა-
ფერი პირადული, მხოლოდ
შიშველი ბიოლოგია“. თუ ამ
ფილმში არის რაღაც საშინე-
ლი, ეს, ალბათ, არა სისხლის
გუბები, მოწყვეტილი კიდუ-
რები და შესაბამისი სპეცე-
ფექტებია, არამედ იმის შეგრ-
ძობა, თუ რა არის ნამდვილი
ტოტალური ომი, რომელიც
კომპრომისებს გამოიწვევს.
ვიდრე ჩვენ შევეცდებით ამ
მოვლელის პროცირებას თა-
ნამდროვე ქართულ რეალი-
ტეტზე (ეცადოთ, რა უჭირს),
ალბათ, უნდა აღვნიშნოთ,
რომ ტერმინი „ქსენომორფი“
(ბერძ. „უცხო“, სტუმარი +
„ფორმა“, „სახეობა“) დრო-
დადრო გამოიყენება არა მხო-
ლოდ და გეოლოგიაში, არამედ იმ
იდეებისა და მათი მატარებ-
ლების აღწერისთვის, რომლე-
ბიც ამ ადამიანების და ძვე-
ლადღობის აბსოლუტური უმ-
რავლესობის უფლებებს, თა-
ვისუფლებებს და მის კულტუ-
რულ და ზნეობრივ ღირებუ-
ლებებზე გამანადგურებელ
ზეგავლენას ახდენენ.

ყოფილი მმართველი პარტი-
ის სრულ განადგურებას მო-
ითხოვს და მის მიმართ ძალი-
ან ძლიერ სიძულვილს განიც-
დის. ეს ადამიანები არ აღიქ-
ვამენ ლოგიკურ არგუმენტებს
პოლიტიკური მანევრირების
აუცილებლობაზე და მონინა-
ლმდევის დაუყოვნებლივ ანი-
ჰილაციას მოითხოვენ, ისევე
ემოციურად, როგორც ამას
აკეთებდა ელენ რიპლი, სი-
გურნი უიგერის შესრულებით,
შესაბამისი კინოტექნოლოგი-
ის ამა თუ იმ ეპიზოდში. ისინი
აღიქვამენ მიზეზი სააკაშ-
ვილს, მის ჯგუფს და შესაბა-
მის იდეებს, როგორც ქსენო-
მორფებს (ცხადია, არა „უც-
ხოპლანეტური“, არამედ „ზე-
მთ ალნერილი გაგებით“),
რომლებიც ქვეყანას სასიკვ-
დილო საფრთხეს უქმნიან,
როგორც პარაზიტოიდებს,
რომლებიც იკვებებიან საქა-
რთველით (ცოტა უცნაურ-
ად კი უღერს, თუმცა არის
ეგაა) და ანადგურებენ მას,
რათა რაღაც სრულიად განს-
ხვავებული, უცხო შექმნან.

მათი სიძულვილი, მართლ-
აც რომ ეპიკურია და ვრცელ-
დება სააკაშვილის რეჟიმის
ყველა გამოვლინებაზე, პოლ-
იტიკას ეხება ეს, ეთიკას თუ
არქიტექტურას; შანს რუდ-
ოლფ გიგერის მხატვრული
თამაში აკრძალულია ზღვარ-
ზე მათთვის, შესაძლოა, უფ-
რო ახლოა, ვიდრე ნებისმიერი
ელემენტი სააკაშვილის არქი-
ტექტურული მემკვიდრეობი-
დან, რომელსაც უცხო, მტრუ-
ლი ცივილიზაციის ძეგლებად
აღიქვამენ.
„ნაციონალისტების“ (იგულის-
ხმებიან იდეურები და არა პო-
ლიტიკური მებავენი) სიძულ-
ვილი ამ ადამიანების და ძვე-
ლი საქართველოს მიმართ,
რომლის წარმომადგენლებად
განხილავენ მათ, ასევე უს-
აზვრო და ზეინტენსიურია.
წარმოსახვით იდეალურ „ნაც-
სამყაროში“ მათთვის ადგილი
არ არის; მთელი ეს „ახალი
ქართველების შექმნა“, „ჩასა-
რეცხთა ჩარეცხვა“, „მენტა-
ლური რევოლუცია“ და ა. შ.
არსებითად მონინალმდევის
განადგურების (კულტურუ-

ვე, ცდილობენ ააშენონ თავი-
სი სამყარო, მხოლოდ მათ-
ვის გასაგები თამაშის წესე-
ბით, ეთიკითა და ესთეტიკით,
ამასთანავე, ნებისმიერი ადა-
მიანი (და გარემო მთლიანობა-
ში) საკუთარი მიზნების მიღ-
წევას დაუქვემდებარონ. მაგ-
რამ რა აქვთ აქტივი ამის
გარდა? რა დამატებითი მიზე-
ზი არსებობს იმისთვის, რომ
საზოგადოებრივი ისინი აღიქვას
თავისიანებად და არა უცხოე-
ბად, თორემ ყველაფერი ჩა-
მოთვლილი იმ უცხოპლანე-
ტლებსაც შეეძლოთ, რომლე-
ბიც რიდლი სკოტმა უკვდავ-
ყო. ისინი, სავარაუდოდ, დარ-
ჩებიან „უცხოებად“, ვიდრე არ
დაამტკიცებენ, რომ გააჩნიათ
პოზიტიური, ქვეყნისთვის სა-
სარგებლო მიზნები, რომელ-
თა მიღწევა საქართველოს
ყოველსმომცველ გარდასახ-
ვას და გამანადგურებელ რყე-
ვებს არ მოითხოვს. ვიდრე
ამას არ გააკეთებენ (ძნელი
სათქმელია, როგორ უნდა მო-
ახერხონ ეს ყოველივე მომხ-
დარის შემდეგ, თუმცა შეუძ-
ლებელი ამქვეყნად არაფე-
რია) უამრავი ადამიანი მათ
სასიკვდილო საფრთხედ აღი-
ქვამს და შესაბამისად იმოქმე-
დებს. ბიოლოგიურ ლექსი-
კონს თუ დავესესებოთ, დღეს
მათ სჭირდებათ ევოლუცია,
ადაპტაცია მტრული გარემოს
მიმართ, სადაც „უცხოთა“ გა-
მანადგურებელი სტრატეგია
უკვე ვეღარ ჭრის.
რაც შეეხება მათ მონინალ-
მდევებს, მათ, ალბათ, უნდა
გამიჯნონ ერთმანეთისგან
კონკრეტული ადამიანები და
დეისტრუქციული, კატაქომოქ-
ლე იდეები, რომელთა ტყვეო-
ბაში ისინი მოექცნენ. ძალიან
იოლია, განადგურებელი პირო-
ვნება მის თავში დაბუდებულ
იდეასთან ერთად, რომელიც,
ალბათ, რაღაცით ჰგავს პატა-
რა ამაზრზენ რვაფეხას რი-
დლი სკოტის ფილმიდან, მაგ-
რამ მისი გადაარჩენა გაცილე-
ბით კონსტრუქციულია; ერ-
თადერთი ნორმალური მეთო-
დი ამ შემთხვევაში საკუთარი,
პოზიტიური იდეების გენერირ-
რებაა და მონინალმდევისთ-
ვის შესაძლებლობის მიცემა
მათ შესაბამისად, ახალ კალა-
პოტში, სხვების გვერდგვი-
ვრედ იმოქმედოს. ეს იოლი
ნამდვილად არ იქნება, თუმცა
დენაციფიკაცია, ზოგადად,
რთული პროცესია, გაცილე-
ბით უფრო ხანგრძლივი და
პრობლემური, ვიდრე ძველი
რეჟიმის კარკასის დემონტა-
ჟი. ჩვენ, სხვათა შორის, გვე-
რიდება ამ სიტყვის გამოყენე-
ბა, რადგან შინაგანად მაინც
არ გვინდა, რომ სააკაშვილის
საქართველოს და ფაშის-
ტურ რეჟიმებს შორის პარა-
ლელური გაგავლით (შესაძ-
ლოა, გვრცხვენი), თუმცა
არსებითად, ის, რაც დღეს სა-
ქართველოში ხდება, სწორედ
რომ დენაციფიკაციის და-
საწყისია.
პრობლემა ადამიანებში კი
არა, გამანადგურებელ, ანტი-
დემოკრატიულ და ანტიჰუმან-
ურ იდეებშია, რომლებიც
მათ მშობლიურ გარემოში
„უცხოებად“ აქცევს. ამ უმნი-
შველოვანესი ნიუანსის გა-
აზრების გარეშე პრობლემა
ვერ მოიხსნება. ალბათ, სწო-
რედ ამაზე ღირს დაფიქრება
მას შემდეგ, რაც კიდევ ერთ-
თხელ ვნახავთ რიდლი სკო-
ტის ბრწყინვალე ფილმს „უც-
ხო“, რომლის განმეორებით
ჩვენებაზე სრულიად შემთხ-
ვევით მოვხვდით.

მანდილოსნები, ძალიან
მცირე გამოწვევის გარდა,
ამ ფილმს, უბრალოდ, ვერ
იტანენ და მის გამორთვას შე-
საშუარი დაჟინებით მოითხო-
ვენ (მამაკაცების ჩუმი ზიზღი
„ლამაზმანის“ მიმართ, ჯუ-

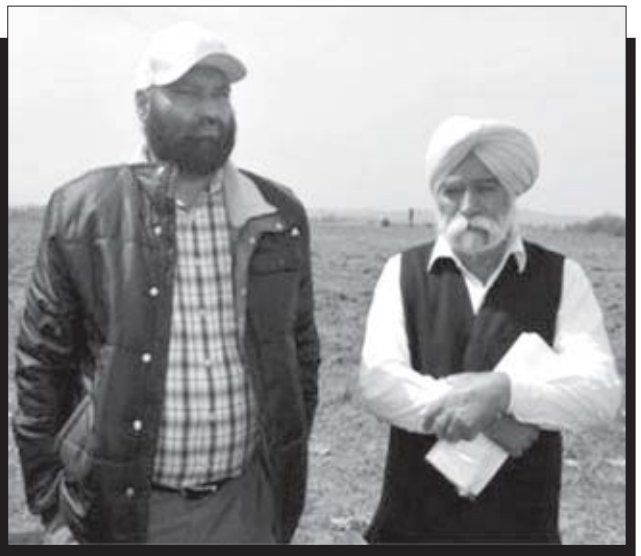
**ამის ერთ-ერთი მიზე-
ზი, შესაძლოა, ისაა, რომ
სა არის ფილმ ნამდვილ,
სრულ განადგურებაზე
ორინტირებულ, ყოველ-
მარტივად მიხედვით მთა-
ვისუფლეობაზე, რომელიც
სამშვიდობო შითანაშე-
ბას გამოიწვევს და ამას
არა პოლიტიკა, არამედ
პროლოგია განადგურე-
ბისაა.** რიდლი სკოტის „უცხო-

SOS

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„რატომ უნდა დამასაქმოს მე ვიღაც უცხოელმა? ჩვენ რა, ხელეობი არ გვაქვს? მუშაობა არ შეგვიძლია? ქართველი ხალხი ხომ აქედან გარბის და გარბის, უცხოეთში ხომ შავი მუშები ვართ, აქაც მონები ვიყავით, კაცო?! გარდა ამისა, ეს კონფლიქტის ზონაა, იმ ინდოელმა ერთ მშვენიერ დღეს ოსებს რომ მიყიდოს ნაკვეთი, რას ვშვებოთ?! მერე გინდ ყოფილა ეს სოფელი და გინდ არა!“

საქართველოს ტერიტორიული რღვევა გრძელდება!!!

ვის ინტერესებთ ქვეყნის დაქუცმაცება?

საუკუნის წინათ სულმნათი ნიკო ლორთქიფანიძე რომ თავის უკვდავ მინიატურაში გულდამწვარი წერდა: „იყიდება საქართველო, მინდორ-ველით, მთა-გორით, ტყით, ვენახით, სათესით...“ —, მაშინ ეს ქვეყანა, მოლაღატე ქართველების მხრიდან, მართლაც დახლზე იდო. უბედურება კი ისაა, რომ ამდენი ხნის შემდეგაც ამ ნაწარმოების ფასეულობას არა უბრალოდ მხატვრული ღირებულება, არამედ, უწინარესად, ისევ აქტუალობა წარმოადგენს. თითქოს ავტორმა ერთგვარი წინასწარმეტყველური ალლოთი განჭვრიტა ის განსაცდელი, რომელიც ასი წლის შემდეგ „ნაცმოძრაობის“ სახით უნდა მოვლენოდა ქვეყანას. სამწუხაროდ, შემოქმედის წინათგარდნობა გამართლდა.

რაც კოლმეურნეობა დაიშალა, სოფლის გამგებლობაში იყო. ძალიან დიდი ტერიტორიაა. ხალხი საქონელს აძოვებდა, სულს ვითქვამდით. ახალი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ, წინა ხელისუფლებას გუგულისხმობ, არ ვიცი, რა მოხდა, არაფერი ჩაბვა-ხედეს, ისა გაცხადეს ეს ნაკვეთი იჯარით, მერე ისევ უკან დაიბრუნეს და ხელახლა ბაზსხვისეს. მოქალაქე, მოსახლეობის პრობლემა გულთან არაქვს მიტანა. ჩვენ დღემდე არ ვიცოდით, მინა ოფიციალურად ვის ეკუთვნოდა. ახლა ვგაბობოვართ, რომ თურმე 82 პეპელარმა გაყიდა იმდენი ინდოელსა. მოვიდა ის ხალხი და დაიწყეს დარღვევა. ტექნიკა გვიან ღამით შეიყვანეს, არაფერი გაგვივია; დილით კი დაინახეთ, რომ გადახნულ მიწაზე ვიღაცები მუშაობდნენ. ჩვენ მათთვის შეურაცხყოფა არ მიგვიყენებია. უბრალოდ, ვუთხარით, რომ ეს მიწა სოფლის საკუთრებაა და უამისოდ ვერ ვიარსებებთ. ამის შემდეგ ისინი წავიდნენ.

მოგვიანებით გორის რაიონიდან სანდო წყარო დაგვიკავშირდა და გვაცნობა, რომ სოფელ დიციში გაყიდული 82 ჰექტარი მიწის ფართობი ადრე შპს „მადლი“ ეკუთვნოდა. წყაროს ინფორმაციით, ორგანიზაციის ხელმძღვანელი და დამფუძნებელი ვინმე ელგუჯა ანდრონიძე, რომელმაც მინა შესყიდვიდან ზუსტად ექვს დღეში გაასხვისა (28 ნომერს შეიძინა და 4 დეკემბერს გაყიდა). თავის მხრივ, ელგუჯა ახობაძე აცხადებს, რომ ორგანიზაცია, მართალია, მის სახელზეა დარეგისტრირებული, მაგრამ ოფიციალური მფლობელი მისი შვილიშვილი — გიორგი ელიაშვილია. „საქართველო და მსოფლიო“ ამ უკანასკნელსაც დაუკავშირდა და რამდენიმე შეკითხვა დაუსვა.

ყველას კარგად მოგეხსენებათ, რომ სააკაშვილის რეჟიმმა, ბენდუქიძის ხელმძღვანელობით, ქვეყნის სათავეში მოსვლის პირველივე ხანებიდან საქართველო პრაქტიკულად აუქციონზე გაიტანა. ჯერ იყო, სტრატეგიული ობიექტები გაასხვისეს, შემდეგ — ბუნებრივი სიმდიდრეები; ბოლოს, გასაყიდი რომ არაფერი დარჩათ, სახელმწიფოს მთავარ ფუნდამენტს, მიწას განმოსდეს კლანტები. სოფელი დარტყმის ქვეშ დადგა, მაგრამ „იუდა“ აქაც მისულად, „მარტივად“ გადამყვითა ყველაფერი: „საქართველოში სოფლის მეურნეობა არ არის კონკურენტული, ამიტომ ფუნდამენტული მამაკაცები — სადმე სხვაგან წავიდნენ შავ მუშებად, ქალები — მკვებად...“ მისი ეს სიტყვები მან სულ რამდენიმე დღის წინ „ფეისბუქზე“ გამოაქვეყნა და ამით ყველაფერი თქვა: თავში ქვა უხლია სოფელსაც, გლეხებსაც, ვისაც ფული არა გაქვთ, ამოწყდით და გადაშენდით. მოკლედ, ბენდუქიძის დროს საქართველოს მნიშვნელოვანი ნაწილი განიჟიდა (ამიტომაც უბოძა მას ხალხმა ზედწოდება იუდა, თუმცა რომ გვიპონა, სააკაშვილის ბასტიონის ბასტიონისაა ეს პროცესი დასრულდა, თურმე ვცდებართ).

როგორც ვიცი, ადგილზე სამართალდამცავებიც იყვნენ. კი, იყვნენ, მაგრამ აქ ისეთი არაფერი ხდებოდა. ჩვენ ჩვენი ვუთხარით და ისინიც წავიდნენ.

— ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებმა რა გითხრეს?
— ახლა ყველა თავს გვარიანებს, არ გვენახებოდა, მაგრამ ჩვენ არ გავჩერდებით. თუ ეს მიწა ნაკვეთი ვართ, რა აზრი აქვს აქ დარჩენას?

— ზოგადად ხელისუფლება ინვესტორების შემოსვლას მიესალმება, — ახალი სამუშაო ადგილები იქმნება.

— რატომ უნდა დავასაქმოს მე ვიღაც უცხოელმა? ჩვენ რა, ხელეობი არ გვაქვს? მუშაობა არ შეგვიძლია? ქართველი ხალხი ხომ აქედან გარბის და გარბის, უცხოეთში ხომ შავი მუშები ვართ, აქაც მონები ვიყავით, კაცო?! გარდა ამისა, ეს კონფლიქტის ზონაა, იმ ინდოელმა ერთ მშვენიერ დღეს ოსებს რომ მიყიდოს ნაკვეთი, რას ვშვებოთ?! მერე გინდ ყოფილა ეს სოფელი და გინდ არა!

— შპს „მადლი“ გაქვთ მხედველობაში?
— დიახ.
— თქვენ თქვით, რომ მინა უცხოელებზე არ გაყიდულა, მაშინ რატომ ამბობენ ისინი, რომ ფართობი კანონის სრული დაცვით შეისყიდეს?
— როცა გარიგება იდებოდა, ინდოელებმა თქვეს, რომ ამხელა ფულს ვერ ჩადებდნენ, თუ მინა მათ სახელზე არ იქნებოდა გაფორმებული. სინამდვილეში არ გაგვიყიდა, უბრალოდ, გაუფორმეთ, რომ ინვესტიცია ჩადებულყო ამ ბაზში. სულ ესაა, მაგრამ კიდევ ერთხელ გავიმეორებ, რაც სხვაგანაც ვთქვი: მშვენიერი ისა იქნება, რომელიც სახელმწიფოსთვის და ქართველი ხალხისთვის აუქციონზე, ანუ მინა გადავა ისევ მოსახლეობაზე არ იქნება.

— შეგიძლიათ, დავისახელოთ ის პირობები, რომლისგანაც შპს „მადლი“ შეისყიდა ეს ფართობი?
— სამწუხაროდ, აღარ მახსოვს, მაგრამ, თუ მოინდობებთ, მაგას თქვენ უჩემოდაც გავარკვევთ.

წყაროს ინფორმაციით, მინის გასხვისების ფაქტები არა მარტო დიციში, ბოლო დროს შიდა ქართლის სხვა სოფლებშიც ფიქსირდება. მინის გასხვისების, მაგრამ გაუფორმებლობა მოხდა. ჩვენ, ქართველები, ვინც ვართ ამათთან, არ ვიყავით ადგილზე და მათ უჩვენოდ დაინყეს სამუშაოების განხორციელება, რამაც გამოიწვია ძალიან ცუდი შედეგი — სოფელი აჯანყდა. მინა თავის დროზე კერძო პირის მიერ აუქციონზეა ნაყიდი და მერე იმისგან შევისყიდეთ ჩვენ. შეთანხმება კი ინდოელებთან იყო ასეთი, რომ ნაკვეთი იქნებოდა ჩვენი ფირმის საკუთრება და მათ უნდა დაემუშაებინათ.

ბოლო რამდენიმე კვირაა, მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე პოპულარული ტელეკომპანია „ალჯაზირა“ იწყებდა, რომ თურმე არსებობს ასეთი ქვეყანა, საქართველო, სადაც ბიზნესის წამოსაწყებად ფრიად ხელსაყრელი პირობებია. ხელსაყრელი მინის სი-

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

— როგორ ფირმას გულისხმობთ?
— რომელზეც არის საუბარი, სახელწოდება თქვენ ჩემზე უკეთ იცით.

P.S. საბოლოო ჯამში ისევ იმ საკითხამდე მივდივართ, რითაც დავინწყე, — იყიდება საქართველო და ქვეყანას პატრონი არ ჰყავს. არ ვიცი, კიდევ რამდენი ხანი შეიძლება ასე გაგრძელდეს, მაგრამ, თუ ახალმა ხელისუფლებამ რამე არ იღონა, ტერიტორიული რღვევის პროცესი, რომელიც დღემდე გრძელდება, მალე თავის ლოგიკურ დასასრულამდე მივა...

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კონსტიტუციურად გააკრეჭილ-გამოკრეჭილი საპრეზიდენტო პოსტი, რომელიც ოდითგანვე ფიგურას კი არა, ისეთ კაცს უნდა გაუთავისუფლონ, რომელსაც სწორედაც რომ კონსტიტუციით დაევალება საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა და ამ მიმართულებით რუსეთთან ინტენსიური მუშაობის გაჩაღება!..

ნაბორობის 20 წელიწადი

ერთი, უნდა დაეკისროთ თუ არა მათ დამატებით ვალდებულებები (მაგალითად, ერთობლივი სახარმოების შექმნის ან ადგილობრივების დასაქმების ვალდებულება და ა. შ.). აქ სასურველია ერთი უკიდურესობიდან მეორეში არ გადავარდეთ და აგრარული სექტორი უცხოური კაპიტალისგან სრულ იზოლაციაში არ მოვაქციოთ.

მაგრამ ვერც ერთი, თუნდაც იდეალური საკანონმდებლო გადამწყვეტილება, მთავარ პრობლემას ავტომატურ რეჟიმში ვერ მოხსნის: საბჭოთა პერიოდიდან ვიდრე დღემდე სოფლის მეურნეობა დეგრადაციას განიცდიდა და გლეხების დიდმა ნაწილმა განსაკუთრებით სააკაშვილის მმართველობის, სოფლისთვის გამანადგურებელი პერიოდის შემდეგ, დაკარგა რწმენა, რომ მინათობედივით შეიძლება სერიოზულ წარმატებას მიაღწიოს. ეს, ერთი შეხედვით, ფსიქოლოგიური, არამატერიალური ფაქტორია, თუმცა მას უდიდესი ეკონომიკური მნიშვნელობა აქვს. დღეს ახალი ხელისუფლება სოფლის მეურნეობის აღორძინებისთვის საგანგებო ზომებს იღებს, მაგრამ ისინი შედეგს ვერ გამოიღებენ, თუ ამ რწმენას ვერ გააცოცხლებს.

ერთ-ერთი ყველაზე პრობლემური თანამედროვე საქართველოსთვის, შესაძლოა, ადამიანების ის მასაა, რომელიც მოსწყდა სოფელს, მაგრამ ქალაქში ვერ დამკვიდრდა, ცალი ფეხით გაპარტახებული სოფელში, ცალი ფეხით კი დეინდუსტრიალიზებულ ქალაქში დგას, წარმატებას ვერსად აღწევს და სოციალურ-ეკონომიკური თვალსაზრისით გაურკვეველ, ტრანზიტულ მდგომარეობაში იმყოფება. ეს, ფუძეს მონყევილი, გაუბედურებული ადამიანები, პოლიტიკურ ასპექტში, წარმოადგენენ მთავარ რეისურსს უპასუხისმგებლო დემოკრატიისთვის და პოტენციური ეკონომიკური და კულტურულ-ცივილიზაციური თვალსაზრისით, პრაქტიკულად, უნაყოფონი არიან. ეს მასა ქაზინოთა მთანთავს გლეხების ოჯახებს, მთელ თაობებს, რომელთაც სოფლად წარმატების მიღწევის იმედი და საკუთარი თავის რწმენა დაკარგეს.

ის ნებატოვირი ამოცივბი, რომელიც დღეს უცხოელ ფარმაცეპტის ნაკვეთებთან დაპირისპირებას დროს იფრქვევს, არა მხოლოდ კონსტიტუციური მართლმართობის, არამედ იმ დიდი უკმაყოფილების შედეგია, რომელიც სოფლის მეურნეობის და დაუცველობის განცდა, რომელმაც შეიძლება უძლიერესი დამანგრეველი იმპულსი წარმოშვას. სწორედ ამიტომ საზოგადოებამ და ხელისუფლებამ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციოს ამ ინციდენტებს და პრობლემებს, რომელთაც, ერთის შეხედვით, მხოლოდ ლოკალური მნიშვნელობა აქვთ.

ლიბიტარი მონიკა

ჩვენისთანა უცნაური ერი დედამიწაზე მეორე არ დადის!.. „ტრიპაჩევიცა“ ვართ, მოყვლელებიც, შურიანებიც, ქარაქუცებიც, მაგრამ ერთი კაცი, მიხეილ სააკაშვილი, გამოგვერია ისეთი, რომ მთელ მსოფლიოს სულ სხვა კუთხით გააცნო ჩვენი თავი და ბეჭედი დასვა: „თუ „პრეზიდენტი“ ხარ, ჰალსტუხიც უნდა შეჭამო და თურქეთში „ბრუსაჰიკაბასაც“ უნდა გააჯიგრო ველოსიპედით!..“

მიმა იმდენს იზამს, პრეზიდენტის ინსტიტუტს მთელ მსოფლიოში „გააბანძვებს“, მაგრამ ეს არ არის მთავარი, მთავარი ისაა, რასაც თანამედროვე ქართული პოლიტიკის ბედუკუღმართობა გვეპირდება!..

ბატონმა რეზო ამამუკელმა თავის დროზე დამირეკა და მითხრა, — მიმა ჰალსტუხზე უნდა დავბატიყო!..

ახლა, თურქეთიდან რომ ჩამოვა ბეჭმობილი და დალილავებული, რა უნდა შევთავაზოთ და შევურჩიოთ?! რა ფერის „გრელკა“ უნდა ამოვუდოთ ილიაში ჩვენი პატივცემულ „პრეზიდენტს“, ამის შესახებ ვერაფერს გეტყვით, მაგრამ გეტყვით იმას, რაც ცხადია და გარკვეული, — **სააკაშვილი წარსულია!**

მომავალი? მომავალი — გაურკვეველი და ბუნდოვანი!..

ვანტანო ხალაქი პრეზიდენტად ისევე გამოდგება, როგორც ცოცხი — ფანდურად!..

არამა ახვლედიანიც ვერ გასწევს პრეზიდენტობას, — „მოქალაქეთა კავშირის“ ძველ ყონალს ძალიან გაუჭირდება ბიძინა ივანიშვილის თანაგუნდელობა, რადგან შეუძლებელია, კაცი შევარდნადის ბუხარში ნაცრის ქექვას მისტიროდეს და ახალი საქართველოს აშენებზე ოცნებობდეს!..

ათასჯერ დავგინერია და გვიტყვამს, — **საქართველოს მეფეებს, როგორც წესი, ევროპისკენ გული კი მიუწევდათ, მაგრამ გიორგი ბრწყინვალეს ეპოქიდან მოყოლებული ყოველთვის იჭვერულად უყურებდნენ კათოლიკე მოძმეთა მიერ მოწერილ უსტარებსა და რეალურ შესაძლებლობებს!..** ასე, მაგალითად, მეთოთხმეტე საუკუნის ოცდაათიან წლებში გიორგი ბრწყინვალე საფრანგეთის მეფეს დაახლოებით ასეთ რამეს სწერდა საყვედურით, — ავტებთ საომრად და იერუსალიმის გასათავისუფლებლად, ჩვენც ავიღებთ მახვილს და გავქვს თქვენი დახმარების იმედი, მაგრამ, საქმე საქმეზე რომ მიდგება, ურჯულოთა წინაშე ყოველთვის პირისპირ აღმოვჩნდებით და, ვიდრე თქვენი გემები ხმელთაშუა ზღვაში არ შემოვლენ და ვიდრე ურჯულოებს არ შეუტევთ, მანამდე ჩვენი დახმარების იმედი არ გქონდეთ!..

ხომ არაფერი გეინიშნათ, პატივცემულო მკითხველო? მიხეილ სააკაშვილიც ასე ხომ არ ატეხეს ქართველი ერის სასიკვდილოდ და მინასთან გასასწორებლად?

ურჯულო თომას მონი

ივანე ჯავახიშვილს ეკუთვნის ძალიან საგულბისმო და, მე თუ მკითხვთ, გენიალური სიტყვები: „როცა საქართველო დამოუკიდებლად წარმოვაშობდა თავის პოლიტიკას, მაშინ იყო მისი რენესანსი!..“

მიხეილ ჯავახიშვილს კიდევ ასეთი რამ დასცდა სიკვდილის წინ, ვიდრე ტყავისქურთუკიანები ქვიშხეთში მიუვარდებოდნენ და მერე „ჩეკას“ ჯურღმულებში უკრავდნენ თავს, — არსად ისე არ ეჯავრებათ ფულიანი კაცი, როგორც საქართველოში და არავის ისე არ უყვარს ფული, როგორც ქართველს!..

ფული და საქართველოს ორიენტაცია საქართველოს უახლესი ისტორიის ორი ავ-

ნატოს აპოლოგებებს ეპონათ, რომ აპოლოგოზი იქნის ღრის აპოლოგოზი მთავარ ფლოტი შავ ზღვაში შემოვიდოდა და მოსკოვს ბალისტიკურ რაკეტებს დაუხანდა, მაგრამ სინაევილი უხელი შეგვჩრა ბათუში ჩამოვდარი აპოლოგოზი ქაიისაი, რომელმაც აპოლოგოზი, ლოგო და ხივი წაღი ჩამოვითანა!..

გაროზია, ფული განსაზღვრავს ორიენტაციას და ფულია ფულის პატრონი!..

ნატოს აპოლოგებებს ეპონათ, რომ აპოლოგოზი იქნის ღრის აპოლოგოზი მთავარ ფლოტი შავ ზღვაში შემოვიდოდა და მოსკოვს ბალისტიკურ რაკეტებს დაუხანდა, მაგრამ სინაევილი უხელი შეგვჩრა ბათუში ჩამოვდარი აპოლოგოზი ქაიისაი, რომელმაც აპოლოგოზი, ლოგო და ხივი წაღი ჩამოვითანა!..

ანუ ომში, როცა ყველაზე უფრო გეჭირდებოდა დახმარება და ეპოლოგოზი, ნატოს საქართველოს, ყველაზე უკეთეს შემთხვევაში, რევანდის ოყენა გაუკეთა და ამერიკამ თვალის მოუხუჭა იმას, რომ კოკაინის „კაიფში“ გაგლეჯილი სააკაშვილი ოდენ პორნომასაჟისტს, „დოქტორ დოტის“ ტიპუს კერტებს იყო ჩაფრენილი!..

ამ ყველაფერზე მშვენივრად იხუმრა ერთმა ცნობილმა ქართველმა პოეტმა: **დიტი, დუტი, დოტი, მიშამ წააგო ფრონტი!..“**

სხვათა შორის, იგივე ამბავი დაგვემართა ჩვენ 1919 წელს, როცა იტალიის მაშინდელმა პრემიერ-მინისტრმა — ორლანდომ გაპრაზებულმა მიატოვა ვერსალის საზავო კონფერენცია, რადგან მას გამარჯვებულმა მოკავშირეებმა ევროპაში არაფერი არ გუნეს და სამაგიეროდ შორეული კავკასიისკენ მიუთითეს: აი, ერთი უპატრონო ქვეყანა — საქართველო, რომლის მთებშიც პრომეთე იყო მიჯაჭვული, ახლახან დამოუკიდებლობა გამოაცხადა და იმას მიხედეთ!..

ორლანდომ აპულიაში, კერძოდ ბრინდის პორტში სერიოზული მზადება დაიწყო

იტალიელთა 50-ათასიანი სამხედრო კორპუსის საქართველოში წამოსასვლელად, მაგრამ სულ მალე იტალიის არჩევნებში ფრანჩესკო ნიტომ გაიმარჯვა, რომელმაც იტალიელთა შორეულ კავკასიაში ინტერვენციას ნერტილი დაუსვა და არ გაინტერესებოდა, რა მიზეზით ახსნა თავისი გადაწყვეტილება? — საქართველო ადრე თუ გვიან მაინც რუსეთის ლუკმა გახდება და ბოლშევიკებთან და ლენინთან ჰილდობის თაობა იტალიას არ აქვსო!..

ის არის ისტორიული ფაქტი, რომ ის, რომ ამ დროს და ნატო ჩვენი ველისთვის რუსეთს მისამე მსოფლიო მოს დაუსწავინ, უკრით მოთრეული ჯაპარკი!..

ქობებსა თუ გაკრიკლებულ აპარტამენტებში გამოკეტილმა ურწმუნო თომებმა უნდა შეიგნონ და გაითავისონ, რომ „უცხოელი ვერასოდეს გამოიხსნის შენს სამშობლოს“, ხოლო ცნობილი ზღაპარი „მტრების მეგობრობა“, შესაძლოა, კეთილად აგვიხდეს, თუ საქმეს ჭკვიანი ადამიანები წარუძღვებიან და არა შევარდნაძე-საკაშვილის რეჟიმის გაერთიანებული მეტურები!..

საქმე ძალიან მარტივად გადასაწყვეტია: **კონსტიტუციურად გააკრეჭილ-გამოკრეჭილი საპრეზიდენტო პოსტი, რომელიც ოდითგანვე ფიგურას კი არა, ისეთ კაცს უნდა გაუთავისუფლონ, რომელსაც სწორედაც რომ კონსტიტუციით დაევალება საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა და ამ მიმართულებით რუსეთთან ინტენსიური მუშაობის გაჩაღება!..**

საქართველოს კონსტიტუციაში ამის პარალელურად უნდა ჩაინეროს, რომ ჩვენს ძველანაშვილ არასოდეს განთავსდება რომელიმე უცხო ძველანის სამხედრო ბაზა და მისამე, საქართველო ერთხელ და სამუდამოდ უარს უნდა თქვას ისეთ სასიფთაო თამაშებზე, რასაც ჰქვია რუსეთის მიერ ჩამოვითანა გაემოციონ ალიარება და ა. შ.

რუსეთმა აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს დამოუკიდებლობა ცალმხრივად სცნო და ახლა, ქართველთა მიერ ოსთა გენოციდი რომ აღიაროს, ხომ საბოლოოდ დავიღუპეთ და დავიქვიცი?

ეს რომ მოხდეს, ვინ უშველის საქართველოს: ნუგზარ ნიკლაური თუ გიორგი კანდელაკი, რომელსაც კოკა გუნცაქემ ისეთი ალიყური გაანანა, მარცხენა ლოყა სააკაშვილის „პატრიოტების“ უსტაბაშის — გიორგი მაზმანიანის, ანუ იმავე „ახუელას“ უკანალივით უხურს?

აი, ასეა საქმე!..

სააკაშვილია და, თურქეთში „ბრუსაჰიკაბას“ ეჯიგრაბა ველოსიპედით ტრასაზე!..

ქნინდა თამარ გომრგოლიშვილი და გომრგო ბარამიძე შუა ძორნილი ლამის ზედ სუფრაზე წამოაძვია!..

ვანო მერაბიშვილია და მარკაშიდარად იქცა!..

მინაშვილი, ვაშაძე, გაბაშვილი, ჩიორა, ტოროლა და ფასუქუჯი რას ბუჭურობენ, თვითონ არ იციან!..

ბატონებო, საქართველოს პრეზიდენტი სჭირდება და არა, უკაცრავად პასუხია, პრეზიდენტი!

ლუკა აბუსარიკა

ეპ, დრო იყო, მისტარ და მისის ბოკერვილებს ნამდვილი ბასკერვილის ძალღმობით ძვეყანა ტაროვში ჰყავდათ; ცოლი სტალინის ძეგლის მოხსნას ხელმძღვანელობდა და რობერტ სტურუას ლანძღავდა უშვირი სიტყვებით, ძმარი „ახალ საქართველოს“ აშენებდა და „ახალი ქართველის“ ჯიში გამოჰყავდა. ახლა ორივენი თავს ისევე არაკომფორტულად გრძნობენ, როგორც მისტარ და მისის სმიტები, რომლებმაც ერთმანეთის მკვლელობაზე მიიღეს შეკვეთა.

მისტარ და მისის ბოკერვილები

„რუსული ფულით“ ნაგებული ოქტომბრის არჩევნების შემდეგ უფრო „ტაბულა“ სწორედ რუსული ფულის ტომარას, კახა ბენდუქიძეს, კიდევ უფრო ჩახუტა და მედია ჰოლდინგის საფარქვეშ „ნაცმოძრაობის“ ყოფილი სახეები დაასაქმა. ნაწილი ჩერგოლეიშვილის „ტაბულოიდში“ წერს სტატიებს, სხვანი კი იმავე ბენდუქიძის უნივერსიტეტში არიან მონყობილინი.

დაფინანსების ერთი წყარო — ბენდუქიძე ყოფილების ამ არმადას საკუთარ თავზე ამუშავებს. ამიტომაც არის, რომ აგრარული უნივერსიტეტის დასაცავად „რეზერვში“ გადაყვანილი ეს კადრები და „ნაცმოძრაობის“ ახალგაზრდული ორგანიზაციის წევრები დამოდიან, ხოლო აქციების განთავსებულ დროს ახალი „ისკრას“ რევოლუციური გვერდებიდან მოგვინოდებენ. „ტაბულას“ უკანასკნელი ნომერი მთლიანად ამ პარტიულ დავალებას ეძღვნება; გარეკანზე გიორგი მარგველაშვილის კარიკატურული პორტრეტია გამოსახული. ტერმინატორის სახით, ვამპირის მსახვრალი ხელებით იგი სტუდენტებს ხორცსაკეპ მანქანაში ატარებს. ქვემოთ კი სათაურია გამოტანილი: „დაგვაცადე სწავლა, მინისტრო!“

ცალსახად დაკვეთილი სახე აქვს ამ სათაურის ქვეშ დაბეჭდილი სტატიასაც და მის თანხლებს სხვა პუბლიკაციებსაც: სიმონ ჯანაშიას „განათლების სისტემა კერძო და საზოგადო ინტერესს შორის“ უშუალოდ ბენდუქიძის განმანათლებლობას არ ეხება. იგი ზოგადად ალტერნატივების აუცილებლობას განიხილავს საგანმანათლებლო სისტემაში.

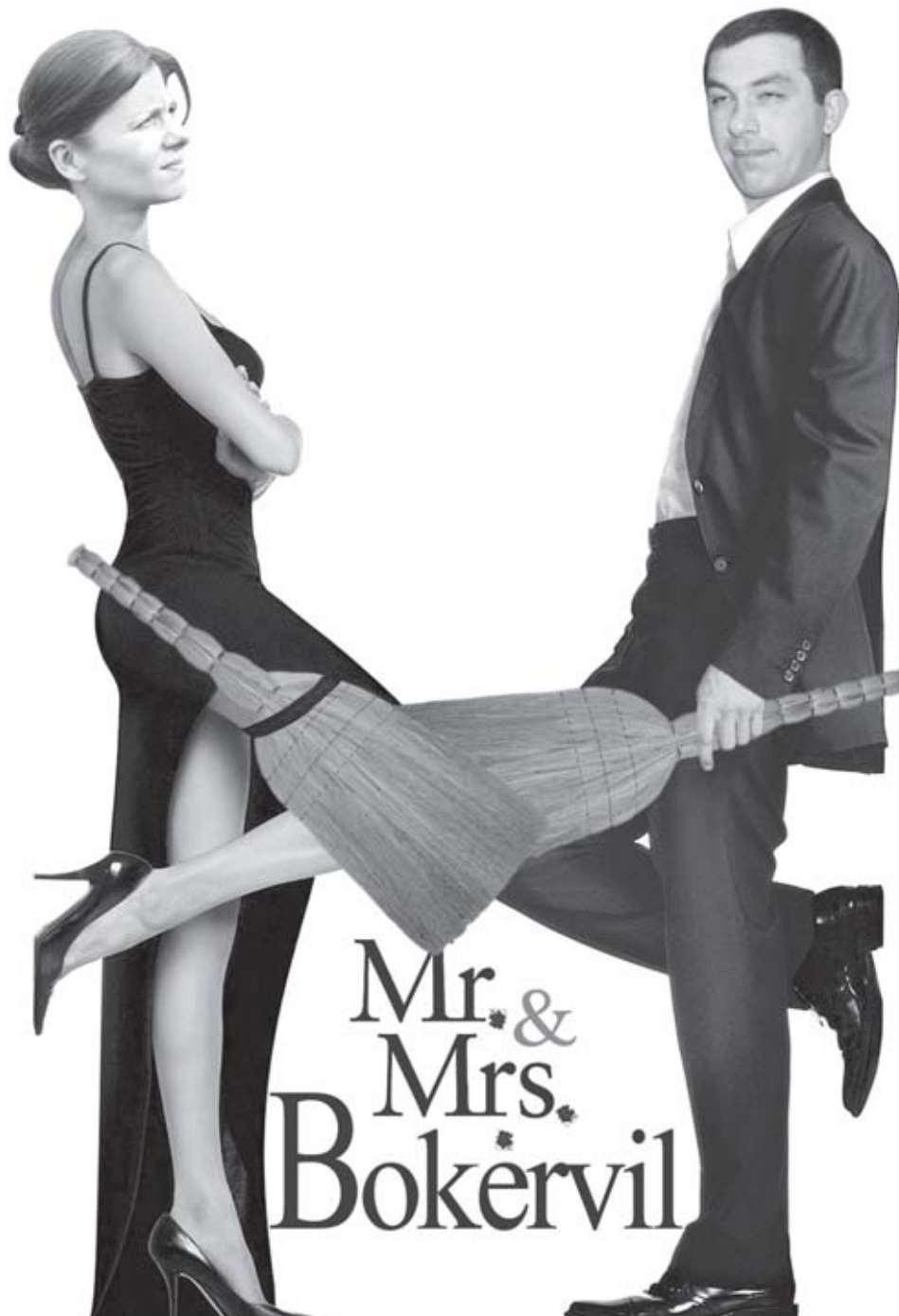
ჯანაშია, რომელიც ხუთი წლის განმავლობაში მუშაობდა განათლების რეფორმის პროექტ „ილია ჭავჭავაძეში“ და რომლის ხელმძღვანელობითაც ჩამოყალიბდა ეროვნული სასწავლო გეგმებისა და შეფასების ცენტრი, შეიქმნა ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებისთვის ეროვნული სასწავლო გეგმა, ამჟამად განათლების რეფორმების საკითხებზე განათლების კვლევების განვითარებასა და განათლების მართვის სპეციალისტების მომზადებაზე მუშაობს ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტში. როგორც ჩანს, ბენდუქიძის „თავისუფალი უნივერსიტეტი“, აგრარული უნივერსიტეტი და გივი თევზაძის „ილიაუნი“ ალტერნატივებად უნდა მივიჩნიოთ.

განათლების პრობლემებით „შენუხებელი“ „ტაბულოიდი“ „ფეისბუქში“ გახსნილი გვერდის მასალებსაც შევხვდეთ — „აგრარული უნივერსიტეტი. მითები და ფაქტები“. მასში ვკითხულობთ: „მითი: კახა ბენდუქიძემ აგრარული უნივერსიტეტი 1 ლარად იყიდა. ფაქტი: მთავრობის თხოვნისა და ინიციატივის საფუძველზე კახა ბენდუქიძემ სოფლის მეურნეობის სფეროში მეცნიერების, კვლევისა და სწავლების განვითარების დაფინანსება გადაწყვიტა. მთავრობამ მას შემდეგი პირობები შესთავაზა: ბიუჯეტი 8,5 მილიონი ლარის ვადანა დადგენილი გრაფიკით და ამდენი-

ვეს ინვესტირება უნივერსიტეტში. ამ დროისთვის ინვესტიცია 12 მილიონს შეადგენს. სულ, ცოდნის ფონდის მეშვეობით, კახა ბენდუქიძემ საგანმანათლებლო მიზნებისთვის ორი წლის განმავლობაში 80 მილიონი ლარი დახარჯა. სახელმწიფომ 5 წლის განმავლობაში იმავე მიმართულებით — მხოლოდ 180 მილიონი ლარი“.

ტაში, კუკური! ბენდუქიძის მიზნობრივ დაავადებად, რომ, გოლო თივაძის ბარდა, ის 5 წელი თავად იყვანა მთავრობაშიც და პარლამენტშიც და განათლებასა და მსოფლიოში 180 მილიონი ლარის მართვით დასაქმებულსა და უზრუნველყოფას ხმარდება! ახლაც, როცა ბენდუქიძის მიერ დახარჯულ 80 მილიონზე წერენ, თავად ადასტურებენ, რომ ეს თანხა, უშუალოდ უნივერსიტეტში ინვესტიციად ჩადებული 12 მილიონის გარდა, დაუხარჯავს და ისევე სააკაშვილის მთავრობის უმუშევრად დარჩენილი წევრებისა და აქტივისტების უზრუნველყოფაში! „მითები და ფაქტები“ სწორედ ბენდუქიძის სასიკეთო რაკურსში წარმოჩენას ემსახურება და ეს არც უნდა იყოს გასაკვირი; შინაგან და საგარეო საქმეთა მინისტრების მოადგილეები და დეპარტამენტის უფროსები უკლებლივ ბენდუქიძის სალაფავს მიერთებენ და აქციაზეც გაკვლენ, სტატიებსაც დაბეჭდავენ და ტელეეთერებშიც აიშლიან ძარღვებს!

ერთი ასეთი მინისტრის (ოლონდ ამჯერად იუსტიციის) ყოფილი მოადგილე — თინა ბურჯულიანი იმავე „ტაბულოიდში“ გვიხსნის, „რატიონარ გვეჩვენებს მართლმსაჯულების სისტემაში არსებული ხარვეზების აღმოფხვრისათვის სპეციალური კომისია“. ეს ის ბურჯულიანია, რომელიც საქართველოს ხელიდან წაიღო „განათლების ყოფილი მინისტრი, კახა ლომია, რომელიც მინისტრობისას სიტყვა „ბავშვს“ ვერ წერდა უმეცდომოდ, ახლა სტატიებს აცხობს. ამჯერად იგი მითურ „ამიერკავკასიის კონფედერაციის“ პროექტს განიხილავს, რომელიც, რა თქმა უნდა, რუსეთის „შესაძლო გეგმას“ წარმოადგენს. ამ პერსონის მიერ შეთხზული ოპუსის ძირითადი დანიშნულება ასევე პარტიული დავალების შესრულებაა, რომელიც ასე უძღერს: „სრულად გამოქვეყნდეს აბაშიძე-კარასინის „ჭუმანიტარულ-კულტურული“ (ბრჭყალი მისია! — თ. დ.) შესვენების შინაარსი. გამოქვეყნდეს ბ-ნ აბაშიძის ოფიციალური მანდატი, ეთხოვოს მედიატორის სისტემაში არსებული

ხარვეზების აღმოფხვრის სპეციალური კომისია იმ მარტივი მიზეზით, რომ თაშვის მინისტრ ადვიშვილიანად თირითონ წარმოადგინდა პარტიული მართლმსაჯულების სისტემაში არსებული ხარვეზების აღმოფხვრისათვის სპეციალური კომისია“.

ეს ის ბურჯულიანია, რომელიც საქართველოს ხელიდან წაიღო „განათლების ყოფილი მინისტრი, კახა ლომია, რომელიც მინისტრობისას სიტყვა „ბავშვს“ ვერ წერდა უმეცდომოდ, ახლა სტატიებს აცხობს. ამჯერად იგი მითურ „ამიერკავკასიის კონფედერაციის“ პროექტს განიხილავს, რომელიც, რა თქმა უნდა, რუსეთის „შესაძლო გეგმას“ წარმოადგენს. ამ პერსონის მიერ შეთხზული ოპუსის ძირითადი დანიშნულება ასევე პარტიული დავალების შესრულებაა, რომელიც ასე უძღერს:

„სრულად გამოქვეყნდეს აბაშიძე-კარასინის „ჭუმანიტარულ-კულტურული“ (ბრჭყალი მისია! — თ. დ.) შესვენების შინაარსი. გამოქვეყნდეს ბ-ნ აბაშიძის ოფიციალური მანდატი, ეთხოვოს მედიატორის სისტემაში არსებული

გორც რუსეთ-საქართველოს შორის ოფიციალურ შუამავალს, და დაცულ იქნას მომავალი შეხვედრების სრული გამჭვირვალობა“. ერთი სიტყვით, პირდაპირი დიალოგი არ იყოს და მოლაპარაკებები პირდაპირ ეთერში გადაიცეს, რადგან ასე უნდა „ნაცმოძრაობას“!

პარტიული დავალების გაგრძელება „ტაბულას“ იმავე ნომერში ინტერვიუ ზურაბ აბაშიძესთან, მაგრამ თემის კულმინაციას წარმოადგენს მართლმადიდებლობას შემომწყვრილი ბექა მინდიაშვილის სტატია „რუსეთი შინ და გარეთ“. მის პოლიტიკურ ნივთს სტატია „რუსეთი შინ და გარეთ“ წარმოადგენს. ამ პერსონის მიერ შეთხზული ოპუსის ძირითადი დანიშნულება ასევე პარტიული დავალების შესრულებაა, რომელიც ასე უძღერს:

პოლიტიკურ ორბიტაზე, რადგან ეკლესიის სწორედ ეს „სახელმწიფოებრივი“ და „მობილიზატორული“ ფუნქციები აქცევს მას იმპერიის მათარი ინტერესის ობიექტად, აკისრებს მას კონკრეტულ მისიას — გადოს იდოლოგიური და პოლიტიკური ხიდი ერთმონაშენე სახელმწიფოებს შორის“.

თითქოსდა, რა უნდა იყოს ცუდი ხიდის გადებამ, მაგრამ საქმეც ის არის, რომ დიალოგი არ უნდა შედგეს. ასეთია სააკაშვილის სურვილი: თუ მას არავინ ელაპარაკებოდა, არც სხვას უნდა ელაპარაკონ. ამიტომ მინდიაშვილი დასკვნის: „რაც შეეძლება დაშორებული იქნება სახელმწიფოსგან ეკლესია, მით უფრო არ დაიკვირება იგი სახელმწიფოზე „ზრუნვით“, ნაკლებად დადგება ცდუნების წინაშე, გაატაროს სახელმწიფო ინტერესები, მითუმეტეს მაშინ, როცა ეს ინტერესები არა ჩვენი, არამედ იმპერიის ინტერესებს ემთხვევა. შესაბამისად, ეკლესიაში ფასი დაეკარგება კონკრეტულ სამუშაო ადგილებსაც — გველის-

სმობ რუსეთის აგენტურას“. ამ სიტყვების შემდეგ ბექა მინდიაშვილის მიერ დიმიტრი ყიფიანისთვის, ფაქტობრივად, შიზოფრენიკის წოდება აღარ უნდა გაგვიკვირდეს. როგორც ჩანს, 2008 წლის ავგისტოში დაღუპული ქართველი ეროვნული მემკვიდრის ცხედრების გამოტანას რუსეთის ინტერესების გათვალისწინებით უნდა უნდა დაეკავებინათ „გამარჯვების“ აღსანიშნავი მოწყობილი ტაშ-ფანდური — საქართველოს ეროვნული ინტერესების განსწორებისათვის წარმოადგინდა!

საგარეო საქმეთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე სერგი კაპანაძე „საგარეო პოლიტიკაზე საპარლამენტო რეზოლუციის ანატომიას“ გვთავაზობს, რომელშიც ამ რეზოლუციას კოაბიტაციის უნიკალურ პროდუქტს უწოდებს. მისი აზრით, ამ დოკუმენტმა მოგება უმრავლესობასაც და უმცირესობასაც მოუტანა. „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ მიიღწია იმას, რომ მოსახლეობაში დარჩა განცდა — ეს დოკუმენტი უმრავლესობას თავზე სწორედ უმცირესობამ მოახვია. უმრავლესობამ კი მიიღწია იმას, რომ თავი დააღწია საკმაოდ უხერხულ დისკურსს იმის შესახებ, სურდა თუ არა ივანიშვილის ხელიშეწყობას, გაეგრძელებინა საგარეოპოლიტიკური კურსი დასავლეთის მიმართულებით“.

ნუ შეგვირდებით იმ ხელიშეწყობის წარმომადგენლის ნაზრევზე, რომელმაც ქვეყანა ჩინოში შეიყვანა, ტერიტორიები დააკარგინა და გაყვანილი რუსული ჯარი უკან შემოიყვანა. მათი პოლიტიკა უკვე ვინწინეთ და ახლა მათი რეცეპტებით რეზოლუციის მიღება არც ქვეყანას ნაადგება და არც „ქართულ ოცნებას“!

თუმცა ეს ყველაფერი წერილმანია, ერთგვარი გარნირია, ხოლო ძირითადი კერძი ცოლის უწინააღმდეგო ქმრის არც მეთი, არც ნაკლები, 8-გვერდიანი ინტერვიუა (თუ მთელ გვერდზე მოცემულ ბოკერვილს სამში ერთ ფოტოსაც გავითვალისწინებთ, სულ ინტერვიუ 9 გვერდს იკავებს!) — „ბიზნეს ბოკერვილი: ონიშვილის ბოკერვილი მომუშაობს, ხოლო ეპროპის სახელმწიფო პარტი დაგვიშორდა?“ როგორც უფროსი გვეუწყებს „საქართველოს საგარეო პოლიტიკის ორიენტაციებზე, სასამართლო ხელისუფლების რეფორმებზე, „ნაციონალური მოძრაობის“ გეგმებსა და პრობლემებზე, ასევე ქვეყანაში მიმდინარე სხვა მნიშვნელოვან მოვლენებზე, „ტაბულოი“ ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანს, გიგა ბოკერვიას, ესაუბრა“.

როგორც ჩანს, ჩერგოლეიშვილმა შინ ნალაპარაკევი საჯაროობის ღირსად მიიჩნია და „ფართო გზაც“ მისცა საკუთარი ქმრის ნიჭს. ინტერვიუ, როგორც არ უნდა გაგიკვირდეთ, უშიშროების საბჭოს დაფინანსების შემცირებაზე საუბრით იწყება. ▶

თუ საქართველო ცხვირწინ არსებულ საფრთხეებს თვალს არ გაუსწორებს და კვლავაც „დასავლური ინტეგრაციის“ მანტრების უაზროდ გამეორებას განაგრძობს, სულ მალე არამცთუ აზიზის მეჩეთის, არამედ ოსმალური „მშვიდობიანი“ ოკუპაციის არაერთ ქებულს აღმოაჩენს წინაპრების სისხლით მორწყულ ქართულ მიწაზე.

«ველოსიკაფისტის ხელი» «ისტორიული მეგობრის» სამსახურში

ბოკერიას შეეძლო, ამაზე არც ეთქვა, რადგან სწორედ უფინანსობის გამოა ახლა მთელი მათი „სასტავი“ ბენდუქიძის ჯიბეზე ჩამოკიდებული და თავად ბოკერიასაც ის დრო დაუდგა, რომ შეუზღუდავი ტელეეთერების ნაცვლად საკუთარი ცოლის ჟურნალს აძლევს გრძელ-გრძელ და ბრტყელ-ბრტყელ ინტერვიუებს!

მე, დრო იყო, მისტიკა და მისი ბოკერიაშვილის ნამდვილი პასპორტის ქაღალდით ძველანა ტაროვში უყავდათ; ცოლი სტალინის ქებლის მოხსნას ხელმძღვანელოვდა და როგორც სტურას ლანძღავდა უშვარი სიტყვებით, ძვარი „ახალ საქართველოს“ აშენებდა და „ახალი ქართველი“ ჯიბი გამოუყავდა. ახლა ორივენი თავს ისევე არაკომფორტულად გრძობენ, როგორც მისტიკა და მისი სმითები, რომლებმაც ერთმანეთის მკვლელობაზე მიიღეს შეკვეთა. შეკვეთაც უნდა შეასრულონ — ეს ხომ დაქირავებული მკვლელების კოდექსის ნორმაა და, თანაც, ერთმანეთიც არ უნდა გაიმეტონ — ეს უკვე თვითგადარჩენის ინსტიქტის ნორმაა!

მითი ბოკერიას უანგაროვან შესახებ უკვე დაიხსენია, ხოლო ახალი მითების შესაქმნელად მხოლოდ „ტაბულა“ საკმარისი არ არის. არც ის არის გამორიცხული, ბენდუქიძე ბოლოსდაბოლოს მიხვდეს, რომ მისტიკა და მისი ბოკერიაშვილისთვის იგი მხოლოდ მეწველ ძროხას წარმოადგენს და ქვეყნის გარეთ არჩევნების წინ გატანად აქტივებს თვითონაც გაჰყვას. მაშინ რა გზას უნდა დაადგინოს?

„არჩევნებში გამარჯვებული პოლიტიკური ძალის კრიტიკული ნაწილის გზავნილია, რომ საქართველოს ცივილიზებული თავისუფალი სამყაროს ნაწილად ქვეყნის საფრთხეს უქმნის ნამდვილ ქართულ იდენტობას. ეს დიდი განსხვავებაა. ჩვენი დამოკიდებულება ყოველთვის მკაფიო იყო. საქართველოს მოქალაქე ყველა, ვინც აქ ცხოვრობს, განურჩევლად რელიგიის, ეთნიკური წარმოშობის, სექსუალური თუ სხვა უმცირესობისადმი კუთვნილებისა და ყველა, ვინც ცდილობს ამ თემით სპეკულირებას და სიძულვილის აგორებას, არის თავისუფლებისა და საქართველოს ინტერესების მტერი“, — აცხადებს გიგა ბოკერია.

ამ ფრაგმენტში ყველაფერი სიმართლე იქნებოდა, რომ არა ერთი გარემოება: სწორედ მისტიკა და მისი ბოკერიაშვილი არიან ყველაზე დიდი სიძულვილის გამომხატველნი ყველაფრისადმი, რასაც ქართული იმპერია. მათ სპულტ ყველა — განურჩევლად ასაკის, პროფესიის, წარმოშობის და ოცნებებისა.

მათ სძულთ, მაგრამ უკვირთ, რომ ისინიც სძულს ქართველ ხალხს — განურჩევლად რელიგიის, ეთნიკური წარმოშობის, უმრავლესობის თუ უმცირესობისადმი კუთვნილებისა. მისტიკა და მისი ბოკერიაშვილების მიმართ საქართველოში კონსენსუსი მიღწეულია, კობიტაცია კი — გამოორიცილებული!

თავარ დაპითუიანი

31 მარტს, საქართველოს დამოუკიდებლობის საკითხზე რეფერენდუმის 22 წლისთავზე თურქეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა აჰმედ დავუთოღლუმ სენსაციური განცხადება გააკეთა: „ბასული საუბრის გვირგვინი აღმოჩნდა, რომელიც ჩვენ გადავფურცლეთ. ახლა ჩვენ ახალ კავშირს დავამყარებთ სარავეოსა და დამასკოს, განლაგდა და ბათუმს შორის. ამას მშვიდობიანად გავაქვით, ვინმესთან ომის გარეშე და საზღვრების პატივისცემით. ახლა ამაში ჩვენი ძალა. ახლა ეს სულ სხვადასხვა ძველანა, მაგრამ 110 წლის წინ იმდენი და სკოლი, ბათუმი და ჰენდუკი ერთი ძველნი ნაწილები იყო — ოსმალთა იმპერიისა. როცა ამას ვამბობთ, საკუთარ თავზე გრძობდით ვინმესთან წარმართობას. მაგრამ მათ, ვინც მთელი ევროპა გააერთიანეს, რატომ არ უნდა ვინმესთან წარმართობა?“

„ახალი კავშირი“ ოსმალეთის იმპერიის ყოფილი ნაწილების გაერთიანებას „ომის გარეშე“ ვარაუდობს. ბრალდებები ნეოსმანიზმში სრულიად გასაგები უნდა იყოს, რადგან დავუთოღლუმ არასოდეს დაუმალავს, რომ ნეოსმანიზმში თურქეთის დღევანდელი დოქტრინაა. მან საკუთარი წარმართობა „სტრატეგიული სიღრმე — თურქეთის საერთაშორისო მდგომარეობა“ დაასაბუთა, რომ „თურქეთში უნდა აღიდგინოს გავლენა ყოფილ ოსმალურ სამყაროში“. ჩვენთვის ამ მხრივ ის არის საგანგაშო, რომ დავუთოღლუმ მიერ ბათუმში და აჭარა სრულიად საჯაროდ „ოსმალურ სამყაროში“ არის მიჩნეული!

დავუთოღლუმ ამერიკის ყოფილ პრეზიდენტ ბილ კლინტონს შეხვედრისას, მის კითხვაზე თურქეთის გააქტიურების შესახებ საგარეო არენაზე, პირდაპირ განუცხადა: „შემოხაზე თურქეთის გარშემო 1000-კილომეტრიანი წრე და მასში 20 სახელმწიფო აღმოჩნდება. შემოხაზე 3000-კილომეტრიანი წრე და მასში 70 სახელმწიფო მოყვება. რამდენი სახელმწიფო იქნება აშშ-ის გარშემო ასეთ წრეში?“ ამგვარად თურქეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ლიად მიანიშნა, რომ, თუ ამერიკის შეერთებულ შტატებს შუამდგომლობა განაგრძობს, საკუთარი საზღვრებიდან ათასობით კილომეტრში განაგრძობს მათი ინტეგრაციას, მაშინ თურქეთსაც აქვს ამის უფლება!

იმავზე, რომ თურქეთის მცოცავი ექსპანსია ბათუმსა და მთლიანად აჭარაში ერთობ საგრძნობია, „საქართველო და მსოფლიო“ არაერთხელ წერდა, მაგრამ ასეთი ღია და დაუფარავი განცხადება მანამდე თურქეთის ნომერ პირველ დიპლომატს არ გაუკეთებია. მიღმა მიხედილ საბ-

კავშილი ქართველებს ჩაბოლოვდა, რომ „თურქეთის ჩვენი ისტორიული მეგობრის“, დავუთოღლუმ ისტორიული სიტუაციის შეცვლაზე და განაცხადა, რომ 110 წლის წინ ბათუმი ოსმალეთს ეკუთვნოდა.

ცოცხალი ისტორიკოსი: 1878 წელს ბათუმის ოლქი რუსეთ-თურქეთის ომის შედეგად რუსეთის ხელში გადავიდა და ქუთაისის გუბერნიის შემადგენელი მსოფლიო ომის შემდეგ, ბრესტის საზავო ხელშეკრულებით (1918 წლის 3 მარტი), ბათუმის ოლქი თურქეთს უნდა გადასცემოდა. 15 აპრილს თურქული ჯარი შემოვიჭრა. 22 აპრილს დავუთოღლუმ ბათუმში დავუთოღლუმ რეპუბლიკამ ეს მიტაცება არ ცნო. პირველ მსოფლიო ომში თურქეთის დამარცხების შემდეგ, იმავე წლის დეკემბრის ბოლოს ბათუმში ბრიტანეთის საექსპედიციო ჯარი შევიდა. ბათუმის ოლქი ბრიტანეთის შავი ზღვის არმიის საოკუპაციო ზონაში შევიდა, რომელზეც ბრიტანეთის გუბერნატორის ძალაუფლება ვრცელდებოდა. ბრიტანეთის სამხედრო ადმინისტრაციამ 1918 წლის დეკემბერში შექმნა ბათუმის ოლქის მმართველი საბჭო, გამოაცხადა იგი დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ და საქართველოსთან შეერთების პროპაგანდაც კი აკრძალა.

1920 წლის 8 აპრილს ბათუმის ოლქი ერთა ლიგის დაცვის ქვეშე მყოფ ტერიტორიად გამოცხადდა და იქ ბრიტანეთის, საფრანგეთისა და იტალიის ჯარები ჩადგნენ. 1920 წლის 14 ივნისს ბათუმის ოლქი საქართველოს დემოკრატიულ რესპუბლიკას გადაეცა. 20 ივლისს ბათუმში ქართული ჯარი შევიდა. გასაბჭოების შემდეგ, 1921 წლის 11 მარტს საქართველოს მენშევიკური მთავრობის მიერ ბათუმში შემოპატივებული თურქული ჯარი 19 მარტს რუსეთის ფედერაციის მე-18 კავალერიულმა დივიზიამ გარეკა.

პერიოდული თავდასხმები და ხანმოკლე ყოფნა აჭარის ტერიტორიაზე დღეს „უფლებას აძლევს“ დავუთოღლუმ, პრეტენზია განაცხადოს ბათუმზე, ოღონდ ამჯერად, როგორც თავად აცხადებს, „ამას მშვიდობიანად გადავკეთებთ, ვინმესთან ომის გარეშე და საზღვრების პატივისცემით. ახლა ამაში ჩვენი ძალა“.

ამ განცხადებას საოცრად ესმინება 1887 წელს ილია ჭავჭავაძის მიერ ნათქვამი: „ხმლიანმა მტერმა ვერ დაგვათმობინა, ვერ წაგვართვა ჩვენი მიწა-წყალი, ჩვენი ქვეყანა. ხმლიანს მტერს გავუძეველით, გადავრჩით, ქვეყანა და სახელი შევიანხეთ, სახსენებელი არ ამოვიკვეთეთ, შევირჩინეთ, საქალაქო არაგვის ავაგებინეთ. ხმლით მოსულმა ვერა და ვერა და გარჯით, ცოდნით და ხერხით მოსული კი თან გავკიცხან, ფეხ-ქვეშედან მიწას გამოგვაცლის, სახელს გავვიქრობს, გავგწყვეტს. სახსენებელი ქართველისა ამოიკვეთება და ჩვენს მშვენიერს ქვეყანას, როგორც უპატრონო საყდარს, სხვანი დაეპატრონებიან“.

დღეს სწორედ ეს ვითარებაა, როდესაც ომის გარეშე გვიპირებენ იმის წართმევას,

რაც ადრე ომით ჰქონდათ მიტაცებული. „ნაციონალების“ ნეტარი მმართველობის შედეგია ის, რომ რუსეთის ლანძღვითა და „ჩერქეზთა გენოციდის“ აღიარებით გართულმა პოლიტიკოსებმა ცხვირწინ არსებული საფრთხეები არ დაინახეს. ნატო და ევროკავშირი, საიტაც ძველი და ახალი ხელისუფლება ერთნაირი მონდომებით ისწრაფვიან, ამ სატივარს ვერ უშველის.

დავუთოღლუმ მინიშნება ნეოსმანიზმზე შემთხვევითი როლი იყო. ევროკავშირის, რომლისკენაც თურქეთი, უკვე ნახევარი საუკუნეა, ისწრაფვის, თავად აღმოჩნდა სერიოზული პრობლემების წინაშე. ევროპის კრიზისის ფონზე იგი საქართველოდან ლიბამდე ოსმალეთის ყველა ყოფილ დაპყრობილ რეგიონს ახსენებს, გარდა კვიპროსისა.

კვიპროსის მართლმადიდებელი ეკლესიის არქივის კოპიისა ქრიზოსტომოს მეორემ კვიპროსის კრიზისის პირველი დღეებში აქტიური პოზიცია დაიკავა. მან სახელმწიფო გადაარჩენისთვის ეკლესიის საკუთრების დათმობაც კი შესთავაზა. მისი განცხადებით, კვიპროსისთვის ევროს ზონიდან გამოსვლა ხსნა იქნებოდა, ხოლო თავად ევროკავშირის მომავალზე სენსაციური განცხადება გააკეთა: „დარწმუნებული ვარ, რომ ევროკავშირი დიდხანს ვერ იარსებებს. ახლა ესპანეთის, პორტუგალიის, იტალიის ეკონომიკა საფრთხეშია. და თუ იტალიის ეკონომიკას ისევე დაანგრევენ, როგორც ჩვენსას, ევროკავშირი ვეღარ გადარჩება. ამი-

ტომ მიმჩნია, რომ სჯობს, ევროკავშირიდან მანამდე გავიდეთ, ვიდრე ეს მოხდება“.

კვიპროსი ევროკავშირის წევრია, თურქეთი — ნატოსი. თურქეთის ევროკავშირში არ იღებენ, კვიპროსს გამთლიანება არ ელირსა. მომავალ წელს 40 წელი შესრულდება კვიპროსზე თურქული არმიის შეჭრიდან. მხოლოდ ეს ერთი მაგალითი აჩვენებს ქართული პოლიტიკური ელიტის მისწრაფების აბსურდულობას, თითქოს ნატოში ან ევროკავშირში ინტეგრაცია საქართველოს გამთლიანებას წაადგება!

კვიპროსს უკვე შესთავაზეს, შეეფუოს კუნძულზე ორი სუვერენული სახელმწიფოს არსებობას: ჩრდილოეთში — თურქული, სამხრეთში კი — ბერძნული. კვიპროსის ხელი-სუფლებამ ეს წინადადება აღმფოთებით უარყო, რადგან შესანიშნავად ესმის, რომ კუნძულის ჩრდილოეთს ზურგს თურქეთი გაუმარჯობს, ხოლო სამხრეთის უკან ევროკავშირი იდგება, რომლის „ზრუნვა“ კვიპროსს სრულად გამოცადა საკუთარ ტყავზე.

თუ საქართველო ცხვირწინ არსებულ საფრთხეებს თვალს არ გაუსწორებს და კვლავაც „დასავლური ინტეგრაციის“ მანტრების უაზროდ გამეორებას განაგრძობს, სულ მალე არამცთუ აზიზის მეჩეთის, არამედ ოსმალური „მშვიდობიანი“ ოკუპაციის არაერთ ქებულს აღმოაჩენს წინაპრების სისხლით მორწყულ ქართულ მიწაზე.

თავარ დაპითუიანი

ჩვენი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

არაპროვზულ „ნაცებს“ და ასეთივე რისკუბლიკალებს იდეოლოგიური სხვაობა არა აქვთ. მეტიც, ახლა მათ ისე სჭირდებათ ერთმანეთი, რომორც არასდროს. რისკუბს მაშინ აქვთ ფასი, ვიდრე ხელისუფლებაში ოპოზიციის სახელით „ნაციონალური მოძრაობა“ რჩება, ხოლო „ნაცებს“ ყველაზე უკეთეს ხელშეუხებლობის ბარანტიას მხოლოდ რისკუბლიკალები თუ შეუძენიან. ამის ნიმუშად თელიასა და საიას შერკინების ეპიზოდს კმარა.

დეტროისიკასია

ვილის დუბიტი გამორჩეულად იმ ბიზნესმენებს წველის, რომლებიც კომპრომატები აქვს ლილუაშვილს თავის დროზე მოაოვებული. ამ ხალხს „ნაციონალიზმი“ იქნებ გულზე სულაც არ ეხატება, მაგრამ ლილუაშვილი ბევრს ემუქრება, რომ, თუ მის წინა არ დაჰყვებიან, მათი ბიზნესით მალე სამართალდამცავები დაინტერესდებიან.

თეთრნიყაროს რაიონში დავით ბაქრაძის ინიციატივით „ატორიალეს ფულს“. ბუქუაშვილმა სხვაზე კარგად იცის, რომ მისი ბიზნესისა და მილიონების გადარჩენის ერთადერთი საშუალება „ნაციონალური მოძრაობის“ რეინკარნაციაა. მას იმდენი ქონება აქვს სახელმწიფოსგან კანონდარღვევით ნაყიდი თუ სხვა ბიზნესმენებისთვის წართმეული, რომ პროკურატურაში ათობით საჩივარი მის წინააღმდეგ შესული. ბუქუაშვილის საქმე ძალზე ცუდადაა: ცალკე სახელმწიფო უწყებები უჩივიან და იმ ტენდერებისა და აუქციონების შედეგების გაუქმებას ითხოვენ, რომელთა შედეგადაც მან სახელმწიფო ობიექტები ჩალის ფასად იყიდა, ცალკე კი ის ბიზნესმენები ედავებიან თავიანთ ქონებას, რომელთაც ახალაიები სა და მათი მსგავსი მკვლელების დახმარებით ბიზნესი წაართვა. დავით ბუქუაშვილის გვერდით, ცხადია, მისი ძმა, პაპა ბუქუაშვილიც დგას. მართალია, ფორმალურად, ძმების ბიზნესი მხოლოდ უმცროსი ძმის — დავითის სახელზე რეგისტრირებული, თუმცა რეალურად გელა ბუქუაშვილი ძმის ყველა სახის ბიზნესის თანაბარი წილის მფლობელია. მოკლედ, საქმე ორი ოლიგარქის ქონებასა და თავისუფლებას ეხება. ცხადია, ძმები ბუქუაშვილები თავს არ დაზოგავენ, რომ მათზე განპირობებული რაიონიდან რაიც შეიძლება მეტი ხალხი ჩაეყვანოს 19 აპრილის რუსთაველზე. ფულზე კი არაერთხელ გაყიდულა ქართული საზოგადოების ნაწილი და ძმებსაც ამისი იმედი აქვთ.

...და არა მარტო გელა და დავით ბუქუაშვილებს აქვთ სულგაყიდული ხალხის იმედი. მთელი ამ წლების მანძილზე, „ნაციონალური მოძრაობა“ ხომ სწორედ ასეთი ქართველების მხრებზე დგას. მისი იდეა სააკაშვილის და „ნაციონალური მოძრაობის“ სხვა ლიდერებს, სააკაშვილს, რომლებიც არაპროვზულად არ აქვთ, რომ 19 აპრილს რუსთაველს თავიანთი წრეში დაიკავონ იდეოლოგიური მხარეებით გადააყვანონ. არადა, დიდი რისკით კი აცხადებენ, რომ რუსთაველზე დასახლების ტიპს არ იძნებან. სწორედ ასეთი სულგაყიდული ქართველებია ეთნოლოგები, რომლებიც 1945 წლის გერმანიის დაპყრობის შემდეგ (საქართველოში ყველასთვის) „გულით საყვარელი“ რესპუბლიკების თამადაობით აშკარად თავს არ ამტკიცებენ და ამ საქმისთვის საიას (და არა მარტო) იყენებენ.

გასულ კვირას ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის ჯგეროსნულმა ლაშქრობამ შინაგან საქმეთა მინისტრზე ფართო რეზონანსი გამოიწვია. საბაბი იმდენად პრიმიტიული იყო, რომ თითქმის „გასაოცარი დემოკრატიის“ შეგრძნება გააჩინა. საიას მძლოლსა და აჭარის შინაგან საქმეთა მთავარი სამმართველოს უფროსს, ვალერიან თელიას, შორის შელაპარაკება მას შემდეგ მოხდა, როცა მძლოლმა საავარიო სიტუაცია შექმნა. მიუხედავად იმისა, რომ მძლოლს მსუბუქი სიმთვრალე დაუდგინდა, დამნაშავე მაინც თელია აღმოჩნდა, რომელმაც, საიას წევრების მტკიცებით, მძლოლს ანთებული სიგარეტი ესროლა.

ბოდიში, მაგრამ სანდრო გირგვლიანი ანთებული სიგარეტით მოკლეს წინა ხელისუფლების პოლიციის მაღალჩინოსნებმა? ან იქნებ სულ სიგარეტის ნაშენებით ჩაცხრილეს მანქანაში ვაზაგაშვილი და ხუბულოვი? ბუქუაშვილი ილღობს ანთებული სიგარეტი მოხვდა? თუ მეხსიერება დავკარგეთ ერთბაშად და აღარ გვახსოვს, როგორი „მზრუნველი“ პოლიცია გვეყვება სულ რაღაც ექვსი თვის წინ? რუსუბლიკური პარტიის კადრების სამჭედლო საკუთარი ინიციატივით რომ არ გაილაშქრებდა ირაკლი ღარიბაშვილისა და მისი კადრის წინააღმდეგ, ამის შესახებ „გარეული ეჭვი“ მაშინვე გაჩნდება. თუმცა თელიამ ნარკოლოგიურ შემონეშებას თავი აარიდა, ხოლო ორიოდე დღეში საავადმყოფოში ამოყო თავი.

28 მარტს ჯერ ბათუმის რესპუბლიკურ საავადმყოფოში მიიყვანეს, სადაც დაუზუსტებელი კურნებითი სინდრომი დაუდგინდა. მდგომარეობის დასტაბილურების შემდეგ იგი საკუთარი სურვილით ხელვაჩაურის კლინიკა „მედიკალი“ გადავიდა, საიდანაც 6 აპრილს გაეწერა. რას იზამ, ყველას თავისი მექა და მედინა აქვს, მაგრამ ბათუმის კლინიკას ხელვაჩაურის რატომ ამჯობინა, უცნობია. ასეთივე სიტუაციაში აღმოჩენილი მიხეილ სააკაშვილი ანტატილის კლინიკას არ ენდო და სტამბოლის ამერიკულ ჰოსპიტალს მიაშურა. ფათერაკიან სააკაშვილს მოგვიანებით მიუვებრუნდეთ, ხოლო თელიას რაც შეეხება, მის ჰოსპიტალიზაციას ახალი ფორები მოჰყვა; თითქოს იგი კლინიკაში დეტოქსიკაციის მიზნით დაწვდა, შესაბამისად, ნარკოლოგიურ შემონეშებასაც „განმეწილი“ გაივლის.

დეტოქსიკაცია დღევანდელ საქართველოში ისეთივე აქტუალურია, როგორც დენაციფიკაცია 1945 წლის გერმანიის შემდეგ. ყველაზე დიდი ტოქსიკანი, რომელიც ყოველდღიურად წამლავს საქართველოს სახელმწიფოებრივ სხეულს, მიხეილ სააკაშვილი და მისი ან უკვე ოპოზიციური „ნაციონალური მოძრაობაა“. თუმცა არც ახალი ხელისუფლება ტოქსინებისგან თავისუფალი; ოღონდ მისი წარმომადგენლები (საქართველოში ყველასთვის) „გულით საყვარელი“ რესპუბლიკების თამადაობით აშკარად თავს არ ამტკიცებენ და ამ საქმისთვის საიას (და არა მარტო) იყენებენ.

ეს საქმე საერთაშორისო ტრიბუნალის განსახილველი და ჩვენს პროვლემებს თავს დასხამს. თუ არ აღმოვჩნდით საკმარისი პროვინციონალიზმი ან არ გვეძინა პოლიტიკური ნება, იმუშავებთ ვითარებით, ეს საქმე იმდენს ჰაბაზში“, — განაცხადა ნულუკიანმა.

მინისტრმა განმარტა, რომ პროკურატურაში მოძიებულია წინა ხელისუფლების მიერ ჩატარებული გამოძიების ყველა მასალა. „სახეზე მრავალი ათეული ტომი, თუმცა არის კითხვის ნიშნები, რა-რეზიდეტის და არა მხოლოდ მისი, ბევრი მაღალჩინოსნის დაკითხვას, მოქალაქეობისა და წარმომავლობის მიუხედავად. ჩემი მიზანია, გამოძიება წავიდე ყველა მიმართულებით, მაგრამ საქართველოში. ეს მოიაზრებს პრეზიდენტის და არა მხოლოდ მისი, ბევრი მაღალჩინოსნის დაკითხვას, მოქალაქეობისა და წარმომავლობის მიუხედავად. ჩვენ თავდაცვის სამინისტროსთანაც აქტიურად ვთანამშრომლობთ, რადგან პროცესში ჩართული იყო არაერთი სამხედრო პირი, რომლებზეც ჰაბაზში კითხვები არსებობს“, — აღნიშნა თუა ნულუკიანმა.

როგორც ჩანს, დეტოქსიკაცია დაწყებულია და ამ საქმეში იუსტიციის მინისტრს არც ღარიბაშვილი ჩამორჩა. ერთ დღეში მან იმდენი საკადრო ცვლილება განახორციელა, რამდენიც გასულ თვეებში არ ყოფილა. კერძოდ, შეიცვალენ თბილისისა და სამხარეო სამმართველოების უფროსები. თბილისის პოლიციის მთავარი სამმართველოს უფროსი მიხეილ ჩიკვაიძე ალექსანდრე ჭიკაიძემ ჩაანაცვლა. გლდანისა და დავის პოლიციის უფროსი პოსტზე გიორგი ტურიაშვილი გრიგოლ ბესელიამ შეცვალა. ძველი თბილისის პოლიციის უფროსის პოსტზე ლაშა შამლაგაძე მალუა ბედლიძემ ჩაანაცვლა, ისანი-სამგორის პოლიციის კი მურვან ლობჯანიძის ნაცვლად ვანო პაპიაშვილი უხელმძღვანელებს.

საკადრო ცვლილებები განხორციელდა სამხარეო სამმართველოებშიც — გურიის სამმართველოს უფროსის თანამდებობიდან გათავისუფლდა ზაზა პეტრიაშვილი, რომელიც გოჩა ფერსაშვილმა შეცვალა. სამცხე-ჯავახეთის მთავარ სამმართველოს კი, ვახტანგ ტალახაძის ნაცვლად, რეზო მუმლაძე ჩაუდგა სათავეში. მცხეთა-მთიანეთის სამმართველოს უფროსი მიხეილ ხორგუაშვილი ივანე ზურაბაშვილმა ჩაანაცვლა.

დეტოქსიკაცია მხოლოდ პოლიციის კი არა, უმაღლეს პოლიტიკურ ემულონებსაც უნდა შეეხოს, თორემ თვით-კმაყოფილებით აღვსილი და ნირვანაში გადავარდნილი „რესპუბლიკელები“ (კრებითი სახელია და ყველა მაგნაირი გულსხმობს) ამომრჩევლის გულს იხე აუვსებს მოთმინების ფიალას, რომ ნაცების დაანონსებული 19 აპრილი საბავშვო ბაღის დღესასწაულს დაემსგავსება.

მინისტრის მოადგილე გამწვანებული რესპუბლიკური პარტიის იდეოლოგიის მდივანი დავით ზურაბაშვილი „ფეისბუქის“ საკუთარ გვერდზე მოუჩივრებლად წერს: „ეს ურავატორიტეტის სასტატი არჩევნების წინ ფიქრობდა, ბიძინას რესპუბლიკელები და თავისუფალი დემოკრატები ამერიკელების დასაბოლბლად სჭირდება, მაგრამ ხელისუფლებამ იგი ჩვენს მოგვიყვანსო. ჰოდა, ახლა ნელ-ნელ რწმუნდებიან, რომ თურმე ასე არ ყოფილა. არადა, რომ იცოდნენ, მე თვითონ გავავრცელები ის მესიჯი, წყნარად რომ ყოფილიყვნენ არჩევნებამდე და ხელი არ შეეშალათ“.

ეს მერამდენედ რესპუბლიკელები თავს იწონებენ იმი, რომ საზოგადოებას ატყუებენ და თვალში ნაცარს აყრიან. დეტოქსიკაციის გარდა, ამ საქმეში მართლაც არაფერი უშველის და, მიწვევით, მიზანი იმდენი არ მისწავლება, რომ მოტყუებულთა შორის თავადაც იზარაზ-

დავა, მანამდე შხამი იმედავებს და მთელ პოლიტიკურ ორბანოზს მოქალაქეებს. სიტუაცია ერთ-ერთი ხელმეუბნელობის განცხადებასა და ასეთივე რისკუბლიკალებს იდეოლოგიური სხვაობა არა აქვთ. მეტიც, ახლა მათ ისე სჭირდებათ ერთმანეთი, რომორც არასდროს.

რესპებს მაშინ აქვთ ფასი, ვიდრე ხელისუფლებაში ოპოზიციის სახელით „ნაციონალური მოძრაობა“ რჩება, ხოლო „ნაცებს“ ყველაზე უკეთეს ხელმეუბნელობის განცხადებას მხოლოდ რესპუბლიკელები თუ შეუძენიან. ამის ნიმუშად თელიასა და საიას შერკინების ეპიზოდს კმარა.

საკაშვილი სპორტულ ტრავმებს იმუშებს, პოლიციამ დეტოქსიკაცია დაიწყო, ნულუკიანი პრეზიდენტის „პრეზიდენტის ხელმეუბნელობის განცხადებას“ დააკითხა. დეტოქსიკაცია ორგანოების დაანონსებული 19 აპრილი საბავშვო ბაღის დღესასწაულს დაემსგავსება.

მინისტრის მოადგილე გამწვანებული რესპუბლიკური პარტიის იდეოლოგიის მდივანი დავით ზურაბაშვილი „ფეისბუქის“ საკუთარ გვერდზე მოუჩივრებლად წერს: „ეს ურავატორიტეტის სასტატი არჩევნების წინ ფიქრობდა, ბიძინას რესპუბლიკელები და თავისუფალი დემოკრატები ამერიკელების დასაბოლბლად სჭირდება, მაგრამ ხელისუფლებამ იგი ჩვენს მოგვიყვანსო. ჰოდა, ახლა ნელ-ნელ რწმუნდებიან, რომ თურმე ასე არ ყოფილა. არადა, რომ იცოდნენ, მე თვითონ გავავრცელები ის მესიჯი, წყნარად რომ ყოფილიყვნენ არჩევნებამდე და ხელი არ შეეშალათ“.

ეს მერამდენედ რესპუბლიკელები თავს იწონებენ იმი, რომ საზოგადოებას ატყუებენ და თვალში ნაცარს აყრიან. დეტოქსიკაციის გარდა, ამ საქმეში მართლაც არაფერი უშველის და, მიწვევით, მიზანი იმდენი არ მისწავლება, რომ მოტყუებულთა შორის თავადაც იზარაზ-

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ნატო კი გვევლინება ერთგვარ სადამსჯელო ორგანოდ, რომელიც რომელიმე ქვეყნის საქმიანობის ჩარევის შემდეგ კიდევ უფრო ალრმავებს დაპირისპირებას ქვეყნის შიგნით; რაც შეეხება ევროკავშირს, ის სჭირდებათ ევროპის ისეთ მოწინააღმდეგეებს, რომლებიც გერმანიას, საფრანგეთს და იტალიას, რათა გავლენა იქონიონ მთელ ევროპაზე.“

გი უნდა მომთხრობო? საბუნსაროდ, მდგომარეობა ამ თვალსაზრისით ჯერ არ შეცვლილა.

ახალი ხელისუფლება დეკლარირებს თავის სწრაფვას დიპლომატიკისკენ, მაგრამ ექვეტური დიპლომატიკის კონკრეტული წინადადებები, მოქმედების რეალური პროგრამები ჯერ არ ჩანს. მიაქციეთ ყურადღება: პოლიტიკის დასავლური ვექტორით დაკავებული არიან პრემიერ-მინისტრი, პარლამენტის თავმჯდომარე, მთელი რიგი საპარლამენტო კომიტეტები, სპეციალურად შექმნილი მითითური „ჩრდილოატლანტიკური და ევროპული ინტეგრაციის“ სამინისტროები, ასობით გულუხვად დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაცია, ხოლო აფხაზეთთან და ოსებთან ურთიერთობებისთვის არსებობს მხოლოდ რეინტეგრაციის სამინისტრო, რომლის მართვას დასახელებაც კი გამოირიყვანს დიპლომატიკა!

არაა ბასაპირი, რომ ამ სტრატეგიის „დაკავალი მოღვაწეობის“ პროდუქტი გახდება მინისტრის მიერ გამოცხადებული რეცეპტი: ჩვენ ავსაშენებთ ისეთ განვითარებას, რომელიც მოსწონებას მოახდენს ჩვენს მოსახლეობას.

ახლანდელი ქართული პრესაში გამოვედით წინადადებით, რომ აფხაზეთთან, სამხრეთ ოსეთთან, რუსეთთან, მათ შორის ჩრდილოკავკასიურ რესპუბლიკებთან ურთიერთობების რეალურად ავიყვანოთ სახელმწიფო პოლიტიკის უმაღლეს რანგში. მე ვთვლი, რომ ამ უაღრესად საჭირო საქმისთვის აუცილებელია გამოვიყენოთ პრეზიდენტის პოსტი, რომელიც მალე გამოთავისუფლდება. ახალ პრეზიდენტს უნდა დავვალოს პოლიტიკის ამ მიმართულებით არსებული პრობლემების გადაწყვეტა.

თავისთავად, ეს უკვე აღარ იქნება ის კომფორტული თანამდებობა, რომელიც ევროპულ დედაქალაქებში უაზრო ხეტიალისა და ბრტყელ-ბრტყელი ლაპარაკის საშუალებას იძლეოდა. ახალ პრეზიდენტს მოუწევს ჩასვლა სოხუმში, გულაუთაში, ცხინვალში; აუცილებლად — ვლადიკავკაზში, მაიკოპში, გროზნოში, ნალჩიკში, მახაჩკალაში და, რა თქმა უნდა, მოსკოვში.

თუ ეს იქნება მისაღები ადამიანი მიმღები მხარისთვის, მაშინ ის, როგორც მაღალი სახელმწიფო სტატუსის მქონე და კვალიფიციური გუნდის მყოფი პირი, პრემიერ-მინისტრთან მჭიდრო თანამშრომლობით შეძლებს ამ სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი მიმართულებით გარდევას. გარდევად მიმართა საზღვრების გახსნა, საერთო ეკონომიკური და ჰუმანიტარული სივრცის შექმნა მუშახელისა და საქონლის თავისუფალი გადაადგილებით, კერძო საკუთრების უფლების საყოველთაო აღიარებით.

ფორუმე დონია „კავკასია პოლიტიკა“

«საქართველოს არაფერი უშველება, სანამ აპერიკის დიქტატისგან არ გათავისუფლდება»

როგორც გაგივია, ერის ხმა თავის მნიშვნელობით ღვთის ხმას უტოლდება. მართალია, ღმერთთან შედარება ცოტათი გადამეტებულად მეჩვენება. ღმერთი უცდომელია, ხოლო ერი ხანდახან ცდება, თანაც, საბედისწეროდ, მაგრამ დედამიწაზე, მატერიალურ სამყაროში, ერთ მუშტად შეკრული ერთი უძლეველი ძალაა, რომელსაც ყველა „ძლიერი ამა სოფლისა“ უფრთხის! ამიტომაც „ძლიერთა“ კასტა არაფერს იშურებს, რომ ხალხი ნახირად გადააქციოს, რათა მან — ბნელეთმა „ნათელ მომავალში“ მასები ადვილად მართოს, ანუ შავზე ათქმევიანოს თეთრი და პირიქით. ჩვენი გაზეთი დაინტერესდა, რამდენად ადეკვატურად აღიქვამს მისი უდიდებულესობა ხალხი შავ და თეთრ ფერებს; ამიტომაც შევადგინეთ ეს კითხვარი, რომელიც დროთა განმავლობაში, ისევე, როგორც ცხოვრება, შეიცვლება, და მისი დახმარებით მკითხველს მივანოღებთ ერის შემადგენელთა — ადამიანების ხმას.

1. რას ელოდებით პრემიერ-მინისტრ ივანიშვილისგან და მისი მთავრობისგან?
2. კმაყოფილი ხართ თუ არა მთავრობის შიდა-განვითარებით?
3. რომელი მინისტრი იწვევს თქვენში ნდობას ან უნდობლობას?
4. როგორ აფასებთ აპ-ის ელჩის და, საერთოდ, ამერიკის დამოკიდებულებას საქართველოსადმი?
5. როგორი უნდა იყოს საქართველო-რუსეთის ურთიერთობა?
6. გჯერათ თუ არა, რომ მთავრობა მოაწესრიგებს ურთიერთობას აფხაზეთთან და ოსებთან?
7. ვისთან ურთიერთობა უნდა იყოს საქართველოსთვის პრიორიტეტული: თურქეთთან, ირანთან, რუსეთთან, აპ-თან, ევროკავშირთან?
8. რა იცით ნატოს და ევროკავშირის შესახებ?

რეპას სოსელია, 57 წლის, ინჟინერი, უმუშევარი:

1. პირველ რიგში ველოდები სამართლიანობის აღდგენას, ქვეყნის სტაბილურობას, პერსპექტივაში ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას. ისეთი ქვეყნის აშენებას, სადაც ადამიანს არ ექნება შიში ავადმყოფობასთან, დასაქმებასთან, სწავლასთან დაკავშირებით.
2. მეტ-ნაკლებად, შეიძლება უკეთესი მთავრობის ჩამოყალიბება.
3. განსაკუთრებული სიმპათია გამაჩნია ჯანდაცვის მინისტრის მიმართ, ასევე ფინანსთა და ენერჯეტიკის მინისტრების მიმართაც. უკეთესები მინდა იყვნენ რეინტეგრაციის, დიასპორის საქმეთა, საგარეო საქმეთა და გარემოს დაცვის მინისტრები.
4. ძალიან უარყოფითად. ზოგჯერ ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ, ფაქტობრივად, ამერიკის ელჩი იღვას ქვეყნისთვის

7. პირველ რიგში, ურთიერთობა მონესრიგებული უნდა გვექნოდეს მეზობლებთან, სტრატეგიულ პარტნიორობთან. ბოლო დროს განვითარებას მოვლენაში დავაანახ, რომ ამ მხრივ ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულებაა რუსეთი და ყოფილი საბჭოთა კავშირის სივრცეა. მაგანს ეს არ უნდა თუ აღიზიანებს. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ევროკავშირის ქვეყნები სისხლორცეულად არიან დაინტერესებულნი ამ სივრცით.

8. ნატოსა და ევროკავშირის შესახებ ვიცით ის, რომ ნატო იყო ვარშავის ხელშეკრულებაში მონაწილე ქვეყნების საპირ-წონე. დღეს ეს გაერთიანება არ არის. ნატო კი გვევლინება ერთგვარ სადამსჯელო ორგანოდ, რომელიც რომელიმე ქვეყნის საქმეებში ჩარევის შემდეგ კიდევ უფრო ალრმავებს დაპირისპირებას ქვეყნის შიგნით; რაც შეეხება ევროკავშირს, ის სჭირდებათ ევროპის ისეთ მოწინააღმდეგეებს, რომლებიც გერმანიას, საფრანგეთს და იტალიას, რათა გავლენა იქონიონ მთელ ევროპაზე.

განადი ცივილიზაციის, დევნილი სოხუმის, 56 წლის, ისტორიკოსი, ლექტორი:

1. ქვეყნის კრიზისიდან გამოყვანის მცდელობას, სამართლიანობის აღდგენას.
2. ნაწილობრივ, არიან სუსტი მინისტრებიც.
3. ნდობას ინვესტ: იუსტიციის, შინაგან საქმეთა, ჯანდაცვის მინისტრები; უნდობლობა — განათლების, კულტურის მინისტრები.
4. საქართველოს არაფერი ეშველება, სანამ ამერიკის დიქტატისგან არ გათავისუფლდება. უნდა შეიცვალოს ქვეყნის საგარეო კურსი.
5. რუსეთთან ურთიერთობები უნდა იყოს კეთილმეზობლური.
6. რუსეთთან თუ ალდგა კეთილმეზობლური და ღირსეული ურთიერთობა, მაშინ შესაძლებელია, დაიძრას ყინული.

7. საქართველოსთვის პრიორიტეტული უნდა იყოს ურთიერთობის დალაგება ახლო მეზობლებთან: თურქეთთან, ირანთან და რუსეთთან, ასევე შესაძლებელია ამერიკასთან და ევროკავშირის ქვეყნებთანაც.

8. ნატოსა და ევროკავშირის ქვეყნების შესახებ ვიცით ის, რომ ეს მსოფლიოზე ბატონობის შენარჩუნების დემონური ძალები ახლო მომავალში შეიძლება დასუსტდნენ ან დაიშალონ კიდევ.

თორნიკა ხუბუა, 55 წლის, საშუალო განათლებით, უმუშევარი:

1. ველოდები კეთილდღეობას. ეს მთავრობა იქნება გარდამავალი ეტაპი ქვეყნისთვის და ბოლოს და ბოლოს საქართველო დაემსგავსება ქვეყანას.
2. იდეალური მთავრობა არ არსებობს.
3. დღევანდელი თავდაცვის მინისტრი დადებითი პიროვნებაა. კახი კლაძეც კარგია, ჯანდაცვის მინისტრი კი მასთან დაახლოებულია პირისპირა სივრცით. თუ ვინმეს არ „შეასკდა“ (გულიანობა) მის პრინციპულობას, ეს დაპირებით მხარედ მიგანია. ცალკე თემაა შინაგან საქმეთა მინისტრი, რომელიც გამოცდა უნდა ჩააბაროს. კერძოდ, რაც მოხდა ბათუმში, არ უნდა მიჩქმალოს. უარყოფითი დამოკიდებულება მაქვს განათლების მინისტრის მიმართ. კულტურის მინისტრი დიდ გაუგებრობაში მოხვედრილი პატიოსანი კაცია. ინტეგრაციის მინისტრი კარიკატურული პიროვნებაა.
4. ელჩი ქვეყანაში უნდა იყოს ელჩი და არა „ნამესტნიკი“.
5. ურთულესი საკითხია, რომლის ნორმალურ გადაწყვეტაზეც დამოკიდებულია საქართველოს გამოსვლა კრი-

ზისიდან, როგორც პოლიტიკური, ისე ეკონომიკური.

6. კონფლიქტის ზონებში ურთიერთობის დარეგულირების რეცეპტი საქართველოს მთავრობას არ აქვს.

7. ხელაღებით პრიორიტეტული დამოკიდებულება ქვეყნისთვის სასარგებლო არ უნდა იყოს. ყველასთან სპეციფიკური დეგომა საჭირო.

8. ქვეყნისთვის დემოკრატიზაციისა და ცხოვრების დონის ხელშეწყობი უნდა იყოს და არა სხვისი ფუნქციის შემსრულებელი, რაც ძალიან ცუდია.

გზიური კვარაცხელია, 62 წლის, ბულატერი, უმუშევარი:

1. ივანიშვილისგან ველოდებთ ჩვენთვის სასარგებლო აღდგენას, ჩვენი კულტურისა და ადამ-ნესების გადარჩენას.
2. ახალი მთავრობა გასანმენდია ძველი მთავრობის ჩინოვნიკებისგან.
3. ნდობას ინვესტ იუსტიციის, საგარეო საქმეთა, თავდაცვისა და განათლების მინისტრები.
4. რომ არა ამერიკის ელჩი, საქართველოში არჩევნების პერიოდში კიდევ უარესი არეულობა იქნებოდა „ნაციონალური მოძრაობის“ მხრიდან. მის მოღვაწეობას დადებითად ვაფასებ.
5. რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა უნდა იყოს მეზობლური და ურთიერთმეგობრული.
6. მეგობარ, ახლანდელი მთავრობა ურთიერთობას დაარეგულირებს აფხაზეთთანაც და ოსებთანაც.
7. საქართველოსთვის ყველა ქვეყანა უნდა იყოს პრიორიტეტული.
8. ნატო და ევროკავშირი ვიდეაციებისთვის კარგია, მაგრამ ვიცი, რომ საქართველოსთვის არავითარ აუცილებლობას არ წარმოადგენენ.

მოაშადა ლადო ქირიაშვილი, ზუგდიდი

«თუ სააკაშვილი არ დაიხრება, ალკა თუ გვიან მე გას მოვალა...»

„პრაიმ-თაიმისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში სოსო რობაქიძე აცხადებს: „სანამ ცოცხალი იქნება მიხეილ სააკაშვილი, ყველაფერი დაუწყებ დევნას. ნებისმიერ ქვეყანაში, სადაც არ უნდა იცხოვროს, არ ვმალავ და მზად ვარ იმისათვისაც, რომ მისი ლიკვიდირება თუნდაც ჩემი ხელით მოხდეს, მიხეილ სააკაშვილის მკვლელობისთვის საჭირო თანხა უკვე მაქვს. მე რაღაც გავეციდე სახლიდან, ძალიან სერიოზული ღირებულებების და ეს თანხა მე დღეს ბანკში მიდევს. 10 წელი რომ ვიარო, მე ეს ფული

მეყოფა მაგის ძებნაში და მაგის მოკვლაშიც. არ ვაპატიებ მაგას ქართველი ხალხის გაუბატონებას და ამ ბიჭების დახოცვას... კიდევ ერთხელ ვამბობ: თუ არ მოხვდება სააკაშვილი საბრალდებო სკამზე, არ ვაცდი არც ერთ ქვეყანაში წყნარად ცხოვრებას, თუნდაც მომინოს მისი ლიკვიდაცია. ჩემს ბუტას ვფიცავ, ამის პირობას ვიძლევი. ეს არ იქნება ერთ-ორ დღეში, ამას შეიძლება რამდენიმე წელი დასჭირდეს, მაგრამ მაინც გაგაკეთებ“, იქვე დასძენს, რომ ამის შემდეგ საქართველოს მოქალაქეობაზე უარს იტყვის.

სოსო რობაქიძე

SOS

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შობადობის საერთო კლების კვალობაზე მკვეთრად შემცირდა დაბადებული ქალების რაოდენობა და ამის გამო შობადობის შემდგომ შემცირებას, თუნდაც ეკონომიკური პირობების არსებითი გაუმჯობესების შემთხვევაში, ძველანა უკვე ვეღარ ასცდება.

დაბობრაფიული სიკვდილის ქრონიკები

საქართველოში დემოგრაფიული ვითარება კატასტროფულად მძიმეა. უკანასკნელ წლებში საგრძობლად შემცირდა შობადობა, გაიზარდა მოკვდაობა და შესაბამისად მნიშვნელოვნად დაიკლო მოსახლეობის ბუნებრივი მატება, განსაკუთრებით ქართველებით დასახლებულ რეგიონებში. ნაციონალურმა ხელისუფლებამ ყველაფერი გააკეთა იმისათვის, რომ ჩვენი ერი არც გამრავლებულიყო და არც განათლებულიყო. ამჟამად მეტად ძნელია გამოსავლის პოვნა, თუ ქვეყანაში საგანგებო ღონისძიებები არ განხორციელდება, თუ ერმა მთელი ძალისხმევა არ მომართავს ამ მეტად მტკივნეული ეროვნული პრობლემის მოსაგვარებლად. უნდა შევძლოთ, რომ ერი ერმა გადაარჩინოს.

ანზორ თოთაძე: ქართველი ერის კვდომის ტაგმა ნასიონალური კატასტროფის მასშტაბი მიიღო

გაბრკელება. დასაწყისი იხ. №12 (199)

მეტად საგულისხმოა ის გარემოება, რომ სამხრეთ კავკასიაში, ქართველთა დემოგრაფიული განვითარება არსებითად ჩამორჩება სომხებისა და აზერბაიჯანელების დემოგრაფიული განვითარების მაჩვენებლებს. საქართველოშიც კი ქართველების ბუნებრივი მატების მაჩვენებელი მნიშვნელოვნად ჩამოუვარდება ქვეყანაში ქართველების შემდეგ სხვა, მაგალითად, ყველაზე მრავალრიცხოვანი ეროვნების წარმომადგენელთა — აზერბაიჯანელების, ბუნებრივ მატებას. მართალია, ამჟამად, მიმდინარე სტატისტიკა აღარ ამუშავებს დემოგრაფიულ მონაცემებს მოსახლეობის ეროვნული შემადგენლობის მიხედვით, აღნიშნულ საკითხს მაინც თვალსაჩინოდ ახასიათებს 2003 წელს ქართველ დემოგრაფთა მიერ განგარიშებული მონაცემები ეროვნული ნიშნის მიხედვით ბუნებრივი მატების შესახებ. კერძოდ, 2003 წელს საქართველოში აზერბაიჯანელების ბუნებრივი მატების დონე 109-ჯერ აღემატებოდა ქართველების ბუნებრივი მატების ანალოგიურ მაჩვენებელს. (იხ. ცხრილი №1).

ლოვნად განსხვავდება რეგიონების მიხედვითაც. უკანასკნელ წლებში ძირითადად ქართველებით დასახლებულ რეგიონებში მოსახლეობის ბუნებრივ კლებას აქვს ადგილი. (იხ. ცხრილი №3).

ახლა საჭიროა ითქვას, რომ სტატისტიკის ეროვნული სამსახური ძირითადად აქვეყნებს სახელმწიფო სერვისების განვითარების სააგენტოდან მიღებულ მონაცემებს. როგორც ჩანს, ამ სააგენტოში ვიზა მისცა მეტად არასწორი დემოგრაფიული მონაცემების გამოქვეყნებას. კერძოდ ამ მონაცემების მიხედვით, 2008 წელს შობადობა ერთბაშად 7 ათასი ბავშვით გაიზარდა წინა წელთან შედარებით და 56 565 ბავშვი შეადგინა. მომდევნო 2009 წელსაც შობადობა თითქმის ისევ 7 ათასი ბავშვით გაიზარდა და შობადობის მაჩვენებელი 63 377 ბავშვს უდრიდა, რაც უაღრესად მაამებლური მაჩვენებელია. კერძოდ, არ შეიძლება მხოლოდ იმისა და კრიზისის წლებში შობადობის არნახული ზრდა და შემდეგ მომდევნო წლებში შობადობის შემცირება, არ შეიძლება, რომ ქალაქად 2-ჯერ მაღალი იყოს შობადობისა და მოკვდაობის დონეები სოფელთან შედარებით, მით უმეტეს,

ცხრილი №2

საქართველოსა და აზერბაიჯანის მოსახლეობის რაოდენობა ცალკეულ წლებში (ათასი კაცი)

წლები	საქართველო	აზერბაიჯანი	საქართველოს მოსახლეობის აზერბაიჯანის მოსახლეობაზე მეტობა (ნაკლებობა)
1897	1894	1807	+87
1926	2677	2314	+363
1939	3540	3205	+335
1959	4044	3698	+346
1964	4389	4369	+20
1965	4450	4509	-59
1966	4505	4640	-139
1970	4686	5117	-431
1979	5015	6028	-1013
1989	5401	7021	-1620
2002	4371	8141	-3770
2009	4385	8897	-4512

როდესაც ჩვენ მეზობელ ქვეყნებში — რუსეთში, აზერბაიჯანში, სომხეთსა და თურქეთში პირუკუ ტენდენციებია, არ შეიძლება მუნიციპალიტეტებსა და მათში არსებულ ქალაქებსა და სოფლებში მხოლოდ უკანასკნელ წლებში ყოველწლიურად ყოველ ათას კაცზე 100 და 140 ბავშვი იბადებოდეს, არ შეიძლება ყოველ 100 ახალდაბადებულ გოგონაზე 128 ვაჟი დაიბადოს და კიდევ ბევრი რამ არ შეიძლება.

საუბარი შეიძლება მხოლოდ იმის შესახებ, რომ საქართვე-

ლოში უმძიმესი დემოგრაფიული სიტუაციაა და მისი მონაცემების შელამაზება დიდი ეროვნული სატყვიარის მიჩქმალვის მცდელობაა, რასაც შეიძლება დამოუკვეთი შედეგი მოჰყვეს.

ამ შელამაზებულმა მონაცემებმა, რომელიც პეზიდენტის სურვილით იყო ნახალისებული, ათქმევინა მას რამდენჯერმე, რომ საქართველოში შობადობის ბუმი და ეს მოვლენა ხალხის კეთილდღეობის ამაღლებას დაუკავშირა. სინამდვილეში ამ შემთხვევაში არავითარი კავშირი არ არსებობს შობადობის

ამაღლებასა და ხალხის კეთილდღეობას შორის. ჩვენ აღვნიშნეთ, შობადობის „ამაღლების“ ერთი მიზეზი — მონაცემების შელამაზება. პრეზიდენტი ამ შემთხვევაში ისე მოიქცა როგორც ეს დიდ ამერიკელ მწერალს მარკ ტვენს აქვს აღნიშნული: არსებობს სამი სახის სიტყვები: სიტყვები, სადაგელი სიტყვები და სტატისტიკა. გარკვეულწილად შობადობის ამაღლების მეორე მიზეზია წარსულის საჩუქარი. საქმე ის არის, რომ საქართველოში ყველაზე მეტი ბავშვი 1960—1963 წლებში (4 წელიწადში) დაიბადა — 363 999 ბავშვი. წინა ოთხ წელიწადთან შედარებით (1956—1959 წლები) 31 316 ბავშვით, ხოლო მომდევნო ოთხ წელიწადთან (1964—1967 წლები) შედარებით — 33 649 ბავშვით მეტი. ამ წლებში (1960—1963) ყველაზე მრავალრიცხოვანი თაობების შობადობის პიკი (ანუ როდესაც ამ თაობის ქალები ყველაზე ნაყოფიერ 25 წლის ასაკში იმყოფებოდნენ) მოვიდა 1984—1987 წლებზე — 344 644 ბავშვი. ხოლო ამ მრავალრიცხოვანი ბავშვების თაობის შემდგომმა შობადობის პიკმა ან უფრო სწორედ დემოგრაფიული ექომ, სწორედ ჩვენს საანალიზო 2007—2010 წლებში იჩინა თავი, რამაც გარკვეულწილად შობადობის ამაღლება გამოიწვია. შემდეგ წლებში კი უკვე იწყება ქალები რაოდენობის შემცირება და მასთანადავე შობადობისა. მართლაც ბოლო 2 წელიწადში შობადობა 5 ათასი ბავშვით შემცირდა.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნული მით უფრო არსებითია, რომ უკვე, რაც არ უნდა გაუმჯობესდეს საარსებო პირობები, შობადობა კიდევ უფრო შემცირდება. ეს პროცესი გამოკვეთილად (თუ ასე გაგრძელდა და რადიკალური ზომები არ მივიღეთ) დაახლოებით 10 წელიწადში იჩენს თავს და პიკს 2020-იანი წლების შუახანებში მიაღწევს. ამის მიზეზია ქვესობრივ-საკობრივი სტრუქტურის არსებითი გაუარესება.

აქტიური დემოგრაფიული პოლიტიკის გატარების შემთხვევაში, რომელიც ხანგრძლივ პერიოდზე უნდა იყოს გათვლილი, ჩვენ შეგვიძლია ეს პროცესი შევიწყლოთ და სასურველ შედეგს მხოლოდ საკმაოდ დროის გავლის შემდეგ მივაღწიოთ. საკმარისია ითქვას, რომ 1980—1989 წლებში, ანუ 10 წელიწადში საქართველოში 455 ათასი გოგონა დაიბადა (შესადარისობის უზრუნველყოფის მიზნით 1980-1989 წლებში მონაცემებს გამოკლებულია აფხაზეთისა და ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის შესაბამისი დემოგრაფიული მაჩვენებლები, — კერძოდ კი ამავე წლებში დაბადებული გოგონების რაოდენობა), ხოლო ბოლო ათ წელიწადში (2000-2009 წლები) — 236 ათასი გოგონა, ანუ 219 ათასით ნაკლები 1980-1989 წლებთან შედარებით.

საქართველოში დაბადებული გოგონების რაოდენობა ათწლეულების მიხედვით 1960-1969 და 2000-2009 წლებში

წლები	დაბადებული გოგონების რაოდენობა
1960-1969	466 622
1970-1979	433 361
1980-1989	454 960
1990-1999	306 395
2000-2009	236 681

ამრიგად, ძირითადად ეკონომიკური პირობების საგრძობლად გაუმჯობესების შემდეგ, განვლილ პერიოდში შობადობის საერთო კლების კვალობაზე მკვეთრად შემცირდა დაბადებული ქალების რაოდენობა და ამის გამო შობადობის შემდგომ შემცირებას, თუნდაც ეკონომიკური პირობების არსებითი გაუმჯობესების შემთხვევაში, ქვეყანა უკვე ვეღარ ასცდება. მართალია, ცხოვრების დონის ამაღლების შემთხვევაში სამუშაოდ

ცხრილი №1

საქართველოში მცხოვრებ ეროვნებათა გუნდობრივი მოძრაობის დინამიკა მოსახლეობის ყოველ 1000 კაცზე გაანალიზებით 1989 წელს			
ეროვნებები	დაიბადა	გარდაიცვალა	ბუნებრივი მატება
საქართველო — სულ	16,7	8,6	8,1
მათ შორის: ქართველი	16,1	8,5	7,6
აფხაზი	17,1	6,5	10,6
ოსი	19,8	8,2	11,6
სომეხი	18,5	10,1	8,9
აზერბაიჯანელი	28,7	5,8	22,9
რუსი	11,3	13,3	-2,0

ცხრილი №3

გურიის, იმერეთის, კახეთის, მცხეთა-მთიანეთის, რაჭა-ლეჩხუმის, ძველი სვანეთისა და სამეგრელო-ზემო სვანეთის მოსახლეობის შობადობა, მოკვდაობა და ბუნებრივი მატება (კლება) 1977-1984 და 1997-2006 წლებში (ათწლეულების მიხედვით)

	დაიბადა		გარდაიცვალა		ბუნებრივი მატება	
	1977-1984 წლებში	1997-2006 წლებში	1977-1984 წლებში	1997-2006 წლებში	1977-1984 წლებში	1997-2006 წლებში
გურია	25920	13639	16859	18400	9061	4761
იმერეთი	121853	74698	69308	87642	52545	12944
კახეთი	76397	34713	41961	47934	34436	13221
მცხეთა-მთიანეთი	20779	11660	10376	13841	10403	2181
რაჭა-ლეჩხუმი და ქვემო სვანეთი	9027	3130	10109	7732	1082	4602
სამეგრელო-ზემო სვანეთი	71100	42717	38141	45473	32959	2756
სულ	325076	180557	186754	221022	138322	40465

ამჟამად ერის სულიერ ცხოვრებაში სოფლის როლი სულ უფრო ძვირადღირებული და ეკონომიკურ ცხოვრებაშიც მისი მნიშვნელობა საბრძოლველად უმცირესდება. არადა, ქართული სოფელი ყოველთვის კვირავდა ქალაქს როგორც სურსათით, ასევე ინტელექტუალური ძალაშიც.

SOS

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ერთი ქალი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში მეტ ბავშვს დაბადებს, მაგრამ, გარემოგარემოში პროცესების მიუხედავად, იგი მაინც ვერ მოახდენს წინა პერიოდში დაბადებული ქალების რაოდენობის შედგენილ გამოწვევულ შობადობის შემცირების საგრძნობ კომპენსაციას. მომავალში ეკონომიკური ზრდის პარალელურად თავს იჩენს შრომითი რესურსების ნაკლებობის პრობლემა, რასაც აუცილებლად მოჰყვება მეტად საშიში, არასასურველი იმიგრაციული პროცესი და ქვეყანა მოკლე ხანში დემოგრაფიული კატასტროფის წინაშე აღმოჩნდება, თუ უკვე არ ვგაგავართ ამ კატასტროფის პირას.

საქართველოში შობადობის სისტემატურ შემცირებას კიდევ უფრო ზუსტად გვიჩვენებს განზოგადებული დემოგრაფიული კოეფიციენტები. მაგალითად, შობადობის საშუალო დონეს მოცემულ კალენდარულ პერიოდში უფრო ნაკლებად ახასიათებს შობადობის ჯამობრივი კოეფიციენტი, რომელიც გვიჩვენებს, თუ საშუალოდ რამდენ ბავშვს ბადებს ერთი ქალი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში.

როგორც ცნობილია, თაობათა ერთი და იმავე რაოდენობით შეცვლისთვის აუცილებელია, რომ საშუალოდ ერთ ქალზე მოდიოდეს 2,1 ბავშვი, ანუ ერთმა ქალმა მთელი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში გააჩინოს 2,1 ბავშვი. მართალია, 2 ბავშვის გაჩენის შემთხვევაში თითქმის და ნაზღაურდება შობადობის მაგრამ მხედველობაში მისაღები ის გარემოება, რომ მალაქია ერთ წელსდასა დასა ბავშვთა მოკვდაობა, ყველა დაბადებული ბავშვი ვერ აღწევს ბავშვთა შობის ასაკს, როდესაც თითონ უნდა გახდეს დედა, ყველა ვერ გათხოვდება და ოჯახების ნაწილი უნაყოფოა. ამიტომაც მოსახლეობის თანაბარი გამრავლებისთვის საჭიროა, რომ ყოველმა ქალმა საშუალოდ 2,1 ბავშვი გააჩინოს.

საქართველოში ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში ერთი ქალი საშუალოდ 1,3 ბავშვს აჩენდა, რაც ფაქტობრივად მხოლოდ ერთი მშობლის ანაზღაურების ტოლფასია. ქართულ მოსახლეობაში მასობრივად ვრცელდება მცირეშვილიანობა. სულ უფრო მცირდება იმ დედების რაოდენობა, რომლებსაც სამი და მეტი შვილი ჰყავთ. კერძოდ, თუ საქართველოში 1960 წელს მესამე და მეტი ბავშვის დაბადების წილი მთელ დაბადებულთა 36,5 პროცენტს შეადგენდა, ამჟამად 2009 წელს ეს მაჩვენებელი 13,6 პროცენტს უდრის. დაბადებულითა საერთო რაოდენობაში განსაკუთრებით მალაქია პირმშობა დაბადების წილი. მაგალითად, 2009 წელს 33 651 ბავშვი დაეღობისთვის პირველი შვილი იყო (53,1 პროცენტი). ანალოგიური მაჩვენებელი 1960 წელს მხოლოდ 34,7 პროცენტს შეადგენდა.

ტრადიციულად საქართველოში მოკვდაობის დონე დაბალი იყო როგორც მეზობელ, ისე ევროპის უმრავლეს ქვეყნებთან შედარებით, მაგრამ უკანასკნელ წლებში ის მნიშვნელოვნად გაიზარდა. კერძოდ, თუ მოსახლეობის ათას სულზე 1960 წელს 6,5 კაცი გარდაიცვალა, ეს მაჩვენებელი 2010 წელს 10,7 პროცენტს უდრის. გარდაცვლილთა შორის ქალებთან შედარებით, მალაქია მაშაკაცია წილი.

მაგალითად, 2008 წელს 15-59 წლის ასაკობრივ ჯგუფში გარდაცვლილთა საერთო რაოდენობიდან 73,8 პროცენტი მაშაკაცია. მაშაკაცია საკმაოდ ნაწილი საპენსიო ასაკსაც ვერ აღწევს. ამასთან, თუ მხედველობაში მივიღებთ ახლანდელ საპენსიო ასაკს, ამ ასაკს მიღწეული მაშაკაცებისათვის პენსიაზე ყოფნის ხანგრძლივობა საშუალოდ 13,7 წელს გრძელდება, ხოლო ქალებისათვის — 20,2 წელს. მალაქია ბავშვთა მოკვდაობის დონეც. მართალია, 2009 წელს 63 377 ბავშვი დაიბადა, მაგრამ ერთი წლის შემდეგ მათი რაოდენობა მნიშვნელოვნად შემცირდა, რადგან მალაქია ერთ წელსდასა ბავშვთა მოკვდაობა. კერძოდ, 2009 წელს ერთ წელსდასა 945 ბავშვი გარდაიცვალა, ანუ ყოველ 1000 დაბადებულ ბავშვზე 14,9 ბავშვი. 2005 წელს ეს მაჩვენებელი 23,8 პროცენტს უდრის და ყველაზე მალაქია იყო პოსტსაბჭოთა სივრცეში. კიდევ უფრო შემზარავ მთავრდება ტოვებს ეს ციფრები, თუ ბავშვთა მოკვდაობას ხანგრძლივ პერიოდში განვიხილავთ. კერძოდ, 1980-2004 წლებში, ანუ 25 წლის განმავლობაში 43 940 ბავშვი გარდაიცვალა ერთ წელსდასა, ანუ თითქმის იმდენივე, რამდენი ბავშვიც ქვეყანაში დაიბადა 2004 წელს. სამწუხაროდ, ამით როდით ბავშვთა მოკვდაობა ყველაფერი. ასევე მალაქია მკვდრად დაბადებულთა რიცხვი. ამავე წელს 722 ბავშვი მკვდარი დაიბადა, ანუ ყოველ 1000 დაბადებულზე მკვდრად შობადობის მაჩვენებელი 15,3 ბავშვს უდრის. 1980-2004 წლებში კი მკვდარი დაიბადა თითქმის 16 500 ბავშვი. **ამრიგად, ამ პერიოდში ერთ წელსდასა გარდაცვლილ ბავშვთა და მკვდრადშობილთა რაოდენობა 60 440 ბავშვი შეადგინა. სამედიცინო მომსახურების გაუმჯობესების, ბავშვთა უფრო მოვლა-პატრონობისა და სათანადო ცოდნის გავრცელებისათვის დამატებითი ძალისხმევების განვითარებული ქვეყნების მაჩვენებლების დონეს, მაშინ 1980-2004 წლებში დაახლოებით 48 ათას ბავშვს შეუწარმოებოდა სიცოცხლე, ანუ იმაზე მეტს, რამდენი ბავშვიც დაიბადა ქვეყანაში 2005 წელს.**

მართალია, ამჟამად არსებული ოფიციალური სტატისტიკის მიხედვით, ჩვენს ქვეყანაში ბოლო წლებში შემცირდა ყოველ ათას ბავშვზე ერთ წელსდასა ასაკში გარდაცვლილთა რაოდენობა, მაგრამ ეს მაჩვენებელი, გავროს ხალხთომოსახლეობის ფონდის მონაცემებით, 2010 წელს გაიცვალა მთლიან იყო — ყოველ 1000 დაბადებულზე ერთ წელსდასა 33 ბავშვი გარდაიცვალა და ამ მაჩვენებლით საქართველო მსოფლიოში 99-ე ადგილზე იყოფებოდა.

ქართული სოფლის ბასაჰირი

ქართულმა სახელმწიფოებრიობამ გამოხატულა უპირველესად ქართულ სოფელში ქართული ცხოვრების წესი, კულტურა, ტრადიციები, ქცევის ნორმები, ადათი და რიტუალები, რომლებიც თაობიდან თაობას გადაეცემოდა, მიღრძობდა და საბოლოოდ ქართველი ხალხის ფსიქიკურ ნიშანსა და ერთობაში იჩენდა თავს. სოფლად შექმნილი ტრადიციები

მხარეები	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	სულ 1997—2004
საქართველო სულ	-1699	-4313	-5832	-6497	-7107	-7752	-5563	-718	-39481
აჭარა	1304	1105	934	640	436	211	425	1626	6681
გურია	-632	-688	-863	-883	-977	-950	-689	-640	-6322
იმერეთი	-1774	-2251	-2581	-2730	-2662	-2876	-2148	-2145	-19167
კახეთი	-772	-1036	-1276	-1547	-1830	-2103	-1428	-985	-10977
მცხეთა-მთიანეთი	-79	-216	-358	-542	-527	-490	-476	-181	-2869
რაჭა-ლეჩხუმი და ქვემო სვანეთი	-506	-468	-441	-305	-303	-330	-410	-458	-3221
სამეგრელო და ზემო-სვანეთი	-675	-813	-909	-1241	-923	-1056	-1172	-493	-7282
სამცხე-ჯავახეთი	464	146	121	362	165	178	53	693	2182
ქვემო ქართლი	1043	371	-68	158	-95	-276	-28	1789	2894
შიდა ქართლი	-72	-463	-391	-409	-391	-60	310	76	-1400

ბი თანდათანობით იხევებოდა და მთელი ხალხის კუთვნილება ხდებოდა. ჩვენი ეროვნულობაც სწორედ ქართველი გლეხის შრომისმოყვარეობას, სულიერი ცხოვრების განუმეორებლობას, ორიგინალობასა და ინდივიდუალობას ეფუძნება.

ქართველი მეფეები და ქართული საზოგადოებაც განსაკუთრებულ მზრუნველობას იჩენდნენ სოფლის განვითარებისა და აღორძინებისათვის, რადგანაც კარგად იცოდნენ, რომ ქვეყნის კეთილდღეობა გლეხობაზე იყო დამოკიდებული. მეფე-პოეტ არჩილს (1647—1713) ყველაზე დიდ ეროვნულ ტრაგედიად გლეხობის ამოწყვეტა მიიჩნდა და ამკვიდრებდა გლეხობის დაცვის იდეას: „თუ ამოსწყდეს გლეხიკაცი, საქართველო დაძაბუნდა.“ გაუკაცრიელებული (კახეთი იყო უკაცრი) და აოხრებული სოფლების გამო სასონარკვეთილი მეფე თეიმურაზ პირველი (1589—1663) კი ამბობდა: „სახელმწიფო დამეკარგაო.“

ისიც უნდა აღინიშნოს, რომ მეფე არჩილს შესანიშნავად იცნობდა ქართველი გლეხის ბუნებას და მის ხასიათში, უპირველეს ყოვლისა, თავდაჭერილობასა და დარბაისლურ ჩვეულებს შედგავდა. იგი კმაყოფილებით აღნიშნავდა: „გლეხნი იყვენენ, მაგრამ იმ დღეს დარბაისლადაც კმარ იყვენენ.“

უადრესად საინტერესოა, რომ უცხოელმა მოგზაურებმაც სწორედ ეს თვისებები და-

ინახეს ქართველ გლეხში. ფრანგი მოგზაური მარდენი, რომელმაც 1672—1673 წლებში იმოგზაურა საქართველოში და კერძოდ, ქართულ სოფლებში, აღნიშნავდა: „ქართველები თავზაიანი და კაცთმოყვარენი, ამასთანავე დარბაისლენი და თავდაჭერილნი არიან.“ ამასთან უფრო უფლებამოსილნი, ამანნი, თავმოშორენი და დიდების მოყვარული ხალხი.

ამჟამად ერის სულიერ ცხოვრებაში სოფლის როლი სულ უფრო ძვირადღირებული და ეკონომიკურ ცხოვრებაშიც მისი მნიშვნელობა საგრძნობლად უმცირესდება. არადა, ქართული სოფელი ყოველთვის კვირავდა ქალაქს როგორც სურსათით, ასევე ინტელექტუალური ძალაშიც. მე-19 საუკუნეში და მე-20 საუკუნეშიც კი, თითქმის ყველა ჩვენი გამოჩენილი მეცნიერი მწერალი, პოეტი, ხელოვნებისა და კულტურის მოღვაწე წარმოშობით სოფლიდან იყო. აკაკი წერეთელიც აღნიშნავდა, რომ რაც მასში კარგი იყო, მხოლოდ იმის წყალობით, რომ ის სოფელში აღიზარდა.

საქართველოში, ცენტრალური ხელისუფლების მიერ კონტროლირებად ტერიტორიაზე, მოსახლეობის უკანასკნელი საყოველთაო აღწერა 2002 წელს ჩატარდა, რომლის დროსაც საქართველოში 3 668 სოფელი აღირიცხა. აქედან 3 050 სოფელში ეროვნებით ქართველი მოსახლეობა ჭარბობდა, 171 სოფელში — აზერბაიჯანე-

ლი, 139-ში — სომეხი, 103-ში — ოსი, 26-ში — ბერძენი, 8-ში ქისტის, 4-ში — ავარელი, 3-ში — რუსი და ა.შ. ამ სოფლების მოსახლეობამ 2 087 ათასი კაცი შეადგინა, ანუ ორ უკანასკნელ აღწერათაშორის პერიოდში (1989—2002 წლები) 323 ათასი კაცი შემცირდა და მთელი მოსახლეობის 47,7 პროცენტი შეადგინა.

ამავე აღწერის მონაცემებით, 5 000 კაცზე მეტი ცხოვრობდა 28 სოფელში, მათ შორის, პირველ ადგილზე მარნეულში უკვე მოსახლეობა აღახლო — 9 486 კაცი, მეორე ადგილი უკავია მცხეთის რაიონის სოფელ დილომს — 8 746 კაცი, მესამე — თელავის რაიონის სოფელ ყარაჯალას — 8 270 კაცი და ა.შ.

ამჟამად საქართველოში ბევრი სოფელი გაუკაცრიელებული — გაცივდა უკანასკნელი კურა. 2002 წლის აღწერის მონაცემების მიხედვით, 162 სოფელში უკვე მოსახლეობა აღარ ცხოვრობს. 10 კაცი და უფრო ნაკლები მოსახლეობაა 152 სოფელში, ხოლო 905, ანუ ყოველ მეოთხე სოფელში მხოლოდ 100 კაცამდე მცხოვრებია. ეს იმას ნიშნავს, რომ ძირითადად მთის ძნელადმისადგომ სოფლებში უგზობობის, უშუქობისა და ყოველგვარი ინფრასტრუქტურის გარეშე ძირითადად მოხუცებულა დარჩენილი, რომლებიც უიმედოდ ითვლიან თავიანთი ცხოვრების დარჩენილ დღეებს.

განსაკუთრებით საგანგაშოა ის მდგომარეობა, რომ მოსახლეობისაგან ცარიელდება საქართველოს ისტორიული კუთხეები — რაჭა-ლეჩხუმი, თუშეთი, ფშავი, ხევსურეთი და სხვა მთიანი რეგიონები. მაგალითად, 1939 წელს რაჭაში 67 ათასი კაცი ცხოვრობდა, ამჟამად კი იქ მხოლოდ 22 ათასი კაცი ცხოვრობს, ძირითადად უფროსი ასაკის ადამიანები. ამასთან, თუ ადრე უმეტესად დროებით და სეზონურ მიგრაციას ჰქონდა ადგილი, ამჟამად მან მუდმივი და შეუქცევადი ხასიათი მიიღო. ძალიან ცოტანი დარჩნენ ე.წ. მოზამთრე რაჭველებიც. რაჭის მოსახლეობისაგან დაცლას კიდევ უფრო მეტად იწვევს მოსახლეობის ბუნებრივი კლება, ანუ გარდაცვლილთა რიცხვის სიჭარბე ახა-

ლმობილთა რიცხვთან შედარებით. 1990—2010 წლებში რაჭაში მოსახლეობის ბუნებრივი კლება 7547 კაცი შეადგინა. თუ ასე გავრძელება და საგანგებო ღონისძიებები არ განხორციელდა და რაჭა ლეთის ანაბარად დარჩა, ორ-სამ ათწლეულში იგი მოსახლეობისგან დაიცილება. 1990—2010 წლებში ერთი წელიც არ ყოფილა ისეთი, რომ რაჭის მოსახლეობა არ შემცირებულყოფს. ანალოგიური ვითარებაა სხვა მთიან რეგიონებშიც.

მოსახლეობის სქესობრივ-ასაკობრივი სტრუქტურის ცვლილების შედეგად, უახლოეს პერსპექტივაში საქართველოს სოფლის მოსახლეობის შემოგრაფიული მაჩვენებლები საგრძნობლად გაუარესდება.

ამჟამადელი მდგომარეობით, სოფლად გაცილებით ნაკლები ბავშვი იბადება, ვიდრე ქალაქად, მაშინ, როდესაც ადრე პირუტყუ მოვლენას ჰქონდა ადგილი. მაგალითად, 1975 წელს, როდესაც ქალაქად და სოფლად მცხოვრები მოსახლეობის რაოდენობა გათანაბრდა, როგორც ქალაქად, ისე სოფლად 45 ათასი ბავშვი დაიბადა. 2007 წელს კი ქალაქად 34,3 ათასი ბავშვი დაიბადა, ხოლო სოფლად მხოლოდ — 14,9 ათასი ბავშვი. 2008 წლის შესაბამისი მაჩვენებლები 39,2 ათასსა და 17,3 ათასს უდრის. ამასთან, შობადობის დონე ქალაქად ორჯერ მაღალია სოფელთან შედარებით. კერძოდ, 2009 წელს ქალაქად მოსახლეობის ყოველ 1000 კაცზე გაანგარიშებით 18,7 ბავშვი დაიბადა, ხოლო სოფლად — 9,5 ბავშვი.

შობადობის შემცირებისა და მოკვდაობის მატების შედეგად უკანასკნელ წლებში მნიშვნელოვნად შემცირდა ბუნებრივი მატებაც და განსაკუთრებით — სოფლად. ამ მოვლენას ნათლად გვიხსიანთებს ქვემოთ მოტანილ ცხრილში 1997-2004 წლების მონაცემები. (იხ. ცხრილი №4).

სოფლად გარდაცვალების შემთხვევები გაცილებით მეტია, ვიდრე დაბადების შემთხვევები, განსაკუთრებით ქართველებში დასახლებულ რეგიონებში. მხოლოდ აჭარაშია სოფლად მოსახლეობის მალაქია ბუნებრივი მატება. დანარჩენ, ქართველებში დასახლებულ რეგიონებში, სოფლად ყველგან უკლებლივ მეტი ადამიანი გარდაიცვალა, ვიდრე დაიბადა. ასეა თითქმის ყველა რაიონში. საქართველოში გამოსაკლისს წარმოადგენს მხოლოდ საჩხერის რაიონი, სადაც საყოველთაოდ ცნობილი მიზეზების გამო, საცხოვრებელი პირობების არსებითი გაუმჯობესების კვალობაზე როგორც სოფლის, ასევე ქალაქის მოსახლეობაც განუწყვეტილ იზრდება. მაგალითად, 2005-2010 წლებში საჩხერის რაიონში სოფლის მოსახლეობა 846 კაცით გაიზარდა, ხოლო მეზობელ ჭიათურის რაიონში სოფლის მოსახლეობის ბუნებრივი კლება ჰქონდა ადგილი — 990 კაცით მეტი გარდაიცვალა, ვიდრე დაიბადა. ეს იმასაც ნიშნავს, რომ საქართველოს სოფლის მოსახლეობა ისეთივე სიდიდით რომ გაზრდილიყო, როგორც საჩხერის რაიონის სოფლის მოსახლეობა გაიზარდა, მაშინ ქვეყნის სოფლის მოსახლეობა მარტო 2010 წელს 16 ათასი კაცით გაიზრდებოდა.

დასასრული შემაჯავებელი ნიშანი

მუნიციპალიტეტები	2006	2007	2008	2009	სულ ოთხ წელიწადში
ბაღდადის	-147	-84	-106	-102	-439
ვანის	-170	-121	-124	-87	-502
შესტაფორის	-169	-41	-136	-116	-462
თერჯოლის	-239	-127	-186	-149	-701
სამტრედიის	-70	-61	2	36	-93
საჩხერის	24	181	149	147	501
ტყიბულის	-109	-95	-92	-61	-357
წყალტუბოს	-120	-92	-62	-69	-343
ჭიათურის	-272	-139	-236	-199	-846
ხარაგაულის	-132	-100	-126	-117	-475
ხონის	-63	-66	-12	5	-136

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ალბათ, თქვენს გაზეთში გამოქვეყნდება კრიტიკული წერილი, მაგრამ ბატონ კორახაშვილს არ ანუხებთ პრესის პუბლიკაციები. რამდენჯერ დაინერა, რა არ უნოდეს, მაგრამ ვითომც არაფერი — წყლიდან ყოველთვის მშრალი ამოდის, რადგან ამ პუბლიკაციებს არავითარი რეაქცია არ მოსდევს. ვილატები, მათ შორის, მეცნიერებათა აკადემიაში, მხარს უჭერენ და ავრცელებენ ტყუილია. როგორაა ტყუილი, როცა საქმე ალტრული?!”

კედელს შეყრილი კაფსულირებულ თესლი, ანუ გრანტიჭამია პროფესორი კორახაშვილი

არაფერი რომ არ არის დაფარული ამქვეყნად, ქვემარტივებაა. მაგრამ დაუფარაობა არაფერს რომ არ ნიშნავს, ფაქტია. ეს დასტურდება თუნდაც გრანტიჭამია პლაგიატორის, ბიძინა კორახაშვილის, ისტორიით. ეს ამბავი ჯერ კიდევ 2005 წელს გახმაურდა, მაგრამ რად გინდა? შეყარე კედელს ცერცვი, ამ შემთხვევაში, მეცნიერულად თუ ვიტყვი, კაფსულირებული სათესლე მასალა.

2005 წლის „ჯორჯიან ტაიმის“ 1 სექტემბრის ნომერში ჟურნალისტი სოფო ედიბერიძე წერდა: „ავთანდილ კორახაშვილმა დოკუმენტების გაყალბებით მსოფლიო ბანკიდან 50 ათასდოლარიანი გრანტი მიიღო“ და იქვე იმონებდა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის პეტრე მელიქიძის სახელობის ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინსტიტუტის ლაბორატორიის გამგეს, ქიმიის მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორ **ბიძინა კორახაშვილს**: „ავთანდილ კორახაშვილმა შეპირდა, ექსპერიმენტის ჩატარების გარეშე შეთხზა, შეცდომაში შეიყვანა „საქპატენტი“ და უკუღმართი გზით მიიღო პატენტი ონკოლოგიის (კაფსულირების) მეთოდზე, რომელსაც (პატენტი) არავითარი მეცნიერული შუამდგომლობა არ გააჩნია. აღნიშნული პატენტის მიხედვით, თესლის ონკოლოგია (კაფსულირება) შეუძლებელია“ (50 ათასდოლარიანი გრანტის პარლამენტის ვიცესპიკერი ლობიჯიანი).

კაფსულირება მიზნად ისახავს აზოტოვანი სასუქის მარცვალზე დარჩენას, რათა მცენარე თანდათანობით იკვებოს სასუქით. მეცნიერების დასკვნით, ეს მეთოდი სასუქის ეკონომიისა და მცენარის ზრდის სტიმულირების საუკეთესო საშუალებაა. ახლა კი — თემა კრიმინალური. ბატონი გივი პაპავა აცხადებს, რომ პროფესორმა კორახაშვილმა მოისურვა, ეს მეთოდი გაეცემოდა პარკოსან მცენარეებზე და დახმარებისთვის მას, პაპავას, მიმართა. ეს უკანასკნელიც უშუალოდ ეხმარებოდა თესლის დამუშავებაში, ექსპერიმენტის ჩატარებაში და ა.შ. „ამ ყველაფერს ისე ვაკეთებდით, რომ მან არც იცოდა, რა და როგორ კეთდებოდა. უბრალოდ, მზა პროდუქციას ვაძლევდით. როგორც შემდგომში გაირკვა, მან ამით უსინდისოდ ისარგებლა, შექმნა ახალი პატენტი, რამაც მხოლოდ ციფრები შეცვალა...“ („საქართველოს რესპუბლიკა“).

როსა, რაზან ვდავოვ, ისეთი ჭეშმარიტებაა, ღმერთი რომ ჩამოვიდეს, კორახაშვილს ვერ გააბარებ

ბული ვარო. თუ საქმე დახურო, ვის რა უფლება აქვს, მე არ შემატყობინოს და ისე შეწყვიტოს საქმე?! თან როგორ დახურავენ საქმეს, როცა, რაზეც ვდავოვ, ისეთი ჭეშმარიტებაა, ღმერთი რომ ჩამოვიდეს, კორახაშვილს ვერ გაამართლებს. — პატენტი ვინ გააფორმა? — ჩვენ ერთობლივად გავაფორმეთ პატენტი. არ უნდა შემეყვანა, მაგრამ ანგარიში გავუწიე კოლეგას, რომელიც სადოქტოროს იცავდა და დასჯიდა. ამ პატენტის საუძველზე მან ახალი პატენტი დაწერა ისე, რომ არავითარი ექსპერიმენტი არ ჩატარებია, ზეპირად შეთხზა, ციფრები შეცვალა. ასეთი შეცვლა, როცა ექსპერიმენტს ვერ ფლობ და გგონია, კარგს აკეთებ, საბოლოო ჯამში გამოდის სისულელე. ისეთი სისულელებითაა სავსე მისი პატენტი, რომ მერვეკლასელსაც კი შეერცხვება წაკითხვა. აბსოლუტურად უვიცი ადამიანის დაწერილია. მაგრამ შეძლო და შეცდომაში შეიყვანა საქპატენტი.

წარმოდგენა არ მქონდა. ეტყობა, მას უთხრეს, პატენტი გააკეთე და ამ პატენტის საფუძველზე მოგცემთ გრანტსო. — გარიდგენ? — ვერ გეტყვი. — მიღებული 50 ათასი დოლარი გამოყენებით, მას რაღაც სამუშაო უნდა შეესრულებინა. გააკეთა რამე? — ვითომ გააკეთა, ვითომ პეტრობით დათესა კაფსულირებული თესლი, მოსავალი მიიღო თითქოს. მაგრამ, როგორც თქვენ არ დაგითესიათ, ისე მას არ დაუთესია. როგორ დათესავდა, როცა კაფსულირებული მარცვალი არ ჰქონდა?! კაფსულირება კეთდებოდა მხოლოდ ჩვენთან — ფიზიკური და ორგანული ქიმიის ინსტიტუტში და სხვაგან არსად საქართველოში.

ერო და გაბაზებული სასამართლო. — ესეც ახდენილი ზღაპარი — ბელტიკალაპიადან გრანტიყლაპიაში... — ახლა კი აკადემიის წევრობას აპირებს. — ფიქრობთ, რომ გახდებოდა? — კი, კი. ამბობენ, რომ გამართლდაო. ვინ გაამართლა, როგორ გამართლდა?! ეს ყველაფერი ტყუილია. როგორ შეიძლება იმის გამართლება, რაც აბსურდია?! მისი აკადემიკოსად გახდომა დიდი შეურაცხყოფა იქნება თვით მეცნიერებათა აკადემიის და საერთოდ ქართული მეცნიერების. — პიროვნებას, რომელიც აკადემიკოსობაზე წარდგენილია, დახასიათებები და რეკომენდაციები არ უნდა მიჰყვებოდეს? — ალბათ, ვილატას სთხოვა და დაანერჩინა რეკომენდაცია. კი არ დაანერჩინა, თვითონ დაწერდა და ხელს მოაწერინებდა. მე როგორც ვიცი, გადაწყვეტილია მისი საკითხი, უნდად, რომ აირჩიონ აკადემიის წევრად. — რა არის, იცით? ალბათ, თქვენს გაზეთში გამოქვეყნდება კრიტიკული წერილი, მაგრამ ბატონ კორახაშვილს არ ანუხებთ პრესის პუბლიკაციები. რამდენჯერ დაინერა, რა არ უნოდეს, მაგრამ ვითომც არაფერი — წყლიდან ყოველთვის მშრალი ამოდის, რადგან ამ პუბლიკაციებს არავითარი რეაქცია არ მოსდევს. ვილატები, მათ შორის, მეცნიერებათა აკადემიაში, მხარს უჭერენ და ავრცელებენ ტყუილია. როგორაა ტყუილი, როცა საქმე ალტრული?!”

გივი რესპონდენტი, ოღონდ ამჯერად გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში, კვლავ ხაზგასმით ადასტურებს თავის პოზიციას: „ამ პატენტის მიხედვით, კაფსულირება შეუძლებელია... კორახაშვილს არავითარი ექსპერიმენტი არ ჩატარებია და არსებული აქტები, რომლებშიც თითქოს 30 ტონამდე კაფსულირებული თესლი დამზადდა და დაითესა, ყალბია. რა გინდა, გრანტის შესრულებისთვის გამოყოფილი 50000 დოლარი კი ჩაივიდა“ („საქართველოს რესპუბლიკა“, 2008 წლის 18 აპრილი, №77-78, ოთარ ხუციშვილი). „გრანტიყლაპია ვაიმეცნიერი და გაბაზებული სამართალი“.

სანამ პლაგიატობასა და გაყალბებაზე გავაგრძელებთ საუბარს, გავარკვიოთ, რას ნიშნავს თესლის კაფსულირება, ისეთი რა მნიშვნელობა აქვს, რომ მის დასაწერად სოფლის მეურნეობაში 50-ათასიანი გრანტს არ იშურებენ? ირკვევა, რომ მარცვლის, ძირითადად, ხორბალეულის

არ დარჩენილა ინსტანცია, რომლისთვისაც არ მიმომართავს. პრეზიდენტს მივმართე ექვსჯერ. — შედეგი? — არავითარი. არავითარი გამოძახილი. მერე დავანებე ამ საქმეს თავი. ხომ არ გადაეყვებოდი. ახლა კი კორახაშვილი აცხადებს, მე გამართლდები,

წევრ-კორესპონდენტი გახდა მაშინ, როცა წინა დღით, 2009 წლის 18 აპრილს „საქართველოს რესპუბლიკაში“ რუბრიკით „ელიტარული კორუფცია“ დაიბეჭდა წერილი „გრანტიყლაპია ვაიმეცნიერი“

რა არის, იცით? ალბათ, თქვენს გაზეთში გამოქვეყნდება კრიტიკული წერილი, მაგრამ ბატონ კორახაშვილს არ ანუხებთ პრესის პუბლიკაციები. რამდენჯერ დაინერა, რა არ უნოდეს, მაგრამ ვითომც არაფერი — წყლიდან ყოველთვის მშრალი ამოდის, რადგან ამ პუბლიკაციებს არავითარი რეაქცია არ მოსდევს. ვილატები, მათ შორის, მეცნიერებათა აკადემიაში, მხარს უჭერენ და ავრცელებენ ტყუილია. როგორაა ტყუილი, როცა საქმე ალტრული?!”

ყოველთვის მშრალი ამოდის, რადგან ამ პუბლიკაციებს არავითარი რეაქცია არ მოსდევს. ვილატები, მათ შორის, მეცნიერებათა აკადემიაში, მხარს უჭერენ და ავრცელებენ ტყუილია. როგორაა ტყუილი, როცა საქმე ალტრული?!”

ყოველკვირეულ „ქრონიკაში“ (№8, 03.03.2013 წელი) ამ თემას განავრცობს აგრარული უნივერსიტეტის ყოფილი ლექტორი **მანანა ცინცაძე**:

— წლების განმავლობაში უამრავჯერ შემოვიდა საქართველოში „მილენიუმის“ პროგრამით გრანტი, მაგრამ მის განხორციელებას მუდმივად ერთსა და იმავე ადამიანებს ავალბებდნენ... კონკურსში ბევრი ადამიანი მონაწილეობდა, მაგრამ არჩევანი სულ ერთსა და იმავეზე ჩერდებოდა. 8 და 9-ჯერ აქვთ ამ ადამიანებს თანხა აღებული. გრანტი ჩართული ადამიანები ბედნიერების მფლობელობაში გადასული, აგრარულ უნივერსიტეტში ჩარჩენილი თანამშრომლები არიან“. ქალბატონი მანანა ასეთთა შორის პირველს ბიძინა კორახაშვილს ასახელებს. და ამის შემდეგ დგება ქვემარტივების მომენტი, ფარდა ეხდება კრიმინალს, გნებავთ, კორუფციას, რომლის არსი ბანალურ ფულის „მოტყევაში“ გამოიხატება.

რესპონდენტი დაბეჯითებით ამბობს: „ვერ დაასახელებენ და ვერ მაჩვენებენ გრანტი განვითარებულ ერთ ობიექტსაც... არც ერთი დარგი ამ დაფინანსების შემდგომ არ განვითარებულა. ფული ათივისეს, შეჭამეს და დაასრულეს საქმე. იქ, სადაც რეალურად 500 ლარი იყო დასახარჯი, დახარჯულია 100 ლარი და ა.შ.“

დაბოლოს: „ახლა ფულის გასათვრებლად ამ ხალხს შორს წასვლა აღარ დასჭირდება, რადგან ასეთ გრანტი პირობებს აქვთ, სოფელ კრანისში, ზოოვეტერინარული ინსტიტუტის საცდელ სადგურთან აკეთებენ, რომელიც, როგორც აგრარული უნივერსიტეტის საკუთრება, ხელში აქვს ჩადგებული ბენდუქიძეს“.

სერიოზული ბრალდებაა. კრიმინალიც აქაა, ეტყობა, დაბუდებული, და პროკურატურამაც ფხა უნდა გამოიძიოს, გამოიძიოს, როგორც „ტყევენი“ გრანტების ფულს მეცნიერებად წოდებული და ბენდუქიძის ზურგს ამოფარებული გრანტიხეველები. თუ აქაც კოალიციის ვაპირებთ სააკაშვილისეული კორუფციის ნარჩენებთან? პარამონიზაციას?

ესაუბრა არამაზ სანუბლიძე

რატომ აძლევს საია თავს ამდენი უფლებას? პასუხი მარტივია — იმიტომ, რომ გასდის! და რომ გასდის, იმიტომაც აძვს თავში ავარდნილი!

აბუნდოვანი საია

მაშ ასე: ა. წ. 28 მარტს ბათუმში საიას ნასვამმა(!) მძღოლმა დაარღვია მოძრაობის წესები, შექმნა საავტომობილო სიტუაცია და ავტობუსი დააჩქარა პოლიციის სამართლებრივი სამოქალაქო ფორმაში გამოწყობილ უფროსს, რომლის მანქანასაც კინაღამ დაეჯახა. მიუხედავად იმისა, რომ სამართლებრივად უფროსმა მას თავი წარუდგინა, საიას მძღოლს არც ბოდიში მოუხდია და არც გამოწვევად დააპირა შეუწყვეტია, რის გამოც უფროსი პოლიციელს მისთვის სათანადო პასუხი გაუცია და ფიზიკური ძალის გამოყენებით მისი პოლიციის განყოფილებაში წაყვანა მოუწოდებდა. ამ განცხადებაში მძღოლს სახელი ჩამორღვევია მცირედ. ეს არის და ეს მთელი ისტორია, რასაც მოჰყვა, მაგრამ რა მოჰყვა: საიას მხრიდან საკუთარი მძღოლის „უფლებების დაცვა“, ფაქტობრივად კი — სამარცხვინო და პროვოკაციული ქმედებები (ამაზე ოდნავ ქვემოთ მოგახსენებთ), რითაც მან თავისივე ხელით ჩამოიხსნა დემოკრატიისთვის მებრძოლის ნიღაბი და ყველამ დაეინახეთ ამ ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციის წამდელი სახე, თუ ვის ინტერესებს ემსახურებოდა იგი ადრე და ვის სამსახურშია დღესაც.

ახლა ვიკითხოთ, თუ როგორ მოიქცეოდა სააკაშვილის დროინდელი პოლიცია ანალოგიურ სიტუაციაში. ნასვამ მძღოლს, რომელმაც დაარღვია მოძრაობის წესები და თან პოლიციის უფროსსაც „აუხტა“, აუცილებლად ჩატენიდნენ მანქანაში, პოლიციაში კარგადაც „დაზედენენ“, ოპერატიულად გაასამართლებდნენ პოლიციელისთვის წინააღმდეგობის განხორციელებას და 400-ლარიანი ჯარიმის ნაცვლად (რაც საიას მძღოლს დააკისრეს) ციხეში ამოაყოფინებდნენ თავს რამდენიმე წლით!

დინტო, როდესაც სრულიად უდანაშაულო ხალხს პოლიციისთვის წინააღმდეგობის განხორციელების ნიშნები იკვეთება, რაზეც ქვემოთ მოგახსენებთ.

მაშ ასე: ა. წ. 28 მარტს ბათუმში საიას ნასვამმა(!) მძღოლმა დაარღვია მოძრაობის წესები, შექმნა საავტომობილო სიტუაცია და ავტობუსი დააჩქარა პოლიციის სამართლებრივი სამოქალაქო ფორმაში გამოწყობილ უფროსს, რომლის მანქანასაც კინაღამ დაეჯახა. მიუხედავად იმისა, რომ სამართლებრივად უფროსმა მას თავი წარუდგინა, საიას მძღოლს არც ბოდიში მოუხდია და არც გამოწვევად დააპირა შეუწყვეტია, რის გამოც უფროსი პოლიციელს მისთვის სათანადო პასუხი გაუცია და ფიზიკური ძალის გამოყენებით მისი პოლიციის განყოფილებაში წაყვანა მოუწოდებდა. ამ განცხადებაში მძღოლს სახელი ჩამორღვევია მცირედ. ეს არის და ეს მთელი ისტორია, რასაც მოჰყვა, მაგრამ რა მოჰყვა: საიას მხრიდან საკუთარი მძღოლის „უფლებების დაცვა“, ფაქტობრივად კი — სამარცხვინო და პროვოკაციული ქმედებები (ამაზე ოდნავ ქვემოთ მოგახსენებთ), რითაც მან თავისივე ხელით ჩამოიხსნა დემოკრატიისთვის მებრძოლის ნიღაბი და ყველამ დაეინახეთ ამ ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციის წამდელი სახე, თუ ვის ინტერესებს ემსახურებოდა იგი ადრე და ვის სამსახურშია დღესაც.

თან არ გვაქვს საქმე (რასაც საგვსებით მართებულად აკეთებდნენ შსს), აქ აშკარად შორსგამიზნული ჩანაფიქრის ნიშნები იკვეთება, რაზეც ქვემოთ მოგახსენებთ.

მაშ ასე: ა. წ. 28 მარტს ბათუმში საიას ნასვამმა(!) მძღოლმა დაარღვია მოძრაობის წესები, შექმნა საავტომობილო სიტუაცია და ავტობუსი დააჩქარა პოლიციის სამართლებრივი სამოქალაქო ფორმაში გამოწყობილ უფროსს, რომლის მანქანასაც კინაღამ დაეჯახა. მიუხედავად იმისა, რომ სამართლებრივად უფროსმა მას თავი წარუდგინა, საიას მძღოლს არც ბოდიში მოუხდია და არც გამოწვევად დააპირა შეუწყვეტია, რის გამოც უფროსი პოლიციელს მისთვის სათანადო პასუხი გაუცია და ფიზიკური ძალის გამოყენებით მისი პოლიციის განყოფილებაში წაყვანა მოუწოდებდა. ამ განცხადებაში მძღოლს სახელი ჩამორღვევია მცირედ. ეს არის და ეს მთელი ისტორია, რასაც მოჰყვა, მაგრამ რა მოჰყვა: საიას მხრიდან საკუთარი მძღოლის „უფლებების დაცვა“, ფაქტობრივად კი — სამარცხვინო და პროვოკაციული ქმედებები (ამაზე ოდნავ ქვემოთ მოგახსენებთ), რითაც მან თავისივე ხელით ჩამოიხსნა დემოკრატიისთვის მებრძოლის ნიღაბი და ყველამ დაეინახეთ ამ ე.წ. არასამთავრობო ორგანიზაციის წამდელი სახე, თუ ვის ინტერესებს ემსახურებოდა იგი ადრე და ვის სამსახურშია დღესაც.

ნარკოპოლიციისგან, ის არც მათგან განსხვავდება, რომც პატრიარქის საპარკელში ჩასაქაპავალი პარკიდან ტინს აცა-ბაცა თვალაპყრავს! საიას ასეთ შარბილში ძველად პარტიულად ტუტუტუბა ჰქონდა!

რაც შეეხება ზემოთ ნახსენებ შორსგამიზნულ ჩანაფიქრს, თუ არა ამგვარ ჩანაფიქრზე, მაშინ, აბა, სხვა რაზე უნდა მიუთითებდეს საიას ხელმძღვანელის, კახა კოჭორიძის, ფარული შეხვედრები „ნაცების“ ლიდერთან. მხოლოდ ერთ, დადასტურებულ და თავად კოჭორიძის მიერ აღიარებულ შეხვედრაზე მოგახსენებთ, რომელიც ბათუმის ინციდენტთან დაკავშირებით, 29 მარტს შედგა „ნაცების“ პარლამენტის ყოფილ თავმჯდომარესთან, ამჟამინდელ პარლამენტის ნაცურციერსობის ლიდერ დავით ბაქრაძესთან სასტუმრო „რადისონის“ ბარში.

საქმიანი და არასაიდუმლო შეხვედრები, როგორც ნესი, ოფისებში, სამუშაო ოთახებში იმართება დაუფარავად, მაგრამ, ვინაიდან ბაქრაძე და კოჭორიძე კარგად იციან, რომ გამორიცხული არ არის, მათი საუბარი ახლაც ისევე ისმინებოდა, როგორც ეს ვინა „გისმენ“ მერაბიშვილის დროს იყო, ამიტომაც მომავალ სამოქმედო გეგმებზე საუბარი მათ ავიტყავთ. საიასთან დაკავშირებული ინციდენტზე დაუფარავად და ცულ ადგილას არჩევს. სამწუხაროდ, საიასთვის ამ ოხერმა თვალმა მაინც ჩააგლო ე. წ. არასამთავრობო ლიდერის ე. წ. ნაცსამთავრობო ლიდერთან გამართულ 3-საათიან ჭუჭქუკს ქვეყნის „საჭირობო-ტოტო“ საკითხებზე! „ამ (ბათუმის) ინციდენტზე საუბარი არ ყოფილა ბაქრაძესთან შეხვედრის მიზანი“, — წარბშეუხრებლად აცხადებს კოჭორიძე, მაგრამ ამ საკენკს ისევე თავისიან არ ახალ-

გაზრდა, მაგრამ ჯერ გაურყვინელ იურისტებს თუ დაუყრის! ქვეყნის ბედზე მათგანადაც სასაუბროდ ინკოგნიტოდ ბარში არ ხვდებიან! ორი აზრი არ არის, სჯა-ბაასი, უეჭველად, ბევრ სხვა საკითხზეც იქნებოდა „რადისონში“!

მინდა გამოვეხმაურო ზოგიერთის მიერ ტელევიზიით გამოთქმულ მოსაზრებას იმის თაობაზე, რომ ისინი ბათუმის ინციდენტის ორგანიზატორები არ არიან, რომელიც მიესალმებიან, რომ ახლავს ჯოხია ბუზის სპილოდ წარმოჩენა, რათა მომავალში უფრო უარესისგან ვიყოთ დაზღვეულები. მართალია, ნებისმიერ უარყოფით მოცუენას (ბუნებაში თუ საზოგადოებაში) მცირედ დადებითი მხარეც გააჩნია, მაგრამ ყველაფერი ხომ შედარებითია და ყველაფერი ხომ პროპორციული არის. ამიტომ ბუზის სპილოდ წარმოჩენა არასოდეს და არსად არ არის გამართლებული (ობიექტურობა თითქმის იმდენივეა, როგორც მცირედება, რამდენჯერაც სპილო აღემატება ბუზს), მით უფრო, დღევანდელ საპარტიო-პარტიო, სადაც ამდენი პროვოკაცია (სამართლებრივი, პოლიტიკური, ეკონომიკური), ყურადღების მიქცევა არ არის. ამდენივეა საიასთვის ენერჯისა, მაშინ აღარავის მოუტრიალდებოდა ენა მის გასაკრიტიკებლად.

საიას (და სხვებისაც) შემყურე, აუცილებელია ე. წ. არასამთავრობო ორგანიზაციებზეც ვთქვათ ზოგადად. ყველა მსგავსი ორგანიზაცია ე.წ.-ია, რადგანაც არასამთავრობოდ(!) წოდებული ორგანიზაცია არ უნდა ფინანსდებოდეს არც საკუთარი და არც უცხო სახელმწიფოს მთავრობისგან. იმის თქმაც კი ძნელია, თუ რომელი ვარიანტია უარესი! ჩვენთან ორივე ნაირსახეობა იყო გავრცელებული (ფა-

მეორე მაგალითი. როგორ იმოქმედებდა პოლიცია ე. წ. დემოკრატიულ ქვეყანაში, მაგ. ამერიკაში. პირველი, რასაც პოლიცია გააკეთებდა, ასეთ მძღოლს დაადებდა ბორკილებს (გამომწვევად ქცევის მიუხედავად!); სულ მცირე, ერთი დღით ან ბევრად მეტით ჩასვამდა ციხეში (აქ უკვე ქვეყანა გაჩნდა!), გადამხდებდა უზარმაზარ ჯარიმას და ერთი წლით ჩამოართმევდა მართვის უფლებას (კიდევ სხვა, შედარებით წვრილმანი სანქციებიც იქნებოდა მიღებული). პოლიციელს (პოლიციელებს) რა? არც არაფერი, შეიძლება მადლობაც გამოეცხადებინათ!

ეს მაგალითები ძველი და ახალი პოლიციის (მერაბიშვილისა და ლარიბაშვილის) ან ახლის და ამერიკულის შესადარებლად არ მომიყვანია, ეს მხოლოდ საიას ახლანდელი და ძველი ქმედებების შესადარებლად მჭირდება, ასეთი შედარებითი ანალიზი აუცილებელია. ძალიან თავს კი დებენ ოპიკატორებსაც „ახალ-გაზრდა იურისტები“, მაგრამ სააკაშვილის რეჟიმის ცხრა წლის მანძილზე არც ერთი მათგანს არც უცდიათ ასეთი აპროპატივობა აბუნდოვანების მძივით ინცი-

ერთი სიტყვით, ისე ატყდა საია, რომ მართლა ატყა „ჭიქაში ქარიშხალი“ — ზოიონები, ინტერვიუები ბეჭდვით და ელექტრონულ მედიაში, სხვადასხვა ტელეარხზე, საპროტესტო აქციებში, პროკურატურაში სარჩელის შეტანა და დიპლომატიური კორპუსის საქმის კურსში ჩაყენება — აქოდა, ადამიანის უფლებები ირღვევა საქართველოში, დროზე გვიშველეთ, პოლიციის მხრიდან უფლებამოსილების გადახტებას აქვს ადგილი! და ამას აკეთებს ორგანიზაცია, რომლის ყოვლად სამარცხვინო, ანტი-ჰუმანური და ანტიეროვნული პოზიცია 26 მაისთან, პოლიტპატიმრებთან თუ მართლმადიდებლურ ეკლესიასთან მიმართებაში ყველასათვის ცნობილია. რატომ ხდება ასე? უფრო სწორად, რატომ აძლევს საია თავს ამდენი უფლებას? პასუხი მარტივია — იმიტომ, რომ გასდის! და რომ გასდის, იმიტომაც აძვს თავში ავარდნილი!

ბათუმის ინციდენტის შემდეგ განვითარებული მოვლენები გვაფიქრებინებს, რომ საიას მხრიდან აქ უზარალო მიკროპოტენციალი ან საკუთარი „მუნდირის“ ღირსების დაცვას-

თან არ გვაქვს საქმე (რასაც საგვსებით მართებულად აკეთებდნენ შსს), აქ აშკარად შორსგამიზნული ჩანაფიქრის ნიშნები იკვეთება, რაზეც ქვემოთ მოგახსენებთ.

ამგვარი მოთხოვნის „გამბედაობა“ საიას აქვს, მაგრამ მას არასოდეს შეუხსენებია სააკაშვილისთვის დიდი ხნის წინანდელი დანაკარგი — საკუთარი თავის და მინისტრ-დაუშატაპის

გუბაზ სანიკიძეს კაბინეტის კარი «სკოჩით» დაუღუპეს

ქუთაისელმა შალვა კამლაძემ ქალაქის მერიში მაჟორიტარ დეპუტატ გუბაზ სანიკიძის სამუშაო კაბინეტის კარი „სკოჩით“ დაღუპა. როგორც განაცხადებული კამლაძე აცხადებს, „სანიკიძეს ადგილობრივი მოსახლეობის პრობლემები არ ადარდებს და, როგორც მაჟორიტარი დეპუტატი, ქუთაისელებთან შეხვედრას თავს არიდებს“. „მაჟორიტარი დეპუტატი ვალდებულია, კვირა-

ში ერთხელ, ხუთშაბათობით მოსახლეობას შეხვედეს, რასაც გუბაზ სანიკიძე არ აპატიებს. მოსახლეობის ინტერესების უზრუნველყოფის მიზნით, ნასაარკვევო დაპირება ნამდვილად არ ყოფილა“, — განუცხადა frontnews.ge-ს შალვა კამლაძემ. ქუთაისის მაჟორიტარი დეპუტატის ბიუროს ხელმძღვანელი გელა გაბადაძე კი შალვა კამლაძეს „ნაციონალური მოძრაობის“ მიერ ანგაჟირებულ ადამიანს უწოდებს.

მართალი, ვილაცის ინტერესებზე მორგებული პროვოკაციული საქციელი. ვის ვის და, იურიდიული განათლების მქონე პირებს კარგად მოეხსენებათ, თუ რა შემთხვევებში იყენებენ მთავარიდან მეორეხარისხოვანზე გადართვის მეთოდს.

თუ ვის წინააღმდეგაა ასე-ამს ამ აპროპატივობა წყალს საიას თავმჯდომარე კოჭორიძე, ძნელი მისაზრებელი არ არის, და ჩვენი მიხედვით მისმა ბატონა-ქანთარმა ფარულად შეხვედრა რამაც დაადასტურა.

ეს შეხვედრა აღარ მოგვეჩვენებია იმდენად გასაკვირი, თუ გვეცოდინება, რომ კოჭორიძე „მამალ“ ნაციონალ გიგი თევზაძესთანაც თანამშრომლობს ილიას უნივერსიტეტში 2009 წლიდან (27 წლის ახალგაზრდას კი ერთგულებაზე „ნაცების“ მკაცრი ტესტის ჩაბარების გარეშე ილიას უნივერსიტეტში ლექტორებად არ იღებენ!).

რაც ამ თითიდან გამომდინარე „პრობლემაზე“ საიამ, მედიამ, ტელევიზიამ, ხელისუფლებამაც დრო დახარჯეს, იმის მესხედი არ იხარჯება ქართველი ერის წინაშე მდგარი უმნიშვნელოვანესი პრობლემაზე გადამწყვეტზე, როგორცაა: მინების, წყლების, ტყეების, ნიადაგის სიმდიდრეების გასხვივება უცხოელებზე, თურქეთის არნახული ექსპანსია ბათუმში ჩვენივე ხელი-სუფლების — ძველის და ახლის ხელმეწყობით(!) წარმოებული, თურქეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მიერ დაუფარავი პრეტენზიის გაცხადება ბათუმში, მესხეთელი თურქების ჩამოსახლება, რეგიონული ენების თაობაზე ხელშეკრულების რატიფიკაცია (ზოგ ქუათომყოფელ მინისტრს ამის საპრობლემაზე ხომ ვეროპაში სამგზავრო ვიზების გამარტივება მიაჩნია!), რომ აღარაფერი ვთქვათ ათასობით გამოსადიებელ სსს-ლის სამართლის საქმეზე (ცხინვალის ომი, 26 მაისი, 7 ნოემბერი, ციხის ბუნტი, ციხეებში წამება, გახმაურებული მკვლელობები, ლაფანყურის ტრაგედია, კერძო საკუთრების მიტაცება, პოლიტპატიმრები და ბევრი სხვა), რომელიც სასამართლო განხილვა-განჩინების გამოტანას არა და არ ადგება საშველი, აგერ ექვსი თვეა! ამ მიმართებით რომ ხარჯავდეს საია თავის ენერჯისა, მაშინ აღარავის მოუტრიალდებოდა ენა მის გასაკრიტიკებლად.

საიას (და სხვებისაც) შემყურე, აუცილებელია ე. წ. არასამთავრობო ორგანიზაციებზეც ვთქვათ ზოგადად. ყველა მსგავსი ორგანიზაცია ე.წ.-ია, რადგანაც არასამთავრობოდ(!) წოდებული ორგანიზაცია არ უნდა ფინანსდებოდეს არც საკუთარი და არც უცხო სახელმწიფოს მთავრობისგან. იმის თქმაც კი ძნელია, თუ რომელი ვარიანტია უარესი! ჩვენთან ორივე ნაირსახეობა იყო გავრცელებული (ფა-

ახალგაზრდებით დაკომპლექტიებული და უცხოეთის მიერ დაფინანსებული ორგანიზაციების უმრავლესობა პოტენციურ საფრთხეს წარმოადგენს ნებისმიერი სახელმწიფოსთვის, განსაკუთრებით კი ჩვენისთვისაა პატარა, სუსტი და ღარიბი ქვეყნისთვის.

როულა, (ცხადია) და, შეიძლება ითქვას, 1 ოქტომბრის შემდეგაც, ანუ ორხელისუფლებიანობის პირობებშიც, დაახლოებით, იგივე გრძელდება — ნაწილობრივ ამოსული სოკოებივით მომრავლებულ, სააკაშვილის მაღალჩინოსნების მიერ დაარსებულ „არასამთავრობოებს“ სახელისუფლო (ნაცვების ფრთის) დაფინანსება გააჩნიათ (ზოგს — უშუალოდ პრეზიდენტის ფონდიდან და ზოგსაც — ძველი მთავრობის წევრებისგან). ამერიკის რესპუბლიკის პარტიის დაფინანსებას შაჰინის მიერ წლების წინ ჩამოყალიბებულ ორგანიზაციას, თუ „ნაცმოძრაობა“ — კაპანაძისა, სულარეთა, დიდი სხვაობა არ არის და არც ერთ მსხვერპლს ორგანიზაციის არ შეიძლება არასამთავრობო ეწოდოს.

ბილ გამონათქვამს მოვიყვან: „იმისთვის, რომ გაიგოთ, თუ ვინ ბატონობს თქვენზე, გამოარკვეით, ვისი გაკრიტიკება გეკრძალებათ!“
ახალი ხელისუფლების გასაგონად, იმათთვის, ვინც არასამთავრობოებიდან არაა გამოსული, მინდა ვთქვა, რომ ეს ე.წ. არასამთავრობოები ყველა იმ ხელისუფლების თავის ტკივილია, რომელი ხელისუფლებაც ამ არასამთავრობო ორგანიზაციების მომგონს(!) და დამფინანსებელს არ აძლევს ხელს. ახალგაზრდებით დაკომპლექტიებული და უცხოეთის მიერ დაფინანსებული ორგანიზაციების უმრავლესობა პოტენციურ საფრთხეს წარმოადგენს ნებისმიერი სახელმწიფოსთვის, განსაკუთრებით კი ჩვენისთვისაა პატარა, სუსტი და ღარიბი ქვეყნისთვის.

ასეთი ქვეყნის შვილების მანქანებზე დაქვემდებარება ადვილია და ეს პროცესი ახალგაზრდა ასაკიდან იწყება, რადგანაც ზრდასრული, ჩამოყალიბებული მამულიშვილის მანქანაზე უფრო ადვილად ითქვამს მანქანის მართვას. მანქანების გამოყენება კარგად იციან ალმოსავლური სიბრძნე: „თუ მტრის დამარცხება გსურს, ალზარდუ მისი ბავშვები“, ანუ ქვეყნის დაპყრობა, ვაგლენის სფეროში მოქცევა თუ გსურს, ამ ქვეყნის შვილები, ახალგაზრდები უნდა ალზარდო, თავიც მოუქონო, ამერიკაშიც ატარო სასტიკი, სატერორიზმოდ და, რაღა თქმა უნდა, სათანადო ტესტირებით სწორი სელექციის საწარმოებლად, რათა ისეთი კლონები გამოიყვანო, როგორებიც არიან რამიშვილი, შაშკინი, თარხნიშვილი... აუ, ყველა რა ჩამოთვლის, მაშინ ნახევარი პარლამენტი და სხვაც ბევრი უნდა მივაყოლო! სწორედ ასეთი ალზარდის კერები: „მარა“, „თავისუფლების ინსტიტუტი“, საია და ძალიან ბევრი არასამთავრობო ორგანიზაცია. განა ვიცით, რამდენი არასამთავრობო ორგანიზაციაა საქართველოში, მათი დაფინანსების წყაროები და რაში იხარჯება უცხოეთიდან შემოდინებული უზარმაზარი თანხები? არ არის ამის ცოდნა აუცილებელი?!

ჩვენ კი არა, თურმე რუსეთსაც არ სცოდნია ამის თაობაზე და მან სულ ახლახან დაადგინა, რომ მის ტერიტორიაზე 654(!) მარტო უცხოეთიდან დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაცია მოქმედებს, რომლებმაც ბოლო ოთხ თვეში ერთი მილიარდი(!) დოლარი მიიღეს, ანუ საშუალოდ 400 000 დოლარი თვეში თითოეულმა ორგანიზაციამ! ჩვენთან არა მგონია, ნაკლებს იღებდნენ! ამ ორგანიზაციებზე კონტროლის დაწესების (და არა აკრძალვის!) მიზნით, რუსეთის დუმამ 2012 წლის ნოემბერში მიიღო კანონი, რომელიც უცხოეთიდან დაფინანსებულ და პოლიტიკური საქმიანობით დაკავებულ ყველა არასამთავრობო ორგანიზაციას ავალდებულებს, გაიაროს შესაბამისი რეგისტრაცია, როგორც „უცხოეთის აგენტმა“, და ყოველწლიურად წარადგინოს ანგარიში მიღებული თანხების ოდენობისა და ხარჯვის თაობაზე (ანალოგიური კანონი, უფრო მკაცრი, შეერთებულ შტატებში 1938(!) წლიდან ყოფილა ძალაში და მსგავს ორგანიზაციებს იუსტიციის სამინისტროს შიშობიდან მეტროპოლიტენის რეგისტრაციის სამსახურში აკონტროლებს! საინტერესოა ისიც, რომ თავად რუსეთი მხოლოდ ორადღორ არასამთავრობო ორგანიზაციას აფინანსებს საფრანგეთსა და შეერთებულ შტატებს. რამდენ რამეს ახდენდა ფარდა ჩვენთანაც, პარლამენტმა რომ მიიღოს ეს კანონი. მიზანძრ, როცნებამ“ და „ნაცებმა“ რუსეთს, უკაცრავად, ამერიკას(!) და დამკვიდრებულ ჩვენთანაც ეს სასარგებლო წესი, რომელსაც ინგლისურად „Trust but verify“ ჰქვია (უნდა, მაგრამ შეამოწმა). გვეტყვი ვინმე რამეს?!

მანქანების გამოყენების გამოყენების გამოყენება კარგად იციან ალმოსავლური სიბრძნე: „თუ მტრის დამარცხება გსურს, ალზარდუ მისი ბავშვები“, ანუ ქვეყნის დაპყრობა, ვაგლენის სფეროში მოქცევა თუ გსურს, ამ ქვეყნის შვილები, ახალგაზრდები უნდა ალზარდო, თავიც მოუქონო, ამერიკაშიც ატარო სასტიკი, სატერორიზმოდ და, რაღა თქმა უნდა, სათანადო ტესტირებით სწორი სელექციის საწარმოებლად, რათა ისეთი კლონები გამოიყვანო, როგორებიც არიან რამიშვილი, შაშკინი, თარხნიშვილი... აუ, ყველა რა ჩამოთვლის, მაშინ ნახევარი პარლამენტი და სხვაც ბევრი უნდა მივაყოლო! სწორედ ასეთი ალზარდის კერები: „მარა“, „თავისუფლების ინსტიტუტი“, საია და ძალიან ბევრი არასამთავრობო ორგანიზაცია. განა ვიცით, რამდენი არასამთავრობო ორგანიზაციაა საქართველოში, მათი დაფინანსების წყაროები და რაში იხარჯება უცხოეთიდან შემოდინებული უზარმაზარი თანხები? არ არის ამის ცოდნა აუცილებელი?!

მირონ სერგიანი — 70

70 წლისა შესრულდა თვალსაჩინო ქართველი მწერალი და საზოგადო მოღვაწე მირონ ბუჯას ძე სერგიანი. ამის გამო საქართველოს მწერალთა კავშირმა იუბილარს მისალმება გაუგზავნა. მისალმებაში ნათქვამია:

ჩვენო საყვარელო მირონ! საქართველოს მწერალთა კავშირი, თქვენი მეგობარი ქართველი მწერლები გულმხურვალედ მოგესალმებიან ღირსეულ შემოქმედს, ერისკაცს და გილოცავენ დიდმნიშვნელოვან თარიღს თქვენს ცხოვრებაში — დაბადების 70 წლისთავს.
თქვენი პირველი ლექსები 1962 წელს გამოქვეყნდა თსუ გაზეთში „თბილისის უნივერსიტეტი“, პირველი მოთხრობა „თეთრი მწვერვალები“ კი — 1963 წელს ჟურნალ „პიონერში“. მას შემდეგ ნაყოფიერი ტრადიციული შემოქმედებით მოღვაწეობას ეწევი. თქვენი მოთხრობები, რომანები, ლექსები, პუბლიცისტური სტატიები, მხატვრული ნარკვევები და თარგმანები პერიოდულად ქვეყნდება ჩვენს სალიტერატურო პერიოდიკაში, გამოდის ცალკე წიგნებად.

თქვენი შემოქმედების საუკეთესო ნიმუშები ითარგმნა ესტონურ, უკრაინულ, აზერბაიჯანულ, რუსულ ენებზე. ქართულად თარგმნით კიპრიან ეკვენისისა და ლეოპოლდ ზახერ-მაზოხის რომანები, უკრაინელი, რუსი, აზერბაიჯანელი, ოსი და დაღესტნელი მწერლების ნაწარმოებები. თქვენი კინოსცენარის მიხედვით შეიქმნა სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „უშაბზე ძლიერნი“.

ნაყოფიერი საზოგადო მოღვაწე ბრძანდებით. სხვადასხვა დროს მუშაობდით ჟურნალ „პიონერის“ ლიტერატურისა და ჟურნალ „მნათობის“ კრიტიკისა და პუბლიცისტის განყოფილებების გამგედ, საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის მრჩეულად, საქართველოს ლტოლვილთა და განსახლების მინისტრის მოადგილედ; არჩეული იყავით საქართველოს მწერალთა კავშირის პუბლიცისტის სექციის ბიუროს თავმჯდომარედ და მთელ ძალასა და ენერჯიას ქართული მწერლობის, ქართული სულიერების წინსვლასა და განვითარებას ახმარდით.

მშვენიერი პროზაიკოსი ბრძანდებით. ქართველი მკითხველი მუდამ ცხოველი ინტერესით ეცნობა თქვენი რომანებისა და მოთხრობების ისეთ კრებულებს, როგორიცაა „პირველი ღამისთვის“, „თეთრი სახურავები“, „გადასასვლელი“, „ცხელი იანვარი“, „ღრუბლები შენ გეკონდეს“, „ოქროსფერი რიყე“, „დამრჩომი“, „კლდის ვეფხვი“. ამ ნაწარმოებების მთავარ ღირსებას დიდი ადამიანური სიმართლე წარმოადგენს. წერთ იმზე, რაც ცხოვრება დასწენია თქვენს სულსა და გულს... ცალკე აღნიშვნის ღირსია რომანი „კლდის ვეფხვი“, რომელიც დიდ ქართველ მთარგმნელს, მიხეილ სერგიანს, უძღვენი. ამ რომანის პოპულარობაზე ისიც მეტყველებს, რომ ის რუსულად ითარგმნა და მოსკოვში ასიათასიანი ტირაჟით გამოიცა.

ბრწყინვალე პუბლიცისტი ბრძანდებით. თქვენს პუბლიცისტურ წიგნებში („სადამდე ივლის ქარავანი“, „დღეს ღამე უთენებია“, „წინამორბედან ჩვენამდე“, „პიონერთი“, „წეროების პოლიგონი“, „კარგ ყმად ვინა ვთქვათ“) ქვეყნის სატყეო-კარით გულგასეული მამულის მფლობელი ნახრევი, მამულიშვილისა, რომელიც ჯიუტად ეძებს ერის ხსნის გზას... თქვენმა ტკივილიანმა, ფიქრიანმა ლექსებმა ცალკე წიგნად გამოცემულ კრებულში დაიკვანა („ფიქრის მურყვამი ავაგე“) და აქედევ ერთხელ შეგვახსენა, თუ რა მშვენიერი შემოქმედი ბრძანდებით.

თქვენი ღვაწლი საქართველოს სახელმწიფო პრემიით აღინიშნა. მონიჭებული გაქვთ, აგრეთვე, საქართველოს მწერალთა კავშირისა (3) და ნიკო ნიკოლაძის სახელობის პრემიები, ქართული კულტურის ამაგდარის საპატიო წოდება. დაჯილდოებული ბრძანდებით ერთ-ერთი უპირველესი სახელმწიფო ჯილდოთი — ღირსების ორდენით.

საქართველოს მწერალთა კავშირი

მეგობარი და ოთხმოცი წელი მოარღვევდი მწუხრის ბლიკებს, სანუთროს გზებზე ინვა ნისლი ნიაღვრისფერი... ვითარც წარაფზე — ფიხვთა ჯოგი, ჩაიჯირითებს ოთხმოცი წელი... სევდიანი და უღმობელი.

ოთხმოცი წელი — შავი დენით გადაირია, ფუსდის კუნაპეტს სევდიანი ჰანგები ფარავს. მერმე მუხთალი განჩინება და რია-რია და ნაბრძანება სულეთის კარად!.. ერთი კირჩხიბიც ჩაესვენა, ან საუკუნემ

აქომსავლეთი ავღანეთში 18 ავღანელი დაიღუპა, მათ შორის 10 ბავშვი

ავღანეთის ოფიციალური წყაროების ცნობით, კუნარის პროვინციაში საჰაერო თავდასხმები ავღანეთისა და ნატოს ჯარების ერთობლივი, თალიბანი მებრძოლების წინააღმდეგ გამართული ოპერაციის დროს ხდებოდა. სხვადასხვა საინფორმაციო სააგენტო დაღუპულთა განსხვავებულ რაოდენობაზე მიუთითებს. კუნარის გუბერნატორის სპიკერმა, ვასიფულა ვასიფმა, განხორციელებული თავდასხმა „ალ ჯაზირას“ დაუდასტურა. „კადრისტურაში, რომ ავღანეთის დაზვიავის სამსახურს შიგაღის

ოქმში დარკავა მოახდინა. ამ დარკავისას უსაფრთხოების სამსახურის ძალებმა 20 თალიბანი მოკლეს, რომელთაგანაც 10 იყო თალიბანის ხელმძღვანელი“, — განუცხადა მან „ალ ჯაზირას“.

ამერიკელი მალე მიხვდებიან, რომ მათთვის ძვირფასი თანაბარი შესაძლებლობები და ეკონომიკური მოზილურობა მხოლოდ მითია. თუ პოლიტიკა არ შეიცვლება, ამერიკის სახე შეიცვლება როგორც ამერიკელების, ისე დანარჩენი მსოფლიოს თვალში. იგივე ელის ამერიკის ეკონომიკურ სტაბილურობას.

მსოფლიო

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თანაბარი შესაძლებლობები — ამერიკელთა ნასიონალური მითი

თავის მეორე ინაუგურაციასთან დაკავშირებულ გამოსვლაში, რათა კიდევ ერთხელ დაედასტურებინა ამერიკისადმი ერთგულება, პრეზიდენტმა ობამამ განაცხადა: „ჩვენ ჩვენი კრედიტს ერთგულებით ვრჩებით: ნებისმიერმა გოგონამ, თუნდაც ის ყველაზე შავხეულ სიღატაკეში დაბადებულმა, იცის, რომ მას წარმატებისათვის ზუსტად ისეთივე შანსები აქვს, როგორც ნებისმიერ სხვას, იმიტომ, რომ ის ამერიკელია, ის აბსოლუტურად თავისუფალია და თანასწორია ყველასთან არამხოლოდ უფლის თვალში, არამედ ჩვენს თვალშიც“.

საეჭვოა, რომ სასურველსა და რეალურს შორის სხვაობა რომელიმე სხვა შემთხვევაში უფრო დიდი იყოს. დღეს აშშ-ში შესაძლებლობათა თანასწორობა უფრო ნაკლებია, ვიდრე სხვა რომელიმე ინდუსტრიულად განვითარებულ ქვეყანაში. ერთი მეორის მიყოლებით ყველა კვლევა აბათილებს მითს იმის თაობაზე, რომ ამერიკა შესაძლებლობათა ქვეყანაა. და ეს განსაკუთრებით ტრაგიკულია, რადგან, თუ ამერიკელებს შეიძლება სხვადასხვა აზრი ჰქონდეთ თანასწორობის სასურველობასთან დაკავშირებით, „ფინშითან“ თითქმის ყველა ერთსულ ოცნად მიიჩნევენ, რომ „სტატისის“ შესაძლებლობათა უთანასწორობა უზრალოდ მიუღებელია. კვლევითი ცენტრი „ოიუს“ მიერ ჩატარებული კვლევები ცხადყოფს, რომ, ამერიკელთა 90%-ის აზრით, ხელისუფლებამ ყველაფერი უნდა გააკეთოს იმისთვის, რომ მოქალაქეთა შესაძლებლობების თანასწორობა უზრუნველყოს.

შესაძლოა, ასი წლის წინ ამერიკის ნამდვილად ჰქონდა უფლება, თავი შესაძლებლობების ქვეყნად წარმოედგინა ან თუნდაც ეთქვა, რომ ეს არის ქვეყანა, სადაც უფრო მეტი შესაძლებლობებია, ვიდრე სხვაგან, მაგრამ, სულ მცირე, უკანასკნელი 25 წლის მანძილზე ამერიკა ამით ვეღარ დაიტრიალებს. მონათხრობები ღარიბი ოჯახებიდან გამოსულ ბავშვებზე, რომლებმაც მძიმე შრომით, გამბედაობითა და დაუინტერესებლად წარმატების მწვერვალს, წინასწარგანზრახული ფალსიფიკაცია არ იყო, მაგრამ, თუ გავითვალისწინებთ, რა დამამშვიდებელ ზეგავლენას ახდენდა ეს ამერიკელებზე, არც ამ ვერსიის გამორიცხვა შეიძლება.

შესაძლებლობების თანასწორობის შემომხმების კიდევ ერთი საშუალებაა საკითხი იმის შესახებ, თუ რამდენადაა ცალკეული ბავშვის ცხოვრებისეული წარმატებები დამოკიდებული მისი მოზღვრების განათლებასა და შემოსავლებზე. სხვაგვარად რომ ვთქვათ, მართალია, რომ ღარიბი და გაუნათლებელი ოჯახის შვილებს საშუალო ფენაში გადასვლის ისეთივე შანსი აქვთ, როგორც უმაღლესი განათლების მქონე საშუალო კლასის წარმომადგენელთა შვილებს? ყველა საზოგადოებაში ამ კითხვაზე პასუხი „არა“ იქნება. ნებისმიერი ამერიკელის ცხოვრებისეული პერსპექტივები უფრო მეტადაა დამოკიდებული მისი მოზღვრების განათლებასა და შემოსავლებზე, ვიდრე ნებისმიერი სხვა ქვეყნის წარმომადგენლისა.

როგორ აიხსნება ეს განსაკუთრებული დამოკიდებულება? ნაწილობრივ ეს კავშირშია ხანგრძლივ დისკრიმინაციასთან. ლათინოამერიკელებსა და აფროამერიკელებს ამ დრომდეც ნაკლებს უხდებიან, ვიდრე თეთრკანიანებს, ქალები კი ამერიკაში დღესაც მამაკაცებზე ნაკლებს გამოიმუშავენ, მიუხედავად იმისა, რომ ცოტა ხნის წინ ამერიკაში ქალებმა მამაკაცებს გაუსწრეს სამეცნიერო ხარისხების რაოდენობით. მიუხედავად იმისა, რომ სამუშაო ადგილებზე გენდერული უთანასწორობა ახლანაკლებადაა გამოხატული, ეგრეთ წოდებული „შუშის ტერი“ ჯერ კიდევ არსებობს: ქალები უკიდურესად მცირე რაოდენობით არიან წარმოდგენილნი უმაღლეს კორპორატიულ ხელმძღვანელობაში და უმაღლეს სააღმსრულებლო თანამდებობებზე.

ყველაზე დაბალი შემოსავლებს მქონეთა ჯგუფის ოჯახებში დაბადებულ ამერიკელთა მხოლოდ 58%-მა მოახერხა ამ ჯგუფიდან თავის დაღწევა და მათგან მხოლოდ 6% გადავიდა ყველაზე დიდი შემოსავლებს მქონე ოჯახების კატეგორიაში

საშუალო ფენის შემოსავლების ზრდა შეწყდა, მდიდრები კი სულ უფრო მდიდრულად ცხოვრობდნენ. ბავშვების კერძო სკოლებში სწავლების მხრივ უთანასწორობა ღარიბი რაიონების მცხოვრებლებსა და მათ შორის, ვინც მდიდრულ ან საკმაოდ უზრუნველყოფილ გარემოებებში ცხოვრობდნენ, კიდევ უფრო გაიზარდა. შედეგი იყო მათი შვილების განათლების ხარისხის შორის განსხვავების მკვეთრი ზრდა. **სტანფორდის უნივერსიტეტის მეცნიერთა კვლევის მიხედვით, 25 წლის წინანდელ მონაცემებთან შედარებით, 2001 წელს დაბადებულ ბავშვებს შორის განათლების ხარისხის სხვაობა 30-40 პროცენტით გაიზარდა.**

ცხადია, არის სხვა ფაქტორებიც: შეძლებულ ოჯახებში დაბადებული ბავშვები უკეთ იკვებებიან, დადიან საზაფხულო ბანაკებში, განვითარებისთვის საჭირო სხვადასხვა წრებზე და მათ ჯანმრთელობას გულდასმით ადევნებენ თვალს. თუ განათლებასთან დაკავშირებული მიმდინარე ტენდენციები სრულად არ შეიცვლება, მდგომარეობა დღითიდღე გაუარესდება. ხანდახან ეს ყველაფერი ისე გამოიყურება, თითქოს მიღებული ზომები სპეციალურადაა შემუშავებული თანასწორობის შესამცირებლად: რამდენიმე ათწლეულის და განსაკუთრებით უკანასკნელი წლების განმავლობაში სახელმწიფო სკოლების სახელისუფლო მხარდაჭერა განუზრუნვლად მცირდება, სტუდენტებს უზარმაზარი ტვირთი აწევთ სტუდენტური სესხების სახით, რომლისგანაც გაკოტრებაც კი ვერავის იხსნის. არადა, კარგი სამსახურისთვის კოლეჯის დიპლომი ამერიკაში ახლა იმდენად მნი-

შენელოვანია, რამდენადაც არასდროს ყოფილა. **კოლეჯის დიპლომიც კი ალარ კმარა, კარგი სამსახურის საშუალებად ამერიკაში ახლა მაგისტრის ხარისხი და რამდენიმე სტაჟირების გავლა საჭიროა, რაც ასევე კოლეჯის წარმატებასთან დაკავშირებულია. საჭიროა ისა, რომ ამერიკაში ვერავინ აღწევს წარმატებას და მხოლოდ მხოლოდ მითია. თუ პოლიტიკა არ შეიცვლება, ამერიკის სახე შეიცვლება როგორც ამერიკელების, ასევე დანარჩენი მსოფლიოს თვალში. იგივე ელის ამერიკის ეკონომიკურ მდგომარეობასა და სტაბილურობას. შემოსავლებისა და შესაძლებლობათა უთანასწორობა ერთმანეთს აძლიერებს და ასუსტებს ეკონომიკას. არადა, ამერიკის ამერიკული ოცნების გადარჩენა არა მხოლოდ მორალურად, ეკონომიკურადაც სჭირდება. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ამერიკაში უკვე სახელმწიფომ უნდა იზრუნოს მომავალი თაობის გადარჩენაზე, ყველა ბავშვის სრულფასოვან კვებაზე, მშობლებისთვის არამხოლოდ ბავშვებზე ზრუნვის საშუალების მიცემაზე, არამედ მათ ნახალისეობა და დაჯილდოებაზეც კი საუბარი მოვალეობების კარგად შესრულებისთვის.**

უბრალოდ წარმოუდგენელია, რომ ამერიკამ ამდენად გაართულა უმაღლესი განათლების მიღება თავისი ბავშვებისთვის. განათლებული მოსახლეობა ქმნის ინოვაციებს, მძლავრ ეკონომიკას და გაცილებით მეტ შემოსავალს, ამერიკის კი ეს, უბრალოდ, გამორჩა მხედველობიდან. სწორედ ამის გამოა, რომ ქვეყანა ბავშვებს უზრუნველყოფდა უფასო საშუალო განათლებით, რაც საუკუნის წინ, შესაძლოა, საკმარისი იყო ნორმალური საზოგადოების ჩამოსაყალიბებლად, მაგრამ ახლა ესეც ალარ კმარა. **ამერიკაში კი ამ დრომდეც ვერ მოახერხა, საკუთარი სისტემა თანამედროვე რეალიტეტთან შესაბამისობაში მოეყვანა.**

ობამასეულ ოცნებას, სადაც ლატაკ გოგონას მდიდარი ოჯახის შვილების მსგავსი შესაძლებლობები აქვს, ამერიკა, ალბათ, კიდევ დიდხანს ვერ მიაღწევს. **შოზევ სტივლინი, ნობელის პრემიის ლაურეატი ეკონომიკაში, კოლუმბიის უნივერსიტეტის პროფესორი The New York Times**

გეორგიული მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველაზე საოცარი მათთვის, ვინც სტალინის ეპოქის შესწავლას იწყებს, აღმოჩნდება ის, რომ ბელადი არასოდეს ყოფილა ალჭურვილი ერთპიროვნული ძალაუფლებით.

ბელაჟოვანია HTB-ს ფილმის საბაზეთო ვარიანტი სტალინი რვენოსნას

იგი იყო ადამიანი, რომელმაც ათწლეულობით წინასწარ განსაზღვრა ქვეყნის ბედი. ის იყო ლიდერი, რომელმაც თანამედროვე ევროპის სახე შექმნა. მისი სახელი დაუკავშირეს სასტიკ დანაშაულებებს და დიად გამარჯვებებს. მისი ადგილი ისტორიაში ამოშალეს, მისი პიროვნება მითების გაღვნილი შემორკალეს, რომლის იქით რეალობა დაიკარგა. ფილმის შემქმნელებს მიაჩნიათ, რომ მათი ნაწარმოები არ უნდა ნახონ იმათ, ვისაც სტალინი ყველა დროისა და ყველა ხალხის გენიად მიაჩნიათ, არც იმათ, ვისაც იგი ჯოჯოხეთის მოციქული ჰგონიათ. ეს ფილმი არის მცდელობა ბელადის ისეთად წარმოჩენის, როგორც სინამდვილეში იყო, შავ-თეთრი მითების გარეშე. რატომღაც იგი დღემდე ჩვენთან და ზოგიერთებს დღესაც მის თავყვანისმცემლებად მოაქცევს, სხვებში კი სიძულვილს იწვევს? ამ კითხვებზეც იპოვით პასუხებს HTB-ს მრავალსერიან მონათხრობში.

მატრაკვეცაა. მაგრამ იგი პარტიულ დისციპლინას იცავს და უფროსი ამხანაგის განკარგულებებს ასრულებს. კამენევი და ზინოვიევიც ძველი ბოლშევიკები არიან, მაგრამ ისინი ოქტომბრის გადატრიალების წინააღმდეგ გამოვიდნენ და არ უწყობდნენ, ამით რა ლაქა მოეცებოდა მათ პარტიულ მოღვაწეობას და როგორ აისახებოდა ეს დიდ საბჭოთა ენციკლოპედიაში.

თვით ლენინისგან მისთვის ბოძებულ სამემკვიდროდ მიჩნევა. სტალინისა და ტროცკის დაპირისპირება იმდენად პოლიტიკური ხასიათის არ არის, რამდენადაც მსოფლმხედველური.

გაგრძელება. დასაწყისი ნი. №10-12 (197-199)

მეორე სერია (მეორე ნაწილი)

სტალინი ლენინგრადიდან მოსკოვში ბრუნდება.

ლენინგრადაში კი ნიკოლაევის დაკითხვის დროს გაუღვრდა ერთი შეკითხვა, რომელიც ქვეყნის ისტორიულ განვითარებას შეცვლის:

— რა გავლენა ჰქონდა თქვენს გადარჩევილებზე, მოგეკლათ კიროვი, — შეეკითხება გამოძიებელი ნიკოლაევი, — თქვენს კავშირს ოპოზიციონერ-ტროცკისტებთან?

და სანამ სამართალში მიცემული დასმულ კითხვაზე პასუხის გაცემაზე ფიქრობს, მოდი, ვნახოთ, რატომ ჰქონდა ამ შეკითხვას განსაკუთრებული მნიშვნელობა სწორედ იმ მომენტში?

Әх, огурчики, помидорчики! Сталин Кирова убил в коридорчике!

ეს „ჩასტუშკა“, ანუ შაირი, სწრაფად გავრცელდა ლენინგრადაში.

ამ დროს ძალაუფლებისთვის ბრძოლამ საბჭოთა კავშირში პიკს მიაღწია. 1930 წლისთვის სტალინის წინააღმდეგ განწყობილმა ოპოზიციამ ხელისუფლებაში გამოკვეთილი კონსტრუქციები მიიღო და პოლიტიკური შეტევის იარაღად როგორც პრესა, ასევე შავი პიარი — მთარული ხმები აქტიურად გამოიყენა.

როცა ხრუშჩოვმა ანტისტალინური კამპანია დაიწყო, ამ ხმებით თავისი „მართალი“ პოზიციის დადასტურება მოინდომა, სამი კომისია შექმნა, მაგრამ არც ერთმა არ დაუდასტურა, რომ სტალინმა თავისი ერთგული მეგობარი, სერგეი კიროვი, მოაკვლევინა.

კომისიები გასული საუკუნის 50-იან წლებში მუშაობდა.

მეოთხე კომისია პერესტროიკის დროს შექმნეს — ოთხმოციანი წლების მეორე ნახევარში. შედეგი აქაც იგივე იყო: ვერა და ვერ დაამტკიცეს სტალინის გულბოროტება.

ამჟამად, როცა დოკუმენტები განსაიდუმ-

ლოებულია, ამაში დარწმუნება იოლია, მაგრამ მაშინ მონაწილეების დისკრედიტაციისთვის ნებისმიერი მეთოდი სასურველი შედეგის მომტანი იყო.

ყველაზე საოცარი მათთვის, ვინც სტალინის ეპოქის შესწავლას იწყებს, აღმოჩნდება ის, რომ ბელადი არასოდეს ყოფილა ალჭურვილი ერთპიროვნული ძალაუფლებით: საბჭოთა პარტიული ხელმძღვანელობის თვით სტრუქტურა ითვალისწინებდა კოლექტიური გადარჩევილების მიღებას ყრილობებზე, პლენუმებზე, პოლიტიბიუროს მიერ. ასეთი იყო ძალაუფლების ვერტიკალი, იგი აბურდულ და დახლართულ პორიზონტალად წარმოვიდგება. ნებისმიერი გადარჩევილების მისაღებად ჯგუფების შეკვრაა საჭირო. და ასეთი ჯგუფები ლენინის სიკვდილის შემდეგ იქმნება: ტროცკის ჯგუფი და ზინოვიევისა და კამენევის ჯგუფი.

სტალინი სადღაა?

სტალინი საორგანიზაციო საკითხებზე პასუხისმგებელი იგი აირჩიეს გენერალურ მდივნად, ხელი რომ არ შეუშალს „დიად პოლიტიკოსებს“ „ლენინური მემკვიდრეობისთვის“ ბრძოლაში. მაგრამ იგი მშვიდად და დარწმუნებით ხელში იგდებს ოპონენტებსა და მოკავშირეებზე გავლენის ყველა ბერკეტს.

ტროცკი — სამოქალაქო ომისა და რევოლუციის გმირი — 1917 წლის ზაფხულამდე ბოლშევიკი საერთოდ არ ყოფილა. ამერიკული ემიგრაციიდან ლეიბა ბრონშტეინი (მისი ნამდვილი სახელი და გვარია), გემით ბრუნდება და მხოლოდ 1917 წლის ზაფხულში უერთდება ლენინელებს. ქარიზმატული ორატორი ელვისებურ კარიერას იკეთებს. წესრიგს ამყარებს ფრთხილად უკან დახევისთვის ყოველი მეათე წითელარმიელის დახვედრის შემოღებით.

სტალინი მისთვის პროფინციელი უსწავლელი კაცია, მაგრამ სტალინის ზურგს უკან ბოლშევიკური იატაკქვეშეთის 16 წელიწადი აქვს გავლილი, 6 გადასახლება, 8 გამოქცევა გადასახლებიდან. მისთვის ტროცკი მეტიწარა და

მაგრამ სტალინისთვის ძველი ნაცნობები მაცნე უფრო ახლობლები არიან. ორივეს თითქმის 20 წელიწადია იცნობს. ამიტომ, როცა ისინი შესთავაზებენ ხმის მიცემას ტროცკის წინააღმდეგ, იგი შევა ტრიუმფირატში.

კამენევისა და ზინოვიევის მსოფლმხედველობა ცოტათი თუ განსხვავდება ტროცკის მსოფლმხედველობისგან. მაგრამ ისინი პირადად არიან მასთან დაპირისპირებულნი, ვერ ეგუებიან ლეიბა ბრონშტეინს.

რა სურდათ მათ? მსოფლიო რევოლუცია, აი, ესაა წინააღმდეგობის ქვაკუთხედი. რევოლუციონერებისთვის რუსეთი ქვეყანა კი არ არის, ტერიტორიაა, საიდანაც აზვირთდება რევოლუციის ტალღა და მსოფლიოს გადაუვლის.

სტალინი თავდაპირველად ფრთხილად შეეპასუხება, მაგრამ უცებ რიგითი პარტიელების მხარდაჭერას იგრძნობს, რომლებსაც საკმაოდ მობეზრდათ რევოლუციონერობა.

ტროცკი თავის ტალღაზე რჩება, სტალინმა კი დაიჭირა ახალი განწყობილება საზოგადოებაში: დროა, კრეისერი „ავრორა“, რევოლუციის ეს სიმბოლო, სამუდამო ნაცვაყუდელში დადგეს.

ტროცკი დარწმუნებულია თავის პოპულარობაში. მიაჩნია, რომ ერთი ნაბიჯი აკლია ქვეყნის პირველკაცობამდე. კამენევი და ზინოვიევი, ეტყობა, შეეგუენ ამ აზრს.

აი ამ მომენტში პარტიელთა კამათი დანგრეული ქვეყნის აღდგენის საკითხებზე კონფლიქტში გადაიზარდა. სტალინის ზომიერი პოზიცია მხარდაჭერილია. ზინოვიევისა და კამენევის გაიყვანენ პარტიის ცენტრალური კომიტეტიდან და გარიცხავენ პარტიიდან.

ზინოვიევის ჩამოაცილებენ ლენინგრადის ხელმძღვანელობას, ქალაქისა, რომელსაც

სახალხო კომისარიატის ეს სახლი, რომელიც 30-იან წლებში მოსკოვის ცენტრში აგებული, წმინდა ნყლის ტროცკისტული მემკვიდრეობაა. ამ შენობა-კომუნის მიხედვით შეიძლება წარმოვიდგინოთ, როგორად ესახებოდათ მომავალი ტროცკის მიმდევრებს.

მიუხედავად იმისა, რომ ბინები აქ საკმაოდ ფართოა, არაფერი პირადად და კერძო ნაგულისხმევს არ არის. სახალხო კომისარიატის აქ მცხოვრები თანამშრომლების პირადი ცხოვრება თანმიმდევრულად და გეგმაზომიერად უნდა დარღვეულიყო: ბავშვებს საერთო საბავშვო ბაღებში ჩააბარებდნენ, საღამოებს საერთო კლუბში გაატარებდნენ, სადღილი — საერთო სასადლოში... ქართველი ბოლშევიკისთვის ოჯახური კერის ასეთი მოშლა წარმოუდგენელი რამ იყო.

იმ წლების სტალინური პოლიტიკა სწორედ რომ ტრადიციულ ღირებულებათა განმტკიცებისკენაა მიმართული. ტროცკისტი-ნოვატორების თვალში იგი ყავლგასული კონსერვატორია: ესწრება არა მეიერხოლდის ფუტურისტულ სპექტაკლებს, არამედ მკირე სამხატვრო თეატრში ბულგაკოვის „ტურბინების დღეებს“. უყვარს საოჯახო ვახშამი ზუბალოვის აგარაკზე მაშინდელ სოფლურ რუბლიოვკაში, უბრუნებს საბჭოთა ბავშვებს ნაძვისხის მხიარულ დღესასწაულს. ბრძოლით დაღლილი ხალხი, როგორც წყალნალეული ხვეს, ეჭიდება ჯერ კიდევ ღარიბულ, მაგრამ მშვიდ ყოფას.

სტალინის გაძლიერება ტროცკის მხედველობიდან გამორჩა. 1926-ში იგი ჯერ კიდევ დარწმუნებული იყო, რომ მას, ბრწყინვალე ორატორს, უპირისპირდება მხოლოდ და მხოლოდ ტექნიკური გენერალური მდივანი, რომელსაც იოლად მოიცოლებს ჩვეული რიტორიკით. 1926 წლის ზაფხულში პოლიტიბიუროს სხდომაზე ტროცკი განმგმირავი ირონიით წარმოთქვა:

— ამხანაგი სტალინი პარტიისა და რევოლუციის მესაფლავედ წარმოვიდგება.

სტალინური ინდუსტრიალიზაციის შედეგად შესაძლებელი გახდა რუსეთის დედაქალაქის დედა მდინარესთან დაკავშირება, რისი განხორციელებაც რუსეთის დიდმა იმპერიამ 200 წლის წინათ ვერა და ვერ შეძლო.

მაგრამ აპლოდისმენტები არ ესმის: პარტიელეებზე აღარ მოქმედებს ამგვარი გამოხდომები. 9 წელიწადი გავიდა რევოლუციიდან. საკმარისია! გვეყვება! 1927 წლის შემოდგომაზე ტროცკი გამოჰყავთ პოლიტიბიუროს შემადგენლობიდან, გადაასახლებენ ალმა ათაში, შემდეგ კი ქვეყნიდან გაასახლებენ. ტროცკი კრემლის ბინიდან ხელში ატაცებული რომ გამოჰყავდათ, იგი წინააღმდეგობას უწევდა და ყვიროდა:

— შეხედეთ, როგორ ექცევიან დიად რევოლუციონერს! კობა, რატომ უნდა წავიდე მოსკოვიდან, როგორ უნდა ვიმგზავრო?

რაზეც სტალინმა უპასუხა:
— Тише едешь, дальше будешь. Дальше поедешь, тише будешь.

მაგრამ ტროცკი უცხოეთში არ გაჩუმებულა. მისი მომხრეები იმალებიან, მაგრამ მაინც დისკუსიონებენ სტალინის ჯგუფთან, რომელიც ასე წარმოგვიდგება: მოლოტოვი, კავანოვიჩი, კიროვი, კუბიშევი, ორჯონიკიძე, ვოროშილოვი.

ზინოვიევი საჯაროდ იხდის ბოდიშს და იგი უფროსად „ბოლშევიკის“ სარედაქციო კოლეგიის შემადგენლობაში შეჰყავთ, მაგრამ კიროვის მკვლელობამდე რამდენიმე თვით ადრე — 1943 წლის 1 აგვისტოს იგი აქვეყნებს უზარმაზარ სტატიას, რომელშიც მოითხოვს, უარი თქვან საბჭოთა კავშირის ინდუსტრიალიზაციაზე, რადგან მალე რევოლუცია გაიმარჯვებს ავსტრიაში, შემდეგ გერმანია დაამხოვს ნაცისტებს, ჩეხოსლოვაკიაში იზეიმებს კომუნიზმს. მთელი მსოფლიო კომუნიზმის ერთობაში შეერწყმება და არავითარი საგარეო საფრთხე არ დაემუქრება საბჭოთა კავშირს. თვით საბჭოთა კავშირიც არ იარსებებს, იქნება ერთიანი კომუნისტური დედამიწა.

სტალინი ზინოვიევის ამ სტატიას არ აპატიებს.

ამ დროს სერგეი კიროვი სტალინის ქვეშევრდკად ერთგული თანამებრძოლი და ხელისუფლებაში გაველინა პიროვნებაა, არა მხოლოდ პარტიის უსაყვარლესი ადამიანია, როგორც მას სტალინი უწოდებდა, არამედ მისი უახლოესი მეგობარია: ყოველწლიურად ერთად ისვენებენ სოჭში.

სტალინი წერს წერილს ცოლს ისე, თითქოს კვლავ თბილისის ობსერვატორიაში მუშაობდეს: „აქ ჯერჯერობით კარგი ამინდია. მე და კიროვმა გულმამ 12 საათზე გავზომეთ ტემპერატურა ქვემოთ პუზანოვკასა და ზემოთ, სადაც ახლა ვცხოვრობ. განსხვავება რიანურით სამი გრადუსი იყო, ახალი ავარაკის სასარგებლოდ. ეს ნიშნავს, რომ ჩვენთან აქ, ზემოთ ისეთივე ტემპერატურაა, როგორც ვაგრასა და სოხუმში. ერთხელ, მხოლოდ ერთხელ ვიყავი ზღვაზე. ვიბანავე. ძალიან კარგია. კვლავაც ნავალ. კიროვთან ერთად კარგი დრო გავატარეთ.“

რუპან სერგეივი, სტალინის შვილობილი — არტიომ სერგეივის ვაჟი:
— მამაჩემის მოწმობით, კიროვი სტალინის უახლოესი მეგობარი იყო. ისინი ერთად ასწორებდნენ წიგნს — „საკ.კპ (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი...“ სტალინმა ძალიან მიმიმედ განიკადა კიროვის დაღუპვა.

სტალინის ძალაუფლებაში მყარი დასაყრდენი სჭირდებოდა და ასეთი იყო კიროვი, რომელსაც კავკასიიდან იცნობდა. ისინი ერთად შედლებდნენ ოპოზიციასთან გამკლავებას, რომელიც ამჟამად ტროცკისტულ ოპოზიციად ჩამოყალიბდა.

ამიტომ იყო უარესად მნიშვნელოვანი 1934 წელს კიროვის მკვლელობის დაკითხვის დროს გამოძიების მიერ დასმული შეკითხვა, რომელმაც დიდად შეცვალა სსრ კავშირის ისტორია.

— თქვენს გადაწყვეტილებაზე, მოგეკლათ კიროვი, რა გავლენა იქონია თქვენმა კავშირმა ოპოზიციონერ ტროცკისტებთან?

— ჩემს გადაწყვეტილებაზე, მომეკლა კიროვი, გავლენა იქონია ჩემმა კავშირმა ოპოზიციონერ-ტროცკისტებთან — ბარდინთან, შაცკისთან, კატუნიევთან და სხვებთან.

იგზავნება დებუმა მოსკოვში. მონაცემები დასახელებულ მოქალაქეებზე — ლენინგრადის კომკავშირის ბელადებზე უკვე მოაოვეებულია: სამოქალაქო ომის პერიოდში ყოფილი იატაკქვეშელები, ანარქისტები, ტროცკის თანამებრძოლები, რომლებიც მტრულად არიან განწყობილი პირადად ამხანაგ სტალინის მიმართ.

ერთი დღის შემდეგ ნიკოლაევი უფრო კონკრეტულად უპასუხებს გამოძიებელს:
— დაახ, მე ვიყავი ტროცკისტულ-ზინოვიევიური, კონტრრევოლუციური ორგანიზაციის წევრი.

ტროცკის გვარს ემატება ზინოვიევის გვარი.

აკადემიის გამომცემლობის მთავარ რედაქტორობამდე დაქვეითებულ კამენევს ამასობაში სვეტიან დარბაზში კიროვთან გამოსამშვიდობებლად ურიგოდ შეჰყავს მწერალი კორნეი ჩუკოვსკი. ეს სერგეის დამცველი ნითელარმიელები ჯერ კიდევ ცნობენ ლენინის თანამებრძოლ კამენევს. ჩუკოვსკი ახალი სახეა.

რამდენიმე დღეში კამენევს დააპატიმრებენ. ჩუკოვსკი თავის დღიურში ჩაწერს:

„წუთუ იგი ასეთი არამზადაა?! წუთუ მას რაიმე კავშირი ჰქონდა კიროვის მკვლელობასთან?! ამ შემთხვევაში იგი ზებუნებრივი ფარისეველია, რადგან კიროვის კუბოსკენ იგი ჩემთან ერთად ღრმად დამწუხრებული მიდიოდა. აღმფრთხილები იყო საზოგადოებრივი მკვლელობის და თავი ისე მოჰქონდა, თითქოს მხოლოდ ლიტერატურითაა დაკავებული. გამომართვა სტატია შექსპირის შესახებ და, ისე ჩანდა, სრულად ჩაფლულია თავის ლიტერატურულ საქმიანობაში. ამ დროს კი...“

ამ დროს კი შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარი გენრიხ იაგოდა სტალინისგან მიიღებს დავალებას, გაარკვიოს ამ მკვლელობის პოლიტიკური საფანელი. დრო უძნელესია. მსოფლიო რევოლუცია აჩრდილად იქცა.

გერმანიაში ძალაუფლება ნაცისტებმა იგდეს ხელთ. საბჭოთა კავშირი ციხესიმაგრედ უნდა იქცეს. მას კი ახალი შაშხანების სანარმოებელი ფული არ გააჩნია. უფრო უარესია ის, რომ ოქროს მარაგი ვანადგურებულია ნების პოლიტიკის — ლენინის ახალი ეკონომიკური პოლიტიკის წყალობით. ენერგომეცველების ექსპორტი მოგებას არ იძლევა. ქვეყანაში არნახული ეკონომიკური კრიზისია. საბჭოთა კავშირი იღებს სესხებს, რომლებიც ხორბლით უნდა გაისტუმროს.

კოლექტივიზაციამ საკვები პროდუქტების პრობლემა კი გადაწყვიტა, მაგრამ გამანარაგლებობა, დაასუსტა სოფელი და გამოიწვია სოფლებიდან ქალაქად მოსახლეობის ტალღის აზვირთება.

სწორედ ამ დროს საბჭოთა კავშირში ჩნდება მეტალურგიული კომბინატები — ბელაგორსკის, კუზნეცკის, ზაპოროჟიეს; სტალინგრადისა და ჩელიაბინსკის სატრაქტორო ქარხნები; კომბაინები მზადდება როსტოვში, ნიჟნი ნოვოროდში — ავტომობილები, ავიაქარხნები ამენდა მოსკოვში, სამარაში, ვორონეჟში.

საექსპლუატაციოდ ჩაბარდა დნეპროვსკი და თურქსიზი. წინა პერიოდის არეულ და კრიტიკულ სიტუაციასთან შედარებით, ის, რაც ქვეყანაში ხდება, მშვიდი და მამლარი ცხოვრების იმედს აძლევს ხალხს.

— ცხოვრება უკეთესი გახდა, ამხანაგებო, ცხოვრება მხიარული გახდა! როცა ცხოვრება მხიარულია, შრომაც სახალისოა. ჩვენთან კრიზისი რომ იყოს, ჩვენთან რომ იყოს უმშუგვრობა — მუშათა კლასის უბედურება, ჩვენთან სიღატაკე რომ იყოს, ჩვენი პროდუქცია რომ არ იზრდებოდეს, ჩვენი ქვეყნის მუშებსა და გლეხებს ასეთი კარგი მთავრობა რომ არ ჰყავდეს, რომელიც მათზე ზრუნავს და ანგარიშს უწევს მათ საჭიროებას, ცუდად და უხალისოდ რომ ვცხოვრობდეთ, მაშინ არავითარი სტახანოვიური მოძრაობა არ გვექნებოდა, გარნმუნებთ!

ასე მიმართა სტალინმა სტახანოვიური მოძრაობის მოწინავე მოწინაელებს კრემლში მოწვეულ შეკრებაზე.

1937 წელს გაიხსნა ვოლგა-დონის არხი, რომელმაც მოსკოვი 5 ზღვის ნავსადგურად აქცია.

ამ არხის მშენებლობაზე ფართოდ იყო გამოყენებული პატიმართა შრომა, რისთვისაც სპეციალური ბანაკიც კი გაიხსნა — დიმიტროვლავი. შედეგად 4 წელიწადში განხორციელდა გრანდიოზული პროექტი, რომლის ავტორი ჯერ კიდევ პეტრე პირველი იყო. ე.ი. სტალინური ინდუსტრიალიზაციის შედეგად შესაძლებელი გახდა რუსეთის დედაქალაქის დედა მდინარესთან დაკავშირება, რისი განხორციელებაც რუსეთის დიდმა იმპერიამ 200 წლის წინათ ვერა და ვერ შეძლო.

აქ, ამ წყალშესაყრის ორ ნაპირზე იდგა ორი გოლიათის ფიგურა — ლენინის, რომელიც რუსეთის ძეგლთა შორის დღესაც უდიდესია, და სტალინის, რომლის ქანდაკება პოსტამენტიდან ხრუშჩოვის „დათბობის“ დროს ჩამოაგდეს.

მაგრამ ამ ძეგლებით კი არ არის ღირსშესანიშნავი ეს ადგილი, არამედ იმით, რომ აქ წარმოდგენილია მხოლოდ ერთ-ერთი რეალიზებული პროექტი მასშტაბური სტალინური ინდუსტრიალიზაციის: მარტო აქ, არხის გაყოლებაზე აიგო 11 რაბი და 7 ელექტროსადგური.

დღევანდელი გადასახედიდან ეს წარმოუდგენელ გარღვევად გვეჩვენება, მაგრამ მაშინ ყველა უკმაყოფილო იყო პირველი ხუთწლიეების ტემპებითა და შედეგებით და მათ ჩაგარდნას აღიარებდნენ. მაგრამ ყველაზე სერიოზულ პრეტენზიებს სტალინური კოლექტივიზაციის მიმართ გამოთქვამდნენ.

ამხანაგები სტალინის ლამის სისხლიან ტირანს უწოდებენ. სტალინი თითქოს თავს იმართლებს, აღიარებს დაშვებულ გადახრებს, მაგრამ ასაბუთებს მათ ისტორიული აუცილებლობით: დროა მკაცრი და ღონისძიებებიც მკაცრია.

პლენუმის სტენოგრამის გამოქვეყნება 1932 წლის გაზეტებში აკრძალეს.

სტალინი ცენტრალური კომიტეტის იმ პლენუმზე ამბობდა:

„აქ ყვიროდნენ: ხვრეტენ გლეხებს. ვის ხვრეტენ? ტყუიან... მსგავსი არაფერი ხდება. თავთავებისთვის ხვრეტენ? სისულელეა. არ არის სწორი! სამეურნეო ნაწილის ხელმძღვანელები, უმეტესად, ინტელიგენტები, ყოფილი ოფიცრები არიან. მათი ჩვენებები ძალიან საინტერესოა. როგორ უწოდებენ კოლმეურნეობაში, როგორ დათესეს, როგორ იპარავდნენ თესლს და როგორ ჩნდებოდა გამელოტებული ადგილები. ეს შესანიშნავი ამბავია, მთელი ეპოპეა. მავნებლობდნენ იმისთვის, რომ დაეშალათ კოლმეურნეობა.“

ჩვენ რა, უკან უნდა დავიხიოთ ამ არამზადების წინაშე? არა. ჩვენ მათ დავაპატიმრებთ და მათ ადგილებზე დავაწინაურებთ პატიოსან, უპარტიო ადამიანებს. ამხანაგო სმირნოვ, ამ ყველაფერს ნუ ენდობით.“

ამხანაგი სმირნოვი რსფსრ სოფლის მეურნეობის სახალხო კომისარია, გლეხთა ინტერნაციონალის ხელმძღვანელი. 1937 წელს სმირნოვს დახვრეტენ.

ამ დროს კი დასავლეთში ბევრი ადამიანი საბჭოთა კავშირის მიმართ სიმპათიურადაა განწყობილი. სტალინთან ჩამოდიან მსოფლიოში სახელმწიფოებრივი მწერლები. დასავლეთში დეპრესია მძინვარებს, საიდუმლოებით მოცული საბჭოთა ხუთწლიეების მიღწევები კი მომავადობეულია.

ლიონ ფეიხტვანგერი, ემილ ლუდვიგი, ანრი ბარბიუსი, რომენ როლანი წერენ ქვეყნის შესახებ და ესაუბრებიან სტალინს. მხოლოდ ფრანგი მწერალი, ნობელის პრემიის ლაურეატი ანდრე ჟიდა უკმაყოფილო — სტალინი კატეგორიული წინააღმდეგია ერთსქესიანთა ქორწინების.

გაბრძელება იძენება
ტელევიზიის საგაზეთო ვარიანტი მოაშუადა არმაზ სანაბლიძემ

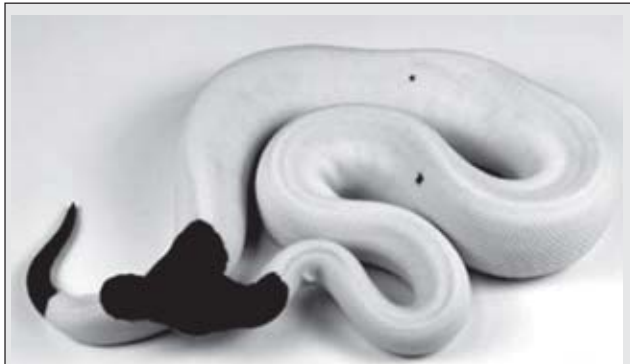

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უნიტაზი კატაბისთვის

48 წლის ავსტრალიელმა დინიანერმა ჯო ლაპიჯმა სპეციალურად კატებისთვის უნიტაზი შექმნა. მონაცემების მიხედვით „LitterKwitter“ ჰქვია. ჯო თავდაპირველად უნიტაზის გამოყენება საკუთარ კატა დუგალს ასწავლა. რამდენიმე გაკვეთილის შემდეგ კატამ ადამიანის მსგავსად უნიტაზზე დაჯდომა შეძლო. ჯო შინაური ცხოველის მაგალითზე მომხმარებელს უმტიკიცებს, რომ კატის უნიტაზი ისევე კომფორტულია პატრონისთვის, როგორც ამ შინაური ცხოველისთვის.

უნიკალური შავ-თეთრი პითონი

აშშ-ში უნიკალური გველი — მდედრობითი სქესის სამეფო პითონი იყიდება. იშვიათი შეფერილობის გველის ფასი 16 000 აშშ დოლარია. გველის პატრონის, კოლინ უივერის, თქმით, ასეთი ფერის პითონი განსაკუთრებულია და ის მხოლოდ საფუძვლიანი სელექციის შედეგად გაჩნდა, რასაც კოლინმა 7 წელი მოანდომა. უივერი ირწმუნება, რომ მისი სამეფო პითონის განმავლობაში მხოლოდ ასეთივე ფერის მხოლოდ ორი

გველი არსებობს. აქედან ერთ-ერთი ისე უივერის გამოყვანილია. როგორც პითონის პატრონი აცხადებს, ასეთი სახის მუტაცია გველებს არა მხოლოდ მრავალფეროვანს და მიმზიდველს ხდის, არამედ პითონთა მოშენებისთვისაც ძალიან კარგია. ცნობილია, რომ სასურველი შედეგის მისაღებად წლებია საჭირო, ვინაიდან სამეფო პითონები მთელი ცხოველების განმავლობაში მხოლოდ 6 კვერცხს დებენ.

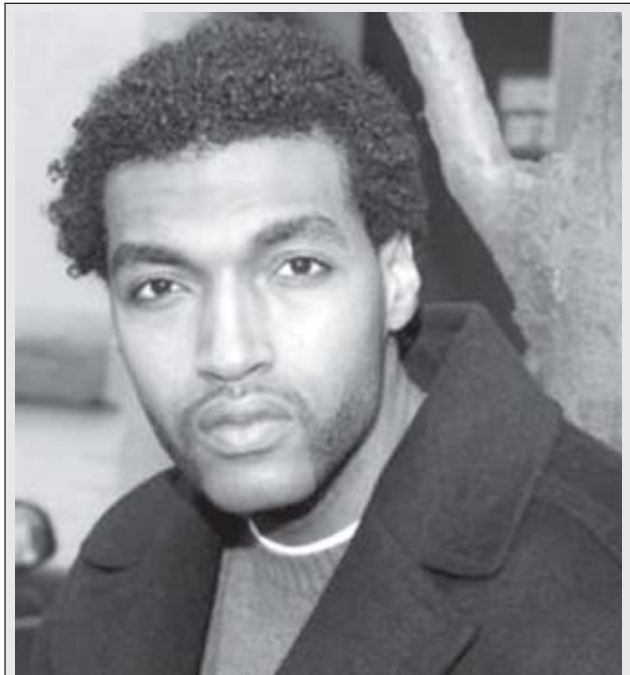
მინისქვეშა ქალაქი ავსტრალიაში

ავსტრალიაში არის პატარა მალაროელთა ქალაქი კუბერ-პედი, რომელიც მთლიანად მინის ქვეშაა გაშენებული. ეს ქალაქი ქვეყნის სამხრეთ ნაწილშია, სადაც უდაბნოს კლიმატია.

მინისქვეშა ქალაქი 1915 წელს, მას შემდეგ შეიქმნა, რაც ამ ტერიტორიაზე ძვირფასი ქვის, ოპალის, საბადო აღმოაჩინეს. მაღალი ტემპერატურის გამო, მალაროელებმა მინისქვეშა საცხოვრებელი ფართობი გათხარეს. მაღარო დღემდე მოქმედებს. იქ მომუშავე ზოგიერთი

ადამიანი ჯერ კიდევ მინის ზემოთ, 40-გრადუსიან სიცხეში ცხოვრობს, ხოლო მათ, ვინც მინის ქვეშ ცხოვრება არჩიეს, საკმაოდ კარგი კომფორტი აქვთ შექმნილი. მათ სახლებში გრილა, ტემპერატურა 24 გრადუსს არ აღემატება, ხოლო ტენიანობა 20%-ია. დიდი ხნის განმავლობაში კუბერ-პედის შესახებ ძალიან ცოტა ადამიანმა იცოდა. 1980-იან წლებში ავსტრალიის ამ უდაბნოს ათასობით ტურისტს მოაწყდა. 1981 წელს ადგილობრივმა უმბერო კორომ მინის ქვეშ პირველი სასტუმრო ააშენა. ახლა ქალაქში 3000-მდე ადამიანი ცხოვრობს და ისინი ყოველდღიურად აფართოებენ მინისქვეშა ქალაქის ტერიტორიას.

აპერიკელი ეპოპლას სიყვარულის ნაკლებობის გამო უჩივის

ნიუ იორკში მცხოვრები 32 წლის ბერნარდ ბეი მშობლებს სიყვარულის ნაკლებობის გამო სასამართლოში უჩივის. მამაკაცის თქმით, მშობლებს ის არ უყვართ და კომპენსაციის სახით 200 000 დოლარს ითხოვს.

ბერნარდი უსახლკაროა და ამაში მშობლებს ადანაშაულებს. უფროსი ბიძგის თქმით, საუბარში მამაკაცმა განაცხადა, რომ სახლიდან 12 წლის ასაკში წავიდა, რადგან მშობლებისგან სიყვარულს არასდროს გრძნობდა და მათგან სიტყვიერი შეურაცხყოფის ატანა უწევდა. მოგვიანებით კი სმა დაიწყო. ბერნარდი ამტკიცებს, რომ მისი დღევანდელი მდგომარეობა მხოლოდ მშობლების ბრალია. მან ბრუკლინის სასამართლოში სარჩელი უკვე შეიტანა. სარჩელში მიუთითა, რომ მშობლების არასაკმარისი სიყვარულის გამო თავს სამყაროსგან გარიყულად იგრძნობდა და თვლის, „ვერასდროს ვგრძნობდი,

რომ მშობლებს ვუყვარდი. ჩვენ ოჯახი არასდროს გვეკონდა. ისინი ჩემზე არ ზრუნავდნენ. როდესაც სახლიდან გავიქეცი, 12 წლის ვიყავი. შემდეგ დავბრუნდი, მაგრამ დეიდა მითხრა, რომ, სანამ სახლში შემიშვებდა, 45 წუთი გარეთ უნდა ვმდგარიყავი“, — ამბობს ბერნარდი. ბერნარდის დედა აცხადებს, რომ ის და მისი მუდმივ ვაჟისთვის ასეთი დიდი ოდენობის თანხის მიცემას არ აპირებენ. „ბერნარდს საკუთარი ფული არასდროს ჰქონია. არასდროს უმუშავია, ამიტომაც დროა, წავიდეს და სამსახური მოძებნოს“, — განაცხადა ბერნარდის დედა.

აპერიკელმა სახლი ნაპრისგან ააშენა

კალიფორნიის შტატში, ქალაქ კამბრიაში უცნაური ნაგებობა დგას, რომელიც ახლა უკვე ადგილობრივ ღირსშესანიშნაობად ითვლება. უნიკალური სახლი ნაგვისგანაა აშენებული.

მისი შემქმნელი არტურ ბილია. ბილს ძალიან უყვარდა სხვადასხვა გამოუსადეგარი ნივთის შეგროვება და ვერაფრით ელეოდა მათ. დროთა განმავლობაში მის მიერ შეგროვებული ნაგავი ნამდვილ ბარიკადად იქცა და ცოტაც და უცნაურ კოლექციონერს თავზე დაემხოვდა. ბილიმა გადაწყვიტა, გამოუსადეგარი ნივთებით ნამდვილი სახლი აეშენებინა. შენობას არტურმა Nit Wit Ridge-ი დაარქვა და მის აშენებას თითქმის მთელი ცხოვრება მოანდომა. მას არაფერი გაეგებოდა არქიტექტურის და თან მარტო მუშაობდა. სახლის ასაშენებლად არტურმა ყველაზე უცნაური ფუნდამენტი შექმნა — მან გი-

განტური ორმო ამოთხარა, ხოლო შემდეგ ის სხვადასხვა სახის ნაგვით აავსო. ამას მოჰყვა ტერასების, დეკორატიული არქების, ბილიკებისა და შადრევნების აწყობა. სხეულისთვის გამოუსადეგარ ნივთებს თითქმის ყოველდღე ეზიდებოდა. ცოტა ხნის წინ Nit Wit Ridge-ის შემქმნელი 96 წლის ასაკში გარდაიცვალა. ნაგვისგან შექმნილი სახლი მაიკლ და სტენის ომელების მფლობელობაში გადავიდა, რომლებიც არტურ ბილს დიდ პატივს სცემდნენ და ეხმარებოდნენ. ახლა Nit Wit Ridge-ს ყოველდღე სტუმრობენ ტურისტები, რომლებსაც არტურის ისტორიას სახლის ახალი მფლობელები უყვებიან.

მსოფლიოში სახელგანთქმული პოლიგლოტა

პოლიგლოტს ბევრ ენაზე მოლაპარაკე ადამიანს უწოდებენ. თანამედროვე მსოფლიოში უამრავი ენა არსებობს. ნებისმიერ ადამიანს შეუძლია ბევრი ენის ათვისება? თვითონ პოლიგლოტები ამას დადებითად პასუხობენ — დიახ, შეუძლია, თუკი ენების შესასწავლად ადამიანს მოთმინება, შრომისმოყვარეობა, სურვილი, ნებისყოფა და ენერჯია ეყოფა.

ზოგიერთი პოლიგლოტის ბიოგრაფიას სათავგადასავლო რომანივითაც კი წაიკი-

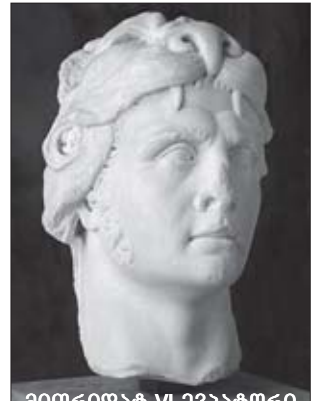
თხავ. ამ გასაოცარ ადამიანთა ცხოვრება კიდევ ერთხელ ადასტურებს, რომ ადამიანის შესაძლებლობები განუსაზღვრელია. კაცობრიობის ისტორიაში პირველ პოლიგლოტად პონტოს მეფე მითრიდატ VI ევპატორს ასახელებენ. ამბობენ, რომ მან 22 ენა იცოდა. ძველი დროის ყველაზე ცნობილი ქალი-პოლიგლოტი კი ეგვიპტის უკანასკნელი დედოფალი (69-30 წწ. ჩ.წ.აღ-მდე) კლეოპატრა იყო. მან არანაკლებ 10 ენა იცოდა, ბერძნულსა და ლათინურთან ერთად. კრისტინა რასმუს რასკი (1787-1832) დიდი დანიელი ენათმეცნიერი, 230 ენაზე ლაპარაკობდა თვისუფლად;

ჯუზეპე მეცოფანტი

კრისტინა რასმუს რასკი

მითრიდატ VI ევპატორი

კიდებლად, წიგნებით ისწავლა. წარმოშობით ლიბანელი ზიად ფაუზი (დაიბადა 1954 წ.) კი ბრაზილიაში ცხოვრობს. თავისუფლად ლაპარაკობს, კითხულობს და თარგმნის 58 ენიდან. 1997 წელს გინესის რეკორდების წიგნმა ის პლანეტის მთავარ პოლიგლოტად დაასახელა.

იდეალური სხეობა

რა სხეობა უნდა იყოს სიმალღეში ქალსა და კაცს შორის? ჰოლანდიაში მეცნიერებმა იდეალური მაჩვენებელი აღმოაჩინეს. გამოკითხვის შედეგებმა აჩვენა, რომ, რესპონდენტთა უმეტესობის აზრით, მამაკაცი აუცილებლად ქალზე მაღალი უნდა იყოს. ქალები მათთან თავს უფრო დაცულად გრძობენ. სუსტი სქესის წარმომადგენლებს სურთ, რომ მათი პარტნიორი მათზე 20 სმ-ით მაღალი იყოს. თავის მხრივ, მამაკაცებს სურთ, რომ ქალი მათზე 7.5 სმ-ით იყოს დაბალი. გამოკითხვაში მონაწილეობა 50 000-მა ადამიანმა მიიღო. აღმოჩნდა, რომ მამაკაცის იდეალური სიმაღლე 190 სმ-ია, ხოლო ქალის — 174-სმ.

კლანების ყველაზე მოხუცი ქალი 115 წლის მისაო ოკავაა

იაპონიაში, ქალაქ ოსაკაში მცხოვრები მისაო ოკავა პლანეტის ყველაზე მოხუც ქალბატონად აღიარეს. მარტში მისაოს 115 წელი შეუსრულდა.

ყველაზე მოხუცად ოკავა ჯერ კიდევ იანვარში ორგანიზაცია Gerontology Research Group-მა აღიარა. ახლა რეკორდი გინესის რეკორდების წიგნის წარმომადგენელმაც დაადასტურა. მისაო ოკავა 1898 წლის 5 მარტს ოსაკაში, კიმონოს ოსტატის ოჯახში დაიბადა. მას სულ სამი შვილი ჰყავდა. ორი მათგანი ცოცხალია და ერთმა

ცოტა ხნის წინ 90 წლის იუბილე აღნიშნა. იაპონელ ყველაზე ხანშიშესულ ქალბატონს 4 შვილიშვილი და 6 შვილთაშვილი ჰყავს. მისაომდე ყველაზე მოხუცი ქალის ტიტულს ასევე იაპონელი — კოტო ოკუბო ატარებდა. ის 2013 წლის დასაწყისში გარდაიცვალა. მსოფლიოში ყველაზე მოხუცი მამაკაცი ასევე იაპონის მოქალაქე, 115 წლის ძიროუმონ კიმურაა. შეგახსენებთ, ქართველი ქალბატონი ანტისა ხვიჩავა 2012 წელს 132 წლის ასაკში გარდაიცვალა.

6 წლის ბიჭმა ნიგნი დანარა

6 წლის დილან სიგელმა, რომელიც ლოს-ანჯელესში ცხოვრობს, ავადმყოფი მეგობრის, ჯონ პურნაზარაიანის, დასახმარებლად ნიგნი დანარა. 7 წლის ბიჭს იშვიათი მემკვიდრეობითი დაავადება — გლიკოგენოზი აქვს.

ჯონის გადასარჩენად მისი უმცროსი მეგობარი თავის დანერგულ ნიგნებს ყიდის. 16-გვერდიანი თხზულებას „შოკოლადის ბატონი“ ჰქვია. ნიგნის გამოცემისთვის თანხები დილანის მშობლებმა გაიღეს, ხოლო ნიგნისადმი საზოგადოების ყურადღების მისაპყრობად ძალისხმევა არ დიშურა სუპერმარ-

კეტმა Whole Foods. სუპერმარკეტი ყოველ შექმნილ ნიგნზე კლიენტს შოკოლადს ჩუქნის. პატარა ბიჭმა ნიგნის გაყიდული ეგზემპლარებით უკვე შეაგროვა 30 000 დოლარი. გარდა ამისა, იშვიათ დაავადებას, რომელიც მის მეგობარს აქვს, ახლა საზოგადოების მხრიდან მეტი ყურადღება ეთმობა. სამწუხაროდ, პატარა მწერლის მეგობრის დაავადების განსაკურნებლად, მედიკამენტი ჯერ არ არსებობს, ამიტომ დილანის შეგროვილი თანხა ფლორიდის უნივერსიტეტის ბავშვთა ცენტრში გადაიღება.

სახლი გრინარე ღრინაზე

სერბეთში მდინარე ღრინაზე პანანინა სახლი დგას, რომელიც ადგილობრივებსა და ტურისტებს იზიდავს. ხის ქოხი სერბეთის ქალაქ ბაინა-ბაშტასთან ახლოსაა. სახლი მდინარის ცენტრში მდებარე კლდეზეა აშენებული და მისი ფანჯრებიდან ულამაზესი ხედი იძლევა. ამ სახლმა განსაკუთრებული პოპულარობა მას შემდეგ მოიპოვა, რაც ჟურნალ National Geographic-ში მისი ფოტოსურათები დაიბეჭდა. ეს სახლი 45 წელია სტუმრებს მასპინძლობს. ქოხს საინტერესო ისტორია აქვს. ის პატარა ბიჭების ჯგუფმა 1968 წელს ააშენა. ისინი მდინარეში ცურვის შემდეგ წყალში მდებარე კლდეზე ირუჯებოდნენ, მაგრამ უსწორმასწორო კლდე არაკომფორტული იყო, ამიტომაც ბიჭებმა მდინარესთან ახლოს მდებარე დანგრეული ფარდულიდან ფიცრები მოიტანეს, შემდეგ კი ქოხი ააშენეს. 45 წლის განმავლობაში სახლი წყალდიდობების შედეგად დაზიანდა.

სასტუმრო ნაგავსაყრელზე

შედეგად თავი უსახლკაროდ რომ იგრძნოთ, ფულის გადახდა მოგიწევთ. ქალაქ გეტებორგში მდებარე სასტუმრო „Faktum Hotels“ წარმოადგენს ლეიბს, რომელიც ნაგავსაყრელზე გდია და მისთვის 10 დოლარის გადახდაა საჭირო. ადმინისტრაცია სტუმრებს იმ ადგილებს სთავაზობს, სადაც უსახლკაროები ყველაზე ხშირად იკრიბებიან. როგორც მენეჯერი ამბობს, სტუმრებს ყველაზე მეტად გვირაბებში,

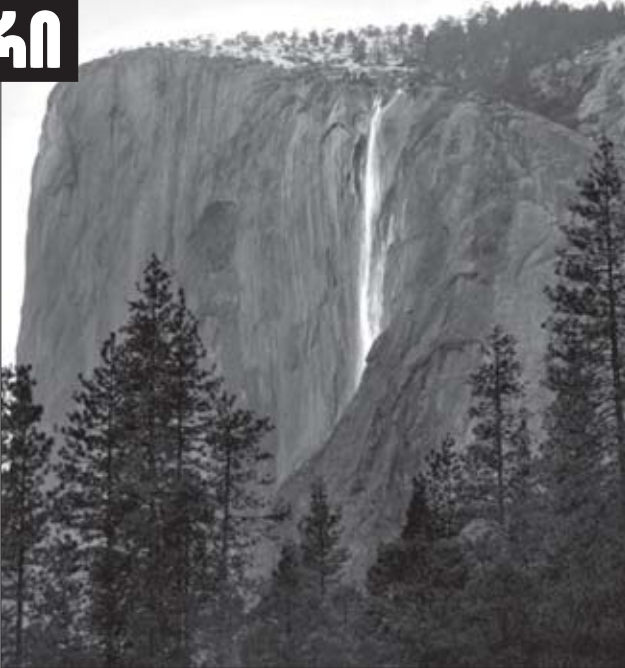
ტყეში, პარკებსა და ხიდის ქვეშ ძილი ურჩევნიათ. ნომრის ღირებულებაში უსაფრთხოებაც შედის — სტუმარს სხვა ადამიანები არ შეაწუხებენ. პროექტი მიზნად ისახავს, ყველამ გააცნობიეროს, თუ რას ნიშნავს ზამთრის სიცხეში თბილი ლოგინის ნაცვლად ქუჩაში ძილი. ადმინისტრაცია იმ საქველმოქმედო ორგანიზაციებთან თანამშრომლობს, რომლებიც გეტებორგში მცხოვრებ უსახლკაროებს ეხმარებიან.

ხეხსლოვანი ჩანჩქერი

ჩვენს პლანეტაზე არსებობს ასეთი ჩანჩქერი და მას ჰქვია Horsetail Fall, ანუ ცხენის კუდი. ის მდებარეობს აშშ-ში შტატ კალიფორნიაში. საინტერესო ისაა, რომ გარკვეული პერიოდში, კერძოდ კი თებერვალში, აქ წყლის მაგივრად ცეცხლი მოედინება. მიზეზი ბევრად მარტივად იმასთან შედარებით, რაც ამ სანახაობის მხილველმა შეიძლება იფიქროს. ჩანჩქერი ძალიან ახლოსაა კლდეებთან, ხოლო მზის სხივების სხვა კუთხით დაცემის გამო, ჩვენ გვეჩვენება რომ წყლის მაგივრად აქ გაფარვარებული მეტალი მოდის. სწორედ თებერვალში მთელი მსოფლიოდან აქ უამრავი ტურისტი და ფოტოგრაფი მოდის.

ქალმა სასამართლოს წაიღოებითი ჩვენება მისა

ბრიტანეთში პოლიციელი ძალი მოწმის სტატუსით „დაკითხეს“. ცხოველმა სასამართლოს წერილობითი ჩვენებაც „მისცა“. პროკურატურის წარმომადგენლებმა რამდენიმეჯერ მიმართეს ოთხფეხა პოლიციელს, სახელად Peach-ს და ეჭვმიტანილის დაკავების დეტალების შესახებ წერილობითი მოხსენების დაწერა სთხოვეს. Peach-ი თავად იღებდა მის დაჭერაში მონაწილეობას. გერმანული ნაგავის პატრონმა სცადა პროკურატურისთვის იმის ახსნა, რომ ძალი ვერ შეძლებდა მონის როლის მორგებას და მიუშვეს წერილობითი ჩვენების მიცემას, მაგრამ ამან არ გაჭრა.

პატრონი მიხვდა, რომ პროკურატურებს ვერ დაარწმუნებდა და მისი ძალის ნაცვლად ჩვენება თავად დაწერა. სპეციალურ ბლანკზე მან ბავშვური კალიგრაფიით შემდეგი ტექსტი დაწერა: „მე მას მივდექ. მე მას ვეპენ. ცუდი ადამიანია. ის გემრიელია. Peach-ი კარგი ბიჭია“. ასაკისთვის განკუთვნილ გრაფაში ძალის პატრონმა ჩანერა, რომ მონზე 4 წლისაა, ხოლო ხელმოწერის ნაცვლად ძალის თათის ანაბეჭდი დახატა. ძალის წერილობითი ჩვენება მალევე გახდა პოპულარული სოციალურ ქსელებში. მიიღეს თუ არა ჩვენება და განიხილა თუ არა ის სასამართლომ, უცნობია.

აშშ-ის კარდიოლოგების მიერ აღიარებული ქართული პრეპარატი გულს 30 წლით «ასახლგაზრდავებს»

ქართველები რატომღაც ყურადღებას ვამახვილებთ ჩინური, ტიბეტური, ინდური, არაბული მედიცინის საფუძველზე შექმნილ, სამკურნალო მცენარეებისგან დამზადებულ საშუალებებზე. გვაინფორმირებს, რომ სიტყვა „მედიცინა“ კოლხი მკურნალი ქალის მედეასგან იღებს საფუძველს, ხოლო „მედეას“ მამიდას — ჰეკატეს კოლხეთში სამკურნალო მცენარეების ბალი ჰქონდა გაშენებული. თითქმის 30 წელზე მეტია, რაც მეცნიერულად ვამუშავებდი ძველ ქართულ მედიცინაზე დაწერილ უამრავ წყაროს, ენციკლოპედიას და ადვოკატურულ უძველეს ქართულ კარბადინებში მოცემულ, საუკუნეებით გამოცდილ რეცეპტებს. ჩემი მრავალწლიანი კვლევის საგანს შეადგენდა, დამედგინა, რა იგულისხმებოდა იმ სასწაულმოქმედი ბალახის ქვეშ, რომელსაც მედეა ძალზე სწირად იყენებდა და რომელიც ცნობილია, ისტორიული წყაროების მიხედვით, „პრომოთეს ბალახის“ სახელწოდებით.

ქართველი მეცნიერი კახა სპაბსტარშივილი სწორედ ერთ-ერთი მათგანია, ვინც ამ უნიკალურ რეცეპტურაზე დაყრდნობით ქმნის თავის პრეპარატებს.

კახა სპაბსტარშივილი, ექიმი-ჰომეოპათი, აკადემიკოსი:

— ისტორიული წყაროების მიხედვით, ამ ბალახის შეზავებით მომზადებულ ნამალს გააჩნდა სასწაულმოქმედი ძალა. ისტორიულ წყაროებზე მუშაობის დროს ნაპოვნად ამ მცენარის აღწერილობასაც: „ფესვი ახლად გადაჭრილ ხორცს ჰგავს... მისი წვენი მთაში ნაზარდი ნიფლის შავი სითხის ფერი“... სხვა, ძველ ბერძნულ წყაროს მიხედვით კი: „ამ სასწაულმოქმედ ბალახის ფესვს გულის ფორმა ჰქონდა“! ბერძენი ავტორების მტკიცებით, ეს ბალახი მხოლოდ კავკასიაში ხარობს და უძლიერესი სამკურნალო თვისების მატარებელია. ამ მცენარის უძლიერესი მატინიზირებული ფეხები გამოწვეული იყო გულის კუნთზე უდიდესი გამაჯანსაღებელი მოქმედებით, რაც გა-

მოვიყენე კიდევ ჩემ მიერ შექმნილ „გულის ელექსირში“. ჩიხში შესულ კლასიკურ მედიცინაზე მინდა გავამახვილო ყურადღება. საერთაშორისო სახელის მქონე მეცნიერები ერთხმად თანხმდებიან იმაზე, რომ 21-ე საუკუნე აღარ იქნება კლასიკური მედიცინის ხანა. ძველ ეგვიპტეში ჩვ.წ.აღ.მდე მრავალი საუკუნით ადრე იმავ ეხნატონის დინასტიის მედიცინა ბევრად მაღლა იდგა თანამედროვეზე. ჯერ მართო თავის ტვინზე ჩატარებული ოპერაციები რად ღირს, როდესაც თავის ქალის ტრეპანაციის გარეშე სიმსივნის „ლიკვიდირება“ ცხვირის ნესტოებიდან ხდებოდა.

— ამ რეცეპტურის მიხედვით არის შექმნილი თქვენი „გულის ელექსირი“?

— დიახ. პრეპარატი იქმნება და გადიდება გამოცდას თითქმის 10 წლის განმავლობაში. ის მხოლოდ ნატურალური კომპონენტებისგან შედგება და მისი მიღება შეიძლება ექიმის დანიშნულების გარე-

შეც. ელექსირი ზრდის გულის შეკუმშვის ძალას, ამასთანავე ამცირებს მის სისხირეს, ამიტომაც ყველა ორგანოსა და ქსოვილის სისხლმომარაგება უმჯობესდება.

— ცნობილი ექიმის, პროფესორ დიმიტრი ტვილიძის განცხადებით, აშშ-ის წამყვანი კარდიოლოგების აზრით, „გულის ელექსირის“ სისტემატური მიღების შედეგად, 75 წლის ადამიანის გული, მინიმუმ, 30 წლით „ახალგაზრდადება“?

— საქმე ისაა, რომ პრეპარატის სისტემატურად მიღების შედეგად 75 წლის ადამიანის გულის კუნთის — მიოციტების მდგომარეობა 35-40 წლის ჯანმრთელი ადამიანის გულის კუნთის პარამეტრებს შეესაბამება. ჩვენს დიაგნოსტიკურ კლინიკას ნიუ იორკში უამრავი ქართველი ემიგრანტი მიმართავს. მათ შორის

ბევრია ისეთი, რომლებიც წლების განმავლობაში „გულის ელექსირს“ იღებენ. შედეგები სახეზეა — პაციენტების გულის მუშაობა საგრძნობლად უმჯობესდება. ექსპერტების აზრით, ამ პრეპარატის მუშაობას უფრო ფართო სპექტრი გააჩნია, ვიდრე ინსტრუქციაშია მითითებული.

P.S. პრეპარატის შექმნა შეგიძლიათ „პე-ის-პე“, „ჰი-პი-სი“-სა და „სახლგაზრდა ავთიაქის“ ძალაში.

ასახლგაზრდა მუსიკოსები ბერძანიაში გასტროლს გაგართავენ

მესუთე ნელინადა, რაც გერმანიაში საზოგადოებრივი ორგანიზაციის Eurocon e.V-ის ეგიდით ფუნქციონირებს მოზარდთა მუსიკალური განათლების განვითარების, კულტურის სფეროში თანამშრომლობისა და ახალგაზრდული გაცვლითი პროგრამების მხარდაჭერის საერთაშორისო პროექტი „კამერტონი“. პროექტის მიზანია განსაკუთრებული მუსიკალური ნიჭით დაჯილდოებული მოზარდებისა და ახალგაზრდების ხელშეწყობა და მხარდაჭერა, ახალგაზრდა კლასიკური მუსიკოსების საერთაშორისო კარიერის ჩამოყალიბება, მასტერკლასებისა და საკონცერტო გამოსვლების ორგანიზება, სხვადასხვა ქვეყნის ახალგაზრდა მუსიკოსების შემოქმედებითი ურთიერთობების დამყარება და განვითარება. „კამერტონის“ ერთ-ერთი პროიორიტეტია სხვადასხვა ქვეყნის წარმომადგენელ მო-

ზარდთა გასტროლების მონაწილეობა და გერმანელ თანატოლებთან ერთობლივი კონცერტების ჩართვა გერმანიის ქალაქებში და ვინაიდან პროექტი გაცვლითი ხასიათისაა, მსგავსი კონცერტების გამართვა გერმანიაში სტუმრად მყოფი ახალგაზრდების სამშობლოში. „კამერტონის“ ხელმძღვანელია ცნობილი გერმანელი საზოგადო მოღვაწე ქალბატონი **ლიუდვილა ფონ ბერგი**. პროექტის მხარდაჭერები არიან გოეთეს ინსტიტუტი, გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტრო და ბერლინის სენატი.

„კამერტონის“ პარტნიორი ქვეყნების რიგს 2011 წელს საქართველოც შეემატა. პროექტში საქართველოს წარმომადგენელი და მუსიკალური ხელმძღვანელია პიანისტი **პირა ლეღაშვილი**. შარშან საქართველოში უკვე მესამე ოფიციალური ვიზიტის ფარგლებში ლეღაშვილი ფონ ბერგი რამდე-

ნ. ნიჭიერთა ათწლეულის მოსწავლე **სანდი ვარტანოვი** (ვიოლინო). გიორგი ოიკაშვილი, ინალ ჯიოვი და სენდი ვარტანოვი შარშანაც მონაწილეობდნენ „კამერტონის“ ეგიდით გამართულ კონცერტებში, როგორც გერმანიაში, ასევე საქართველოშიც, როდესაც თბილისს საპასუხო შემოქმედებითი ვიზიტით ესტუმრნენ ბერლინის კარლ ფილიპ ემნუელ ბახის სახელობის მუსიკალური გიმნაზიის ალსაზრდები და მათ კონსერვატორიის დიდ დარბაზში შთამბეჭდავი ერთობლივი კონცერტიც გამართეს.

ქართველ ახალგაზრდებს წლეულსაც ძალზე მრავალფეროვანი საკონცერტო პროგრამა აქვთ მომზადებული გერმანელი მსმენელებისთვის — როგორც სოლო ნომრები, ასევე ანსამბლები. ცხადია, დასავლეთ-ევროპელი, რუსი და ამერიკელი კომპოზიტორების ქმნილებებთან ერთად, პროგრამაში შეტანილია ქართული მუსიკაც — რევაზ ლალიძის „რონდოტოკატა“, ირაკლი გეჯაძის „მერცხალი“, მერაბ ფარცხალაძის „ჩანახატი“. „კამერტონის“ თხოვნით, ვაჟა აზარაშვილმა საკმაოდ უჩვეულო შემადგენლობისთვის შექმნა თავისი შესანიშნავი „ნოქტიურნის“ სექსტეტისთვის განკუთვნილი რედაქცია, საგანგებოდ ბერლინში მიმავალი ამ მუსიკოსებისთვის შეიქმნა ახალგაზრდა კომპოზიტორების თენგიზ ნოზაძის სექსტეტი სახელწოდებით „ვალსი-ფანტაზია“ და ლალი საბანაძის „მუსიკა სუთი ინსტრუმენტისთვის“.

წლევანდელი საკონცერტო ტურნეც გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროსა და გოეთეს ინსტიტუტის მეოხებით გაიმართება.

სიხალდაში მომსახურა!

გაქვთ კოგნაკის სიდაბლის ბაგო?

დახეხეთ ახლავე!

☎ 574 47 39 04

☎ 0790 30 94 35

იური ბურღილაძის ფიტოთერაპიული კაბინეტი

გთავაზობთ მკურნალობას შემდეგ დაავადებებზე: კუჭისა და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულოვანი დაავადებები, არასპეციფიკური წყლულოვანი კოლიტი, საშვილოსნოს კისტა და კისტომა, შარდის ბუშტის ანთეზა, ლვილის დაავადებები, ჰეპატიტი (მათ შორის C-ჰეპატიტი), ალერგიები, შიშორიტი, ფრონტიტი, მენსტრუალური ციკლის რეგულირება, პროსტატა, ადენომა, ტუბერკულოზის ნებისმიერი ფორმა, ნაწლავის პოლიპი, ათეროსკლეროზი და სხვ.

მისამართი: აღმაშენებლის №195
ჩანერა წინასწარ: ტელ.: 551-10-59-74
იური ბურღილაძის კონსულტაცია უფასოა!

განხილვა

2013 წლის 1 სექტემბერს საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II დალოცავს ბაზარისპირის გვარს. ამისათვის აუცილებელია საგვარეულო ხატის ერთობლივი ძალით დანერა (დახატვა), რისთვისაც ლიბერთი ბანკში გახსნილია ანგარიში: GE36LBO111199431911000 (პ. ა. ლიანა გახარია სახელზე). მნიშვნელოვანია, ყველა გახარია მიიღოს მონაწილეობა ამ სასიკეთო საქმეში და შესაძლებლობის ფარგლებში ჩარიცხოს ნებისმიერი თანხა.

დეტალების დასახულებლად შეგიძლიათ დარეკოთ: 599 728 591

საქართველო & მსოფლიო

ესტუბრეტი ჩვენს სანტს

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894

917722331389009